Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαί εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολὴ, διατριβὴ, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, London-Street, Fenchurch-Street, E. C. καὶ 33, Brompton Square S. W., London· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

Ἀριθ. 85.—Τομ. Δ'.—Ετος Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1862. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [Μετὰ Πολιτ. Παραρτήματος.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ὁ Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλα.
Mr TAYLOR *ἐν Κερκύρᾳ.*
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κόρκ τῆς Ἰρλανδίας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
Ὁ Κύριος Δ. Ε. ΔΑΝΑΙΝΟΓΛΟΥΣ ἐν Ἀταλίᾳ.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμύρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῇ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΑΚΗΣ ἐν Γαλαζίῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλίᾳ
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.
Mr VINCENT, Publisher, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Ἴονιος βουλευτὴς πρὸς τὸν Ἄγγλον ὑπουργὸν ... Σελὶς 98
Διάφορα ... ,, 102
Στατιστικαί ... ,, 103
Δικαστικὰ Ἀγγλίας ... ,, 103
Ὁ Ἀλὴ πασᾶς ... ,, 106
Περὶ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ... ,, 110
Περὶ φιλίας ... ,, 110
Ἐμπορικὰ ... ,, 111
Ἡ χρυσοφόρος χώρα τῆς Κολομβίας ... ,, 112
Ὄπιον ... ,, 112
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σιλ. 109, 110, 111, 112 (δίς).
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΔι.
Ἵππος Σιχ, ἱππόκομος Ἰνδὸς, στρατόπεδον Σηπόϊ ... ,, 100
Γυνὴ Ἰνδὴ, θηρευτικὴ λεοπάρδαλις ... ,, 100
Τὸ Πόρτλιαν τῆς Ἀμερικῆς ... ,, 101
Φλοισμὸς δρυὸς ... ,, 101
Στολίσκος τῶν κατοικοφόρων τῆς Ἀγγλίας ... ,, 104
Ἡ ἡμέρα παρῆλθεν ... ,, 105
Τὸ παλάτιον τοῦ Ταγγιὸρ ... ,, 105
Ῥωμαϊκὸς καὶ Σαρακηνὸς πυλὼν ... ,, 108
Ἐρείπια τῆς Οὐδινάχ ... ,, 108
Ἰνδικὴ θρησκευτικὴ πανήγυρις ... ,, 109

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

ΤΟ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΩΠΙΖΟΝ ΤΗΝ ΚΟΜΗΝ
ΕΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΡΟΟΥΛΑΝΔ

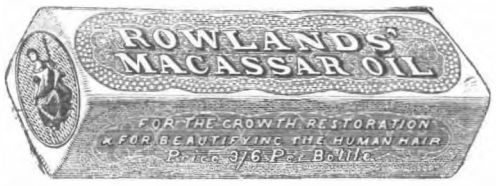

Προφυλάττει τὴν κόμην ἀπὸ τῆς ΠΤΩΣΕΩΣ τῶν τριχῶν καὶ τῆς ΑΥΓΚΑΝΣΕΩΣ αὐτῶν· δυναμώνει καὶ καθαρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς ΠΙΤΥΡΙΔΟΣ, καταςαίνον αὐτὴν ἁπαλὴν, εὔτροφον καὶ διαφανῆ. Εἰς δὲ τὴν ΓΕΝΕΙΑΔΑ, τὰ ΠΕΡΙΓΕΝΕΙΑ καὶ τὸν ΜΥΣΤΑΚΑ τὸ ἔλαιον τοῦτο εἶναι παντὸς ἄλλου ὠφελιμώτερον. Ἰδίως δὲ συνιστᾶται διὰ τὴν κόμην τῶν παίδων, ἅς ἐνδυναμώνον τὰς ῥίζας της, καταςαίνον αὐτὴν ΣΤΕΡΕΑΝ καὶ ΩΡΑΙΑΝ Τιμὴ 3/6, 7/, 10/6, ὁμοίᾳ 4 μικρῶν, καὶ 12/ ἑ μεγάλη.

ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΤΟΥ SINGER.

72, Cornhill, London, E. C.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ τελειοτέρων τούτων μηχανῶν τῆς ραπτικῆς. Εἶναι χρήσιμοι εἰς πάντα κλάδον τῆς τέχνης, ἤτοι εἰς τοὺς ΡΑΠΤΑΣ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΥΣ, ΜΟΔΙΣΤΑΣ καὶ εἰς πᾶν εἶδος ραπτικῆς. Πλέον τῶν 70,000 εὑρίσκονται εἰς καθημερινὴν χρῆσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἰρλανδίᾳ, Σκωτίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ῥωσίᾳ καὶ ἄλλαις χώραις τῆς Εὐρώπης. Πᾶσα οἰκογένεια ὀφείλει νὰ ἦναι κάτοχος μιᾶς τοιαύτης μηχανῆς· διότι δι' αὐτῆς δύναται νὰ κατασκευάζῃ ὁ,τιδήποτε ἔργον τῆς ραπτικῆς δεκάκις ταχύτερον ἢ διὰ τῆς χειρός. Πᾶς ἐργοστασιάρχης, ὅστις εἰσάξει τοιαύτην μηχανὴν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του, θέλει κερδίσει περισσότερον ἢ διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου. Αἱ μηχαναὶ αὗται κάμνουσι τὸ αὐτὸ ὡς τῆς χειρὸς ῥάψιμον καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἀπεδείχθη προτιμότερον ἢ τῆς χειρός. Τοῦτο δὲ ἀπέδειξαν τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ τοσαῦτα κατασκευασθέντα φορέματα, κτλ. κτλ.

Ἔχομεν τὰς λαμπροτέρας μηχανὰς εἰς θήκας παντὸς εἴδους πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν, ὧν αἱ τιμαὶ εἶναι ἀπὸ λίρας 15 ἕως 20 ἑκάστης. Αἱ δὲ μηχαναί μας πρὸς χρῆσιν τῶν ραπτῶν καὶ ὑποδηματοποιῶν πρὸς λίρας 13 ἕως 15. Δίδονται δ' ὅλαι ὑπ' ἐγγύησιν. Στέλλομεν μεθ' ἑκάστης μηχανῆς καὶ ὁδηγίας ἑλληνιστὶ τυπωμένας, καὶ ὁ ἀποτεινόμενος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης θέλει λάβει πληροφορίας περὶ τῆς ῥάψιμης μας. Διαταγὴ τυποδευομένη μεθ' ἑνὸς τραβίγματος ἐπίτινος καλῆς τραπέζης τοῦ Λονδίνου, ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Διαταγαὶ δύνανται νὰ σταλῶσι καὶ πρὸς τὸν K. JOHN F. O'BRIEN εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Μεγάλη κατανάλωσις δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τῶν μηχανῶν τούτων, ἂν ἀξιόχρεώς τις ἤθελεν ἀναδεχθῇ νὰ γείνῃ πράκτωρ ἡμῶν· θέλομεν τὸν ἐφοδιάσει διὰ μηχανῶν καὶ τῷ παραχωρήσει γενναίαν ὑποτίμησιν τῶν ἀνωτέρω τιμῶν.

I. M. SINGER & Co.
72, Cornhill E. C.

ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΗΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙΣ.

Παρισίων καὶ Λονδίνου καθρεπτῶν καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων ἐργοστάσιον, 398 καὶ 399, Oxford street, London W., συστηθὲν τὸ 1822. Ὁ CHARLES NOSOTTI προσκαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιθεωρήσωσι τὰ κεχρυσωμένα οἰκιακὰ ἔπιπλα ἀρίστης κατασκευῆς συνιστάμενα ἐκ καθρεπτῶν τοῦ τοίχου καὶ τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους τραπεζῶν δισκίων καὶ μονῶν, κωμῶν, καθεκλῶν, γραφείων, κορνιζῶν εἰκόνων, ἀνθοδοχείων, κτλ. κτλ. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἀπέκτησε μεγίστην φήμην διὰ τὰς ἀρίστας ποιότητας τῶν πραγματειῶν του. Οἱ πλοιοκτῆται ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῶν ἐπίπλων τοῦ καταστήματος τούτου, κατασκευαζομένων πρὸς στολισμὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ δωματίων τῶν πλοίων. Εἴσοδος, 398 καὶ 399, Oxford-street. W. Εργοστάσιον, 3 καὶ 4, Great Chapel-street, καὶ 102, Dean-street. Διαταγαὶ πρέπει νὰ στέλλωνται πρὸς τὸν K. J. F. O'BRIEN, 33, Brompton Square. S. W. London

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL
Προσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα μύρα
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματικαὶ βρύσεις, πεξόμεναι ἐλφέρουν γλυκυτάτην εὐωδίαν.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ διυλισμένη λεβαντὶς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν σαπουνὶ τοῦ Οὐίντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κακοσμίαν καὶ σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον.—
Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΝΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιρροήν του.
Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ διαφημ. ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον.
Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΙ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον μύρον.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ζύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλιτέρα ὅλων τῶν κόνεων, ἀσπρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.
ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ βεβαία νὰ σχηματίσῃ κάθε εἶδους μελανοῦ ἢ μαλὶ φυσικοῦ χρώματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει δυσωδίαν.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βούρτσα ταυτοχρόνως παστρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.
Στέλλονται κατάλογοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται. Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

Ο ΙΟΝΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΑΓΓΛΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ.

Τὴν παρὰ πόδας ἐπιστολὴν τοῦ ἀδικου συνηγόρου τῶν ἑλληνικῶν δικαιωμάτων Κ. Α. Δανδόλου πρὸς τὸν λόρδον Πάλμερστων δημοσιεύομεν, ἐκ τοῦ γαλλικοῦ πιστῶς μεταφράσαντες.

Καὶ τοὺς μὲν ἀπανταχοῦ συναδέλφους ἡμῶν τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας προτρέπομεν, παρακαλοῦμεν, καθικετεύομεν, ἵνα πάντες ὅσοι μετενέγκωσιν εἰς τὰς στήλας των τὴν ἀνεκτίμητον ταύτην ἐπιστολὴν τοῦ ἀνεκτιμήτου πατριώτου Ἕλληνος.

Τοῖς δὲ ἀπανταχοῦ ὁμογενέσιν ἡμῶν ἕν τι μόνον λέγομεν· φίλοι καὶ ἀδελφοί, ἀναγνώσατε αὐτήν.

Μυλόρδε,

Φρονῶ, ὅτι ἐκπληρῶ καθῆκον πρὸς τε τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος μου, ἀποτεινόμενος σήμερον πρὸς ὑμᾶς, ὡς τὸν ἄνδρα τὸν τὰ μάλιστα ἐν τῇ κυβερνήσει ἰσχύοντα, τον τὰ μάλιστα δόκιμον ἐν τῇ πολιτικῇ, καὶ τὸν γερέταται πάντων τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὑμετέρων συναδέλφων.

Ἐὰν ὄντως ὑπάρχῃ ἀληθὲς, μυλόρδε, ὅτι ἡ ἀληθεια, τὸ αὐράνιον ἐκεῖνο φῶς, εἶναι τὸ μόνον ἐπὶ γῆς πρᾶγμα τὸ ἄξιον πάσης φροντίδος καὶ πάσης ἐρεύνης τῶν ἀνθρώπων, πέποιθα, ὅτι ἡ Ἡμετέρα Ἐξοχότης θέλει ἀποδεχθῇ πάντα ὅσα ἔρχομαι λέξων εἰλικρινῶς καὶ τιμίως.

Δὲν ἐπαναλαμβάνω τὸ πῶς ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς βρεττανικῆς κυβερνήσεως, ὁ ἡμέτερος προστάτης, παρεβίασε τὴν ἐν Παρισίοις συνθήκην τὴν ἀπὸ ἑνὸς τοῦ νοεμβρίου 1815 διὰ τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1817, ὅπερ ἐπέβαλεν ἡμῖν ὁ ἁρμοστὴς συνάρσει φιλοδόξων τινῶν, ἢ ἀγαθῶν, ἢ διεφθαρμένων, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι ἡ ἐκ τῆς διαφθορᾶς ἐκπορευομένη ἐξουσία οὐδόλως ὁμοιάζει πρὸς τὴν χρυσὴν τοῦ Βεσπασιανοῦ, ἀλλ' ὅτι διατηρεῖ πιντοτέ τι ἐκ τῆς καταγωγῆς αὐτῆς.

Ἀλλ' οὔτε λαλῶ περὶ τοῦ πῶς τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο ἀδιαλείπτως παρεβιάσθη ὑπὸ τῶν λόρδων ἁρμοστῶν, οἵτινες ἀείποτε ἠθέλησαν νὰ αὐξήσωσι τὴν ἐξουσίαν των, μὴ εἰδότες, ὅτι αἱ κυβερνήσεις σφάλλουσι σφάλμα μέγα νομίζουσαι αὐξανομένην τὴν ἑαυτῶν ἐξουσίαν διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ἑαυτῶν ἰσχύος· διότι αὐτοπόδεικτον ὑπάρχει, ὅτι παυσπλία λίαν βαρεῖα φέρει εἰς ἠρεμίαν τὸν φέροντα αὐτήν.

Εὐλόγως ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι ἐλησμόνησαν τὴν ἱστορίαν, ἀρχαίαν τε καὶ σύγχρονον· διότι ἄλλως ἡ πρώτη τούτων ἤθελε διδάξει αὐτοῖς, ὅτι Θεόπομπος ὁ Βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν, πτοηθεὶς ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς περιβαλλούσης αὐτὸν ἀπολύτου ἐξουσίας, ἐσύστησε τοὺς Ἐφόρους, μεθ' ὧν διεμερίσθη τὴν ἐξουσίαν, πρὸς δὲ τὴν συμβίαν αὐτοῦ τὴν ἐπιτιμῶσαν αὐτὸν, ὡς μέλλοντα καταλιπεῖν εἰς τὰ τέκνα τὸν ἐξουσίαν λίαν περιωρισμένην, εἶπε· «Ναί, καταλείπω αὐτοῖς ἐξουσίαν μᾶλλον συνεσταλμένην, ἀλλὰ διαρκεστέραν.» Ἡ ἱστορία τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς καταδεικνύει τὴν φρόνησιν τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου καὶ προφητικοῦ Βασιλέως διὰ τῶν ἀλληλοδιαδόχων πράξεων τῶν λαῶν, τῶν αὐτοκρατόρων, καὶ τῶν βασιλέων τῆς νῦν Εὐρώπης.

Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν μαθημάτων τούτων τοῦ παρελθόντος καὶ ἐκ τῶν μεγάλων παραδειγμάτων τοῦ ἐιεστῶτος οἱ λόρδοι ἁρμοσταὶ ἠθέλησαν νὰ ὑποδυλώσωσιν ἡμᾶς κατὰ κράτος, δεσποτικώτεροι, αὐθαιρετώτεροι καταστάντες ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς συμπεριφορᾷ αὐτῶν.

Δὲν μνημονεύω, μυλόρδε, ὅτι τὸ ἰόνιον Σύνταγμα παρέχει εἰς τον λόρδον ἁρμοστὴν τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναβάλλειν τὴν ἐνέργειαν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, μόνον ἐν ἀνάγκῃ ἐπειγούσῃ καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ ἀρεστὸν αὐτῷ, ὡς ἑκάστοτε ἐγένετο· δὲν ἀναμιμνήσκω ἐπίσης, ὅτι καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἅπαξ μόνον εἶναι θεμιτὸν, διότι ἄλλως οὐχὶ μόνον δὲν ἠθέλαμεν εἶσθαι, οὐδὲ κατ' ἐπιφάνειαν κάν, κυβέρνησις ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος, ὡς ἐκήρυξεν ἡμᾶς ἡ ἐν Παρισίοις συνθήκη· οὐδὲ κυβέρνησις ἰονικὴ ἐκπροσωπευομένη καὶ διωνυμομένη ὑπὸ Ἰονίων, ὥσπερ ἐθεσπίσθη ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1817, ἀλλὰ κυβέρνησίς τις ἀκατανόμαστος ἢ πολυώνυμος κατὰ τὴν ἀρέσκειαν ἑκάστου.

Δὲν λέγω πρὸς τὴν Ἡμετέραν Ἐξοχότητα τὸ πῶς ἡ νομοθετικὴ Συνέλευσις διεμαρτυρήθη ἤδη ἐγκαίρως, καί τοι ματαίως κατὰ τῆς αὐθαιρέτου πράξεως τῆς δευτέρας ἀναβολῆς, οὔτε τὸ πῶς, χωρὶς ὁ ἰονικὸς Χάρτης νὰ τὸ λέγῃ οὐδὲ νόμος οὐδεὶς νὰ τὸ ἐπιτρέπῃ, ἡ προστάτρια κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ δικάσῃ τὸ ζήτημα ὑπὸ τῶν δικηγόρων τοῦ στέμματος, τῶν μηδόλως εἰς τὰ ἡμέτερα ἐνεχομένων, καὶ ὅτι δίκαιον ἐξ ἴσου καὶ ὀρθὸν ἦν ἐν παντὶ ζητήματι ἐνδιαφέροντι τὰς κυβερνητικὰς ἀρχὰς, τὸ κοινῇ αὐτῶν συμφωνίᾳ ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ ἐκλεχθησομένου ἢ τῶν ἐκλεχθησομένων δικαστῶν, καὶ οὐδέποτε τολμᾶν καὶ γίγνεσθαι καὶ δικαζόμενος καὶ δικαστὴς συνάμα ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ δίκη. Ὁμολογητέον, ὅτι παραδοξον τωόντι εἶναι, ἐνῷ ἡ γνώμη τῶν δικηγόρων τοῦ στέμματος ἀνεπαρκεῖ νὰ λύσῃ τὰς μεταξὺ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ τῆς τῶν λόρδων τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἀπεδείχθη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ὑποθέσει τοῦ Σκίνερ, πῶς ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπαιτεῖ, ὥστε ἡ κρίσις τῶν δικηγόρων ἐκείνων νὰ ἦναι ὑποχρεωτικὴ εἰς Κράτος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον, ὅπερ ἡ Ἀγγλία προστατεύει μόνον καὶ πλέον οὐ.

Ἀλλ' οὐδὲ θέλω εἰπεῖ τὸ πῶς οἱ κύριοι δικηγόροι ἐν ἀδικίᾳ καταβοώσῃ καὶ ἀτοπίᾳ ὑπερμεγέθει, ἐπήνεγκον ἀπόφασιν, παράδειγμα λαβόντες λίαν ἀναρμόστως ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι γιγνομένων, ὅτι ἐηλαδὴ οἱ λόρδοι ἁρμοσταὶ δύνανται νὰ ἀναβάλλωσι τὸ ἰόνιον Κοινοβούλιον, ὁσάκις θέλωσι, προσθέτοντες μόνον τον ἀναπόφευκτον ὅρον τοῦ, «ὅτι τὸ Κοινοβούλιον θέλει ἀναποφεύκτως συνέλθει ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένων τριῶν μηνῶν, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθεῖσαν περίοδον.» Οὐδὲν θέλω εἰπεῖ ἐπὶ τῆς παρανομίας τοῦ πρώτου μέρους τῆς αὐθαιρέτου ἐκείνης δίκης, οὐδ' ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς, ἣν πολλάκις αὕτη ἐπήνεγκεν· ἀλλ' ὅταν συμβαίνῃ ἐντελῶς ἔλλειψις καὶ ὡς πρὸς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν δικαστῶν, ὦν τὴν δικαιοσύνην αὐτομάτως ἡ προστασία ἐπεκαλέσθη, ὅταν συμβαίνῃ, ὅτι, ὑστερον ἀπὸ ἀλληλοδιαδόχους ἑξαμήνους ἀναβολὰς καὶ εἰς ὥραν, καθ' ἣν τὸ Κοινοβούλιον ἔμελλε νὰ συνέλθῃ, διαλύουσιν αὐτὸ, τότε οὐδεμία πλέον ἐμφιβολία, ὅτι ἐν τῇ ἐσχάτῃ ταύτῃ ἀπάγκῃ ὀφείλω, ἔχω καθῆκον νὰ ἐπάρω φωνὴν καὶ νὰ ἀποταθῶ πρὸς τὴν Ἡμ. Ἐξοχότητα, καὶ πρὸς τὸν κόσμον σύμπαντα, χρείας τυχούσης, ἵνα καταγνωσθῇ τὸ τίνι τρόπῳ μεταχειρίζονται ἡμᾶς καὶ πῶς ἐμπαίζουσι τὴν παρισινὴν συνθήκην, τὸ Σύνταγμα, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆν ἐκείνην τῶν δικαστῶν των αὐτῶν ἐκείνων. Ἀλλ' ἴσως, μυλόρδε, ἐἴπωσιν ὑμῖν, ὅτι ἡ ἐξουσία τοῦ ἀναβάλλειν τὸ Κοινοβούλιον ἀνήκει εἰς τοὺς λόρδους ὑψηλοὺς ἁρμοστὰς, ἐν ᾧ ἡ τοῦ διαλύειν αὐτὸ εἶναι δικαίωμα τοῦ στέμματος ἐξαιρετικόν; Τῇ ἀληθείᾳ, Ἀρχοντά μου (Monseigneur), τοῦτο ἁπλοῦς εἶναι χαριεντισμὸς, διότι οὐδὸ ὁ λόρδος πληρεξούσιος, οὐδ' ἡ Βασίλισσα οὐδὲν τούτων πράττουσιν, ἐὰν μὴ τὸ ὑπουργεῖον διατάξῃ τὸν λόρδον ἁρμοστὴν ἢ μὴ συμβουλεύσῃ τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα· τοιουτοτρόπως, ἐπειδὴ μία, μία μόνη καὶ ἡ αὐτὴ ὑπάρχει ἀφορμὴ παραγαγοῦσα τὴν πρώτην ἀναβολὴν τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας ἐγκεκριμένην, ἤτις διάλυσιν ἐπήνεγκε, διὰ τοῦτο δυνάμεθα δικαίως καὶ διὰ λόγους λίαν ὀρθοὺς νὰ ἐρωτήσωμεν, διατί, ἀντὶ ἀπὸ ἀναβολῆς νὰ μεταβαίνωσιν εἰς ἀναβολὴν, δὲν διέλυον ἀπάρχῃς τὸ Κοινοβούλιον, χωρὶς νὰ προξενήσωσι παθήσεις εἰς τὸν ἰόνιον λαὸν καὶ χωρὶς νὰ δικαιώσωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν δικαίαν αὐτοῦ ἀγανάκτησιν; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅσον εὔκολος τοσούτῳ καὶ θλιβερά· ἔπραξαν οὕτως, ἐκ προθέσεως προμελετήσεως, ἵνα παράσχωσιν εἰς τὸν λόρδον ἁρμοστὴν τὴν ἡδονὴν τοῦ κυβερνᾶν μονομερῶς καὶ παρανόμως, αὐθαιρέτως καὶ δεσποτικῶς ἐπὶ δύο ὅλους ἐνιαυτοὺς, καὶ ἵνα διδάξωσιν εἰς τοὺς ἰονίους ἀντιπροσώπους, ὅτι, ἐὰν σκοπῶσι νὰ μὴ πράξωσι πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Α. Ἐξοχότητος ἐπιταττόμενα, ἡ Α. Ἐξοχότης ἑτοιμάζεται οὕτω πως νὰ κυβερνῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον, καὶ τοι εἰς πεῖσμα καὶ περιφρόνησιν τῆς παρισινῆς συνθήκης, εἰς πεῖσμα καὶ περιφρόνησιν τοῦ ἀνεγνωρισμένου καὶ διακεκυρημένου δικαιώματος ὑπό τε τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν συμβούλων τοῦ στέμματος αὐτῶν ἐκείνων.

Ἀλλ' ἀκούω φωνὴν βοῶσαν καὶ λέγουσαν· διατὶ προσκλείσθε νῦν ὅτε ἐμπαίζουσι τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαστῶν, ἣν ἐπεκαλέσθεσαν, ἀφ' οὗ οὗτοι ἀναιροῦσι καὶ τὸν λόγον τοῦ ἰδίου αὐτῶν βασιλέως;..... Ναί, κατὰ τύχην κακίστην τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐκ τῶν τὰ μάλιστα ἀληθεστάτων..... Ἰδοὺ αὐτό.

Ἐν ἔτει 1837 ὁ λόρδος, ὑψηλὸς πληρεξούσιος τῆς Κόνοβαρδ Δουβλίνης θεωρεῖ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Κέρκυρας ὑπερβαίνει, ὅτι αἱ κατοικίαι λίαν οὖσαι περιωρισμέναι δὲν δύνανται νὰ περιθάλπωσι αὐτοὺς ἄνευ κινδύνου τῆς δημοσίας ὑγείας, καὶ, ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ σώματος λίαν ὀξυδόρκως ἀντιλαμβανόμενος, ὅτι τὸ μηχανικὸν σύστημα ἢ ἐπίστασις τοῦ ὀχυρωτικοῦ ἔργου συστήματος, ἐπρότεινε πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Α. Βριτανικῆς Μεγαλειότητος τὴν κατάλληλον γραῦν τινων καὶ ἀρχαίων μεμονωμένων ἐχυρωμάτων, εἰς ὄρθιον τῆς πόλεως τῶν Κερκυραίων. Εὐδοκήσασ τῆς Α. Μεγαλειότητος, ὁ λόρδος πληρεξούσιος γραῦς πρὸς τὸ τοιοῦτον κρᾶτος τῆς ἡμετέρας νήσου εἶπεν· «ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ προστάτης ἡμῶν βασιλεὺς καταλιμπάνει εἰς τὸν δῆμον «τῶν Κερκυραίων πᾶσας τὰς γαίας τῆς βραχύ τι πρὸ τοῦ ὁρεινοῦ «Σαρακηνοῦ ἀρχομένας καὶ περικυκλούσας μέχρι τῆς ἄκρας τῶν Κο«ρυφῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀρμοστικοῦ Πάρκου Ῥαι«γκάδε καὶ τῶν πρὸς ἀνατολὰς κειμένων ἀκινήτων, ἐὰν ἐν τῷ ὁρεινῷ «κείωνται τῆς πόλεως, ἐκτὸς ἀλσῶν, κήπων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς «ὑπαρχόντων.» Καὶ ὁ λόρδος ἀμφιβολία κατακλείει τὰς ἐν λόγῳ γαίας, μακρὰν ἀποθήκας πυρῶν μεγάλων καὶ περικαλλῶν οἰκοδομῶν, ἐν ᾧ καιρῷ τὸ μὲν ὀχύρωμα Ῥαιγκάδε εἶχε κατεδαφισθῆ, ἐπὶ τῶν περὶ αὐτὸ οἰκοπέδων διετίθεντο τὰ θέμελα διδακτικοῦ καταστήματος, καὶ ἐν τῷ ὀχυρώματι ὁ Ἅγιος Σωτὴρ, οὗ τινος τὰ τείχη ἐπαπειλοῦντο τότε, ἀκοδομεῖτο τὸ ποιμενάριον. Τούτων γενομένων αἱ ἐγγαίαι ἐξακολούθουν κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις· αἱ ἐπιδόσεις τοῦ ὀρυρίου ἐπαπειλοῦντο, νέαι ἀνοίγοντο ὁδοί, σχέδια προπαρασκευάζοντο νέων οἰκοδομῶν ἀκαρπεύοντα εἰς τὰς χρείας τῶν κατοίκων.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ στρατιωτικὸν μηχανικὸν ἔφυγεν ἐκ φόβου διὰ λόγους στρατηγικοὺς νὰ ἐπιπεδώσῃ καὶ αὐτὰ τὰ τείχη τῶν ἀρχαίων ἐπάλξεων, ἃς ὁ Βασιλεὺς παρεχώρησε εἰς τὴν πόλιν· ἀλλ' ἡ κυβέρνησις τοῦ Λουδόβικου θὲν ἐπέτρεψε τὴν ἐπίμαστιν τοῦ μηχανικοῦ εἰς γραῖς μὴ πλέον ἀκμαούσας εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, καὶ παιωνίσθη εἰποῦσα, ὅτι τότε μόνον θέλει ἐπιτρέψει τὰ νέα ἔργα τοῦ μηχανικοῦ, ὅτε ὁ δῆμος τῶν Κερκυραίων συγχωρήσῃ τὸν πρὸς τὸν μηχανικὸν ὑπόδολον εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τὸ σχέδιον τοῦ μελετωμένου ἔργου, ὅπως, ἐὰν ἐκφραστεῖθῇ, ἐγκρίνῃ αὐτὸ· ἀρνηθεὶς δὲ καθαρώτατα τοῦ δήμου τὴν αἰτουμένην αἴδειαν, οὐδεὶς τοῦ λαοῦ ἐμίλει γενόμενος περὶ τούτου λόγος. Ἀλλὰ δυστυχῶς οὕτω ἔγένετο, διότι τὸ μηχανικὸν ἀπεπάθη τότε πρὸς τὴν Γερουσίαν, ἥτις, ὡς γνωστὸν καὶ ὡς πολλάκις ἐρῶ εἶπον, δὲν εἶναι ἡ Γερουσία τῶν Ἰονίων, ἀλλ' ἡ Γερουσία τοῦ λόρδου ἁρμοστοῦ, ἥτις λέγει καὶ πράττει ὅσα ὁ λόρδος ἁρμοστὴς ὑπαγορεύει ἢ ἀπαιτεῖ, ἐν ᾧ ὁ Σάμψ τοῦτο κατ' οὐδὲν ἐνέχετο εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπόδεσιν, ἀφ' ἁπαξ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν δῆμον παρίστησε τὰς γαίας, εἰς τὴν πόλιν Κέρκυραν, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ ἰονίου Κράτους, δὲ λόγον καὶ τὸ μηχανικὸν διεπαγε, ἐν ᾧ ἡ αὐτὴ τῶν αἰδεῶν τῆς δημοκρατικῆς ἀρχῆς τῆς ἁρμοδίας, καὶ οὐχὶ τῆς Γερουσίας τῆς μηδὲν ἐχούσης δικαίωμα ἐπιβάσεως.

Ἀλλ' ἡ Γερουσία, ἵνα οὕτως ἀρέσῃ εἰς τὸν πάτρονα αὐτῆς λόρδον ὑψηλὸν ἁρμοστὴν, ἐνέφυσεν εἰς τὸ μηχανικὸν πᾶν ὅ,τι ἤθελε, ἐπὶ τῷ ὅρῳ μ' ὅλα ταῦτα τοῦ ὅτι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ὑφιστάμενον ἐπιστρεφθῇ εἰς γαῖαν εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὸν ἄνδρα δικαιωματικόν.

Ἀξιοθρήνητον θέλει εἶναι τὸ εἰπεῖν πάντα ὅσα ἐπράχθησαν καὶ ἀνεπράχθησαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· δὲ ὁ καὶ περιφέρομαι λέγων, ὁ τὸ μηχανικὸν μεταβιβάζειν διὰ τῆς χαμαλίας τῶν λιθίνων πεζοῦ τῶν σχεδὸν ἀκκαταστάτων, ἀνῴκοδόμησε αὐτὰ καὶ πάλιν διὰ γῆς καὶ τοὐντεύθεν, ἀυτὶ νὰ ὠφεληθῇ ἡ πόλις διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ ἀέρος καὶ τῆς ὑγείας, ἐβλάβη ἔτι μᾶλλον, καὶ τοι μειζόνων ἢ πρότερον ἐπιγεγενημένων φροντίδων καὶ προσκομμάτων μᾶλλον ἀποτελεσμάτων εἰς τὰς ὀρυρώσεις. Ἐν συνόψει, τὰ μὲν ἔργα ἐκείνα πρὸ πολλοῦ ἐπερατώθησαν, αἱ δὲ θερμικαὶ γαῖαι εἰς τὸν δῆμον δὲν ἐπεστράφησαν, ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα διαβάλωσις καὶ ἡ πάνδημος ὑπορρίψεις τοῦ μηχανικοῦ ὑπέρχοντο· θέλεις ὑπόρριψε οἰκεμμένα καὶ ὁ λαὸς καταπαρωγῶν, ἐν ᾧ αἱ ἐλκρίτεια τῶν ὀρυρῶν τὴν ἐπιστασίας χλευάζουσιν ἡμᾶς καὶ τὴν ἐγγρμίκὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς κυβερνήσεως ἡμῶν.

Αἰ! μυλόρδε, ὁσάκις ἀτενίζων θεῶμαι τὴν ἀξιοπρεπειαν τοῦ ἀνθρώπου, ὅσον εἶμι εὐαισθητος πρὸς τὴν τιμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, τοσοῦτον διερεθίζομαι θεωρῶν, ὅτι θέλουσι νὰ κυβερνῶσι καὶ νὰ μεταχειρίζωνται ἡμᾶς διὰ τῆς αὐθαιρεσίας, οὐ τῆς χλεύης καὶ διὰ τῆς βίας, ὡσανεὶ δούλους, ὡσανεὶ ἡλιθίους, ὡσανεὶ ἄφρονας καὶ φαύλους, καὶ τότε ἀκοῦω θεκτος γίγνεται ἡ περιφρόνησίς μου καὶ πρὸς ἐκείνους οἵτινες συμπράττουσιν εἰς ταῦτα καὶ πρὸς ἐκείνους, οἱ οὕτινες ἀφίενται ἑαυτοὺς εἰς τοιαύτην κατάβλεψιν.

Ἐρωτῶ, μυλόρδε, εἶναι ἔντιμον τὸ οὕτω πως ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν ὅρων τῆς ἐν Παρισίοις συνθήκης, τῶν λησμονεῖν τὴν ἐξουσίαν τῶν ὑπογραψασῶν αὐτὴν μεγάλων ἐυναμεων, τὸ παραβιάζειν ἀδιαλείπτως τὸ σύνταγμα, ὅπερ ἐπέβαλον ἡμῖν; τὸ ἀμελεῖν τὴν κρίσιν τῶν συμβουλων τοῦ στεμματος, ἣν περ αὐθαιρέτως ἐπεκαλέσθησαν; τὸ ἐμπαίζειν τὴν εὐπιστίαν τῶν Ἰονίων Γερουσιας καὶ τὸν λόγον αὐτὸν αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως διὰ τῆς ἀκατανομάστου διαρπαγῆς τῶν γαιῶν, ἃς αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς ἐδωρήσατο ἡμῖν; Πέποιθα, ὅτι ἡ Τ. Ἐξοχότης θέλει ἀποδοκιμάσει πληρέστατα τοιαυτην συμπεριφοραν, θέλει καταδικάσει τοὺς ἀπ' ἐκείνου ἐπιβαρυνομένους ὑπὸ τοιαύτης εὐθύνης. καὶ οὐδαμῶς θέλει ὀνηθῇ νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν δικαίαν τῶν Ἰονίων ἀγανάκτησιν καὶ τὰς εὐγενεῖς αὐτῶν προσπαθείας, εἰς ἐνοιαν μετὰ τῆς προμήτορος αὐτῶν πατρίδος, τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Ἀφ' οὗ ἐνθυμοῦμαι, μυλόρδε, ὅσων αὐτήκοος ἐγενόμην μάρτυς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου. τὴν 13ην τοῦ μαρτίου 1817, καὶ ἀφοῦ ἐπιστρῳ εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. Βροὺχαμ κατὰ τοῦ λόρδου Κασστλερίη (Castlereagh), διὰ τὴν κατάτασιν, εἰς ἣν περιήγαγε τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα (Ἰρλανδίαν), ὅτε καὶ ἡ Τ. Ἐξοχότης παρῆν, ἐὰν ἡ μνήμη δὲν με ἀπατᾶ, δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἐνθυμῶμαι ἐπίσης καὶ τὴν πάθησιν, ἣν ἐσθανόμην ἀκούων αὐτὸν λέγοντα, συν ἄλλοις πολλοῖς, καὶ τοὺς ἐφεξῆς λόγους, οὐδεὶς οὐδέποτε λησμονῶ.

«Μαυτούμ, εἶπεν ὁ Κ. Βροὺχαμ, ὅτι ἡ συνείδησις «ἀναμιμνήσκει εἰς τον λόρδον Κασστλερὴ ὅτι ἔρχεται «λέξων ἐπὶ Ῥωνούης καὶ Ῥαγούζης, ἐνθα τὸ ἀγγλικὸν «κόνσουμα προσλαμβάνει τὴν τοιαύτην, ἣν συμπεσοῦσα «ὁμοῦ αἱ τύχαι τοῦ λόρδου Ὀβέλιγκτον δὲν δύνατο νὰ ἐξαλείψωσι. Θέλω πρὸ παντὸς λαλήσει περὶ Ῥαγούζης, καὶ ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ἐλάχιστη Ἐπικράτεια, «θέλω ἐκτενεστέρον ὁμιλήσει, διότι, ἐὰν ὅτιως ὑπάρχῃ πολιτικὴ ἠθικὴ, πολιτικὴ δικαιοσύνη, ἐὰν αἱ λέξεις αὗται ἔχωσι σημασίαν τινὰ, δὲν δύναται νὰ «σημαίνωσιν ἄλλο εἰμὴ, ὅτι τὰ δίκαια καὶ ἡ ἐλευθε«ρία τῶν ἀσθενεστέρων Ἐπικρατειῶν πρέπει νὰ ὑπε«ρασπίζονται πάντοτε ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων Ἐπικρα«τειῶν, διότι τὸ δημόσιον ἔγκλημα καὶ ἡ προσβολὴ «ἡ ἀπὸ ἔθνους κατ' ἔθνους γιγνομένη οὐδὲν ἄλλο ἐμ«φαίνει εἰμὴ τὴν ἀπόφασιν, ἣν τὸ ἰσχυρότερον ἔλαβε «νὰ καταπατήσῃ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ τὸ ἀσθενέστε«ρον. Ἰδοὺ διατί, ἐὰν ἀυτὶ τῆς Ῥαγούζης ἐπρόκειτο «περὶ τῆς δημοκρατίας τοῦ Ἁγίου Μαρίνου, ἤθελον «προτιμήσει αὐτὸν, ὡς ἀντικείμενον τοῦ λόγου μου, «καὶ ἤθελον θεωρήσει τὴν βιαιοπραγίαν τὴν κατὰ τοῦ «σμικροῦ ἐκείνου τόπου πραχθεῖσαν, ὡς ἤβριν κατὰ «τῆς δικαιοσυνης ἔτι μείζονα, καὶ ὡς ἄνανδρον παρα«βίασιν τῶν κοινῶν ἀρχῶν.» Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κ. Βρουχαμ προσέθηκεν, «ὅτι ἔπρεπε μηδέποτε νὰ λησ«μονῶμεν. ὅτι ἡ εὐθύτης εἶναι ἡ ὁρίστη πολιτική.» Καὶ ἀληθῶς, μυλόρδε. τὰ ὑγιᾶ ταῦτα καὶ ἀξιότιμα φρονήματά μοι παρέχει ἐλπίδα, ὅτι ἡ βρεττανικὴ προστασία μεγα δι' ἡμᾶς ἤθελεν εἶναι εὐφυγίτημα καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς ἠδυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν τὴν ἀφιξιν τῆς μακαρίας ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν θέλει πραγματοποιηθῇ ἡ μεγάλη ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος!

Ἀλλὰ κατ' ἀτυχίαν ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἡ καρδία μου σφοδρῶς ἐψυχρανθῇ, ὅτε ὁ Κ. Βρούχαμ, ἀκολουθῶν τὸν φιλιππικὸν του εἶπεν· Ἐὰν ἡ Ἀγγλία παρέιχεν εἰς τὰ Κράτη ἐκεῖνα τὴν προστασίαν, ἣν δικαιως προσεδόκουν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ γενναίου χαρακτῆρος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, δὲν ἠθέλομεν ταῦτν περιηγούμενοι τὴν ἤπειρον ἀκούει παιταχόθεν, ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀκολουθήσωμεν τὰ ἴχνη τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου, δὲν ἠθέλομεν ἀκούει τὰς κραυγὰς καὶ τὰς ἀρὰς τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς οὕτος ἐπρόδωκεν, οὔτε τοὺς πικροὺς καγχασμοὺς τῶν Αὐλῶν, αἵτινες ἐνέπνευσαν αὐτῷ ὑπερηφάνειαν, ἵνα θῦμα ἑαυτῶν αὐτὸν καταστήσωσι.

Τοιουτοτρόπως, μυλόρδε, τὸ ἐν Βιέννῃ Συνέδριον, τὰ πρὸ αὐτοῦ γενόμενα καὶ αἱ μετ' αὐτὸ ἐπελθοῦσαι θλιβεραὶ συνέπειαι ἐδικαίωσαν τὸν Κ. Βρούχαμ· ὁ δὲ τρόπος, δι' οὗ ἡ Ἀγγλία ἐνήργησεν ἐφ' ἡμῶν τὴν προστασίαν, ἣν ἀνεδεχθῇ τὰ παράσχῃ ἡμῖν, δεχθεῖσα τοὺς ὑπὸ τῆς παρισινῆς συνθήκης καθιερωμένους ὅρους πάντα ταῦτα, μυλόρδε, συνέτεινον νὰ ἀποδείξωσιν ἡμῖν, ὅτι οὐδ' ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας οὐδὲ τὸ σύστημα αὐτῆς ἤλλαξαν, καὶ ὅτι αἱ προσδοκίαι μου ἐψεύσθησαν, αἱ ἐλπίδες μου ἐματαιώθησαν.

*Ναὶ, μυλόρδε, ναὶ, καὶ χωρὶς κἂν νὰ μνημονεύσωμεν τὴν εἰς τοὺς Τούρκους αἰσχρὰν παράδοσιν τῆς Πράγας, τὴν οὕτω σκληρὸς ἀφ' ἡμῶν ἀρπαγεῖσαν, ὁμολογοῦμεν, ὅτι οἱ ὑμέτεροι ἀνθρωποι προσηνέχθησαν πρὸς ἡμᾶς μετὰ μεγίστης ἀδικίας, διότι, ἐὰν ἡ ἀληθὲς, ὅτι ἡ θεία Πρόνοια ἐπιτάττει τὸν νικητὴν νὰ μεταχειρίζηται τὸν νικημένον, καθάπερ πατὴρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τότε πῶς ὁ προστάτης Κράτους τινος δύναται νὰ μεταχειρίζηται ὡς δεσπότης τοὺς προστατευομένους αὐτοῦ καὶ τὴν πατρίδα αὐτῶν; Ἐὰν οἱ Ῥωμαῖοι. ὁ ἀληθὴς καὶ μέγας ἐκεῖνος λαὸς, προσέφερόντο μετὰ πάσης ὅσης μετριοπαθείας καὶ πρὸς αὐ

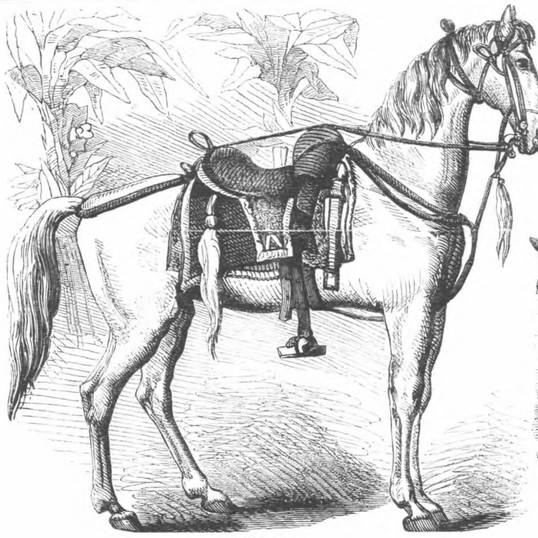

ΙΠΠΟΣ ΣΙΧ.

ΙΠΠΟΚΟΜΟΣ ΙΝΔΟΣ.

Ἐκ τῶν ἐνταῦθα πέντε εἰκονογραφιῶν ἡ μὲν πρώτη παρίστησιν ὡραῖον ἵππον Σιχ, τὸ ἀνάστημα τοῦ ὁποίου εἶναι ὕψους δέκα πέντε παλαμῶν, τὸ χρῶμα ὑπόλευκον καὶ τὸ πρόσωπον κυρτόῤῥινον. Ὁ ἵππος οὗτος ἔχει τὸ διασκέλισμα βραχύτονον, τὸ βῆμα ἄτακτον καὶ ἰδιότροπον· ἀλλὰ μετ' ἀσιατικῶν ἐφιππίων εἶναι ἀξιοθαύμαστος. Ἡ δευτέρα παρίστησιν ἱππόκομον Ἰνδὸν, ὅστις παρακολουθεῖ πάντοτε τὸν ἀναβάτην, προσέχει τὸν ἵππον καὶ κράζει μεγαλοφώνως πρὸς τοὺς διαβάτας νὰ παραμερίζωσιν. Ἡ τρίτη παρίστησι τὸ Βιῤῥακπόρι, ἐπίσημον διά τε τὴν ἐν αὐτῷ ἐξοχικὴν οἰκίαν τοῦ Ἄγγλου γενικοῦ διοικητοῦ τῶν Ἰνδιῶν, καὶ διότι ἐν αὐτῷ τὸ πρῶτον ἐστασίασαν οἱ Σηπόυοι, τῶν ὁποίων φαίνεται καὶ στρατόπεδον. Ἡ τετάρτη παριστησι κοινὸν θεαμα τῶν Ἄνω Ἰνδιῶν, ἤτοι τὸ χαρίεν ἀνάστημα ἰθαγενοῦς γυναικος, ἥτις, πορευομένη προς ἴδρευσιν. φέρει ἐπὶ κεφαλῆς τὴν κενὴν αὐτῆς σταμναν πλαγίαν, τὴν ὁποίαν ἔπειτα πλήρη θέλει φέρει ὀρθήν. Καὶ ἡ πελυταία εἰκονίζει Χετὰχ, ἤτοι θηρευτικὴν λεοπάρδαλιν πρὶν κινήσῃ. Καλύπτουσι δὲ συνήθως τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς διὰ καλύπτρας, καὶ οὕτω φέρουσιν αὐτὴν ἐπὶ ἐγχωρίου ἁμίξης εἰς τὸ πεδίον τῆς θήρας· εἶναι δὲ ἡ λεοπάρδαλις ὀξυδερκεστάτη καὶ ἅμα τῇ ἀφαιρέσωσι τὴν καλύπτραν ἀνορθουμένη κατοπτεύει τὰ πέριξ, ἀνακαλύπτει τὴν ἄγραν, ἐκλέγει τὸν πρὸς αὐτὴν συντομώτερον καὶ εὐκολώτερον δρόμον, ἐκπηδᾷ ἡσύχως τῆς ἁμάξης, καὶ τότε κατὰ τὴν χρείαν ἢ τρέχει ἐρπηστικῶς καὶ ὑπούλως ἢ καλπάζει ἀναφανδόν.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΩΝ ΣΗΠΟΩΝ ΕΝ ΒΑΡΡΑΚΠΟΡΩ.

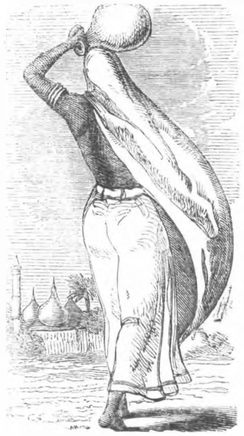

ΓΥΝΗ ΙΝΔΗ ΜΕΘ' ΥΔΡΙΑΣ.

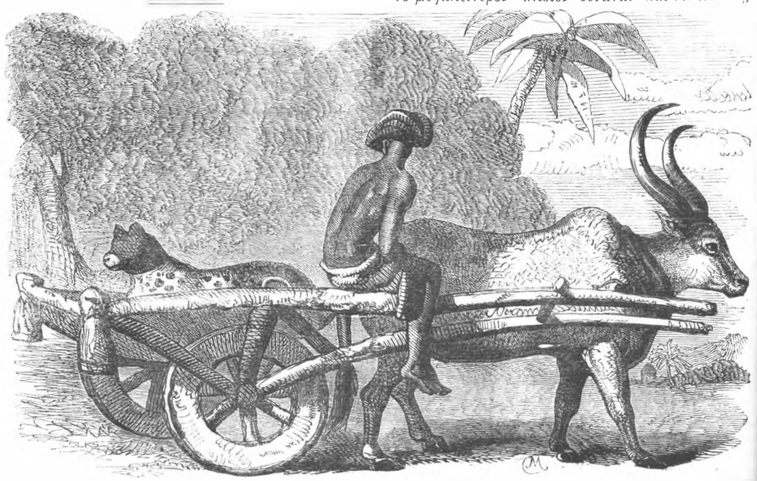

ΘΗΡΕΥΤΙΚΗ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΙΣ ΕΝ ΒΕΓΓΑΛΗ.

ΤΟ ΠΟΡΤΛΑΝΔ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Τὸ Πορτλὰνδ διά τε τὴν μετὰ τοῦ Καναδᾶ καὶ τὴν μετὰ τῶν πρωτίστων πόλεων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν συγκοινωνίαν αὐτοῦ, ὡς καὶ δι' ἄλλα εἰδικὰ προτερήματα εἶναι λιμὴν ἁρμοδιώτατος δι' ἐμπορείαν. Τὸ σχέδιον τῆς πόλεως ταύτης εἶναι κανονικώτατον, αἱ οἰκοδομαὶ αὐτῆς ὡραιόταται καὶ αἱ ὁδοὶ πλατεῖαι, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων εἰσὶ πεφυτευμέναι κατὰ τὰ πλάγια διὰ πτελεῶν καὶ διαφόρων ἄλλων βαθυσκίων δενδρων, ὥστε τὸ θέρος ἐκλαμβάνει τις αὐτὴν ὡς πόλιν ἐν δάσει. Ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τοῦ Πορτλὰνδ ἀναβαίνει εἰς 30,000 περίπου. Εἶναι δὲ περίφημος ἡ πόλις αὕτη ἐν τῇ Ἀμερικῇ διὰ τὸ ἐμπόριόν της. Ὁ λιμὴν αὐτῆς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς πρώτης ἀνακαλύψεως καὶ τῆς ἐνοικήσεως τοῦ βορείου μέρους τῆς Ἀμερικῆς, ἐγνώσθη ὡς ὁ ἄριστος, ὁ ἀσφαλέστατος καὶ ὁ εὐπροσιτώτερος παντὸς ἄλλου τῶν ἐπὶ τῆς ἀτλαντικῆς ἀκτῆς, εἰς ὃν τὰ πλοῖα καὶ καταπλέουσι καὶ ἀναπλέουσι διὰ παντὸς ἀνέμου καὶ κατὰ πᾶσαν παλίῤῥοιαν. Εἶναι δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις βαθὺς, εὐρὺς καὶ περίκλειστος, ὥστε τὸ μεγαλείτερον πλοῖον δύναται καὶ νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ καὶ ἐπὶ μιᾶς ἀγκύρας νὰ διαμείνῃ ἀσφαλὲς κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους. Ὅταν δὲ ἐξ ἀνατολῶν πιπειλῆται τρικυμία, ἑκατοντάδες πλοίων ζητοῦσιν ἐν αὐτῷ ἄσυλον.

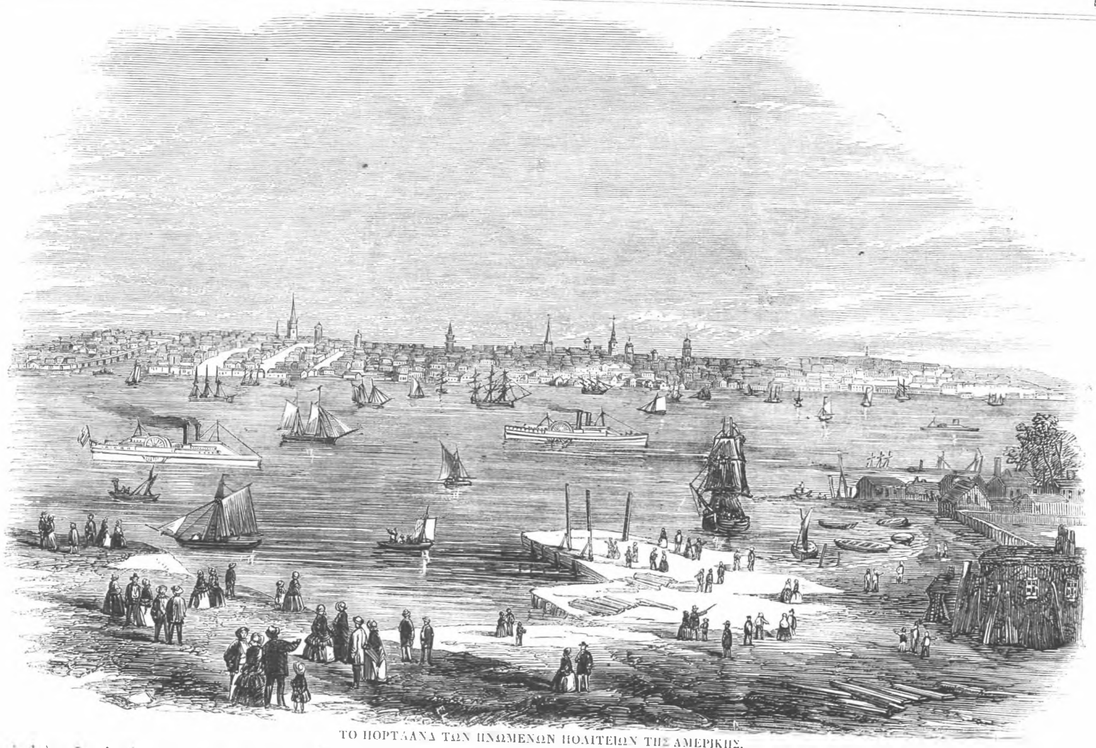

ΤΟ ΠΟΡΤΛΑΝΔ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Προῤῥεῖς διὰ τὸν λιμένα τοῦτον εἰσὶ περιττοί· πολλοὶ ξένοι διὰ μόνων τῶν ὁδηγιῶν τῶν διδομένων ἐν τῷ «Ἀμερικανικῶν ἀκτῶν Ὁδηγῷ» διηύθυναν τὰ πλοῖά των ἐν αὐτῷ ἀσφαλῶς. Ὑπάρχει δὲ ἐν τῷ λιμένι τούτῳ εὐρυτάτη προκυμαία πρὸς ἀποβίβασιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τῆς ὁποίας ἔρχεται σιδηρόδρομος. Ἔστι δὲ ἐν τῷ λιμένι τούτῳ καὶ διώρυξ βαθεῖα, εἰς ἣν καταφεύγουσι τὰ πλοῖα τὰ ἕλκοντα

ΦΛΟΙΣΜΟΣ ΔΡΥΟΣ. (Ἴδε σελ. 108.)

πλέον τῶν 30 ποδῶν ὕδωρ ἐν καιρῷ ἀμπώτιδος. Τὰ πλοῖα εἰς τοῦτον τὸν λιμένα καταπλέουσιν ἐλεύθερα συμπεκτῶν τέλων, ἐκτὸς τοῦ τελωνιακοῦ, τὸ ὁποῖον διὰ τὸ μέγιστον πλοῖον δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2 λίρας. Ἐν δὲ ἐκ τῶν εἰδικῶν προτερημάτων τοῦ λιμένος Πορτλὰνδ εἶναι καὶ τὸ ὅτι ὡς ἐκ τῆς συναφείας αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, οὐδέποτε ἡ σπανίως παγόνει. Ὡς ἐξ ὅλων δὲ τούτων τῶν προτερημάτων ὁ λιμὴν οὗτος θεωρεῖται ὁ πλησιέστερος διὰ τὴν Εὐρώπην, ὡς μὴ δαπανωμένου ἐν αὐτῷ ἀνωφελοῦς χρόνου ἕνεκα τῶν παλιρροιῶν. πλησιέστερος καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν τῆς Βοστώνος καὶ τοῦ Νέας Τόρκης, καθότι κείμενος πρὸς τὸ ἀνατολικώτερον ἀπέχει ἀπὸ τῆς Λιβερπούλης 2640 μίλια, ἐνῶ ὁ τῆς Βοστώνος 2720. καὶ ὁ τῆς Νέας Τόρκης 2889 μίλια.

Ὁ χιλίων περίπου μιλίων μήκους μέγας σιδηρόδρομος Τρούνκ τοῦ Καναδᾶ περαίνεται ἐνταῦθα, ὅπου ἔχει καὶ ἀποθήκας τὰς ὡραιοτάτας καὶ ἐντελεστάτας ἐν Ἀμερικῇ, τὰς μὲν λιθοκτίστους. τὰς δὲ πλινθοκτίστους, ἐκτεινομένας εἰς μῆκος 444 ποδῶν καὶ πλάτος 100. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου περαίνονται καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ, αἱ συνδοῦσαι τὸ Πορτλὰνδ μετὰ τῆς Βοστώνος τοῦ Νέας Τόρκης καὶ ἄλλων πόλεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Κεῖται δὲ παρὰ τῇ προκυμαίᾳ τῇ τοσοῦτον προσφορωτάτῃ πρὸς τὸ μετὰ τῆς Εὐρώπης ἐμπόριον εἰς τὴν εὐκολίαν τῆς ἀποβιβάσεως καὶ ἐπιβιβάσεως τῶν ἐπιφόρων πραγματειῶν καὶ ἐπιβατῶν. Μεγάλα δέματα, ἀνελκόμενα διὰ κριοῦ ἀπὸ τῶν πλοίων, ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης, ἥτις ἐντὸς 24 ὡρῶν τὰ μεταφέρει εἰς Μοντρὶλ καὶ Καναδᾶν, ἥτοι εἰς ἀπόστασιν 292 μιλίων. Ἡ Βοστὼν ἀπέχει ἀπὸ τῆς πόλεως Πορτλὰνδ 107 μίλια διὰ ξηρᾶς καὶ 115 διὰ θαλάσσης, ἢ δὲ Νέα Τόρκη ὑπὲρ τὰ 300 διὰ ξηρᾶς. Ὑπάρχει δὲ τακτικὴ διὰ θαλάσσης συγκοινωνία μεταξὺ Πορτλὰνδ καὶ Βοστώνος δι' ἀτμοπλοίων χωριτικότητος χιλίων καὶ χιλίων πεντακοσίων τόνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ναῦλος διὰ μὲν τοὺς ἐπιβάτας εἶναι μόνον 6 δδ., διὰ δὲ τὰ ἐμπορεύματα 5. ὁ τὸ ος. Κατὰ τὸ θέρος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν ἐκείνου τοῦ τελευταίου ἀναβαίνει εἰς 300 ἢ καὶ 400. Ἄλλη δὲ κλάσις ἀτμοπλοίων πλέει εἰς Νέαν Τόρκην καὶ εἰς διάφορα πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μαὶν μέρη. Τὸ Πορτλὰνδ κεῖται ἐπὶ τῆς κατ' εὐθεῖαν ὁδοῦ μεταξὺ τῆς Νέας Σκωτίας, τῆς Νέας Βρουνσουὶκ καὶ τῆς Νέας Τόρκης. Ἀτμοπλοια εἰς πρώτης τάξεως ταξειδεύουσι τὸ θέρος μεταξὺ Πορτλὰνδ καὶ Νέας Βρουνσουὶκ, ὑπάρχει δὲ καὶ σιδηρόδρομος ἐκτεινόμενος πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μαὶν, ὅστις συγκοινωνεῖ καὶ μετὰ τῆς Νέας Βρουνσουὶκ. Μεγάλαι ποσότητες ἀλεύρων, σίτου καὶ ἄλλων προϊόντων ἔρχονται εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν ἐντὸς ἐπαρχιῶν. Πλεῖστα δὲ ἐμπορεύματα ἀποβιβάζονται ἐνταῦθα διὰ τὰς ἐντὸς χώρας· ἔτι δὲ μέγα ἐμπόριον ἐνεργεῖται ἐνταῦθα καὶ μετὰ τῶν Ἰνδιῶν, εἰς ἐξαγωγὰς ἀχρήστων σκευῶν καὶ εἰσαγωγὰς σακχάρων καὶ ἰλύος σακχάρεως· ὁμοίως δὲ καὶ ἀκτοπλοϊκὸν καὶ μεσόγειον ἔχει δὲ ἡ πόλις πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πολλὰ ἐργοστάσια.

ΦΛΟΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΡΥΟΣ.

Ἡ ὀπισθεν δεντέρα κειμένη εἰκονογραφία παρίστησι φλοισμὸν δρυὸς. Ἡ σκαφὴ τῆς ἐργασίας ταύτης παρέχει θέαν ὡραιοτάτην. Ὁ σκοπὸς καὶ ἡ πανελὴς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἀσχολούμενον ἀτόμων, οἱ ὁποῖοι πάντοτε καὶ αἱ θέσεις παρέχουσιν εἰς μὲν τὸν ζωγράφον ἀφορμὴν ἐξαιρέτου διαφορᾶς, εἰς δὲ τὸν θεατὴν ἐκφρασιν διαστάσεων. Οἱ ὑπὸ κοπίδων διεστραμμένοι κλάνοι τῶν καταβελῶν ἀποτελοῦσι μὲν ἀμφορεῖ ὡς μὴ φλοιοῦντες· εἰσίτε, εἴτοι οἱ ἐκεῖ οἱ περιλαμπνοι ἀποστίλοντες ἐκ τῶν ἀκτινων ἀνεκαλοῦν εἶδος. Οἱ πλαγὶ λειμῶνες βρύουσιν ἐνοδῶν ποικιλόχρωνα κοδίνα, τὰ δὲ ἄνω τοῦ δασους θαλλουσαι, μελωδικῶς ὁ ἀνεμος κελεύσας, καὶ αἱ χρυσαλλίδες περιπέτονται ἐν πάσι αὐτῶν τε ὀσμοκτοκι, ἢ ἀμφοτεροῖς καὶ πολύκερως μουσαρχὸς τοῦ δασους καὶ πολλοὶ ἄλλοι κατὰ κοτα γῆς, ἢ θέσις τὴν ὁποιαν τόσον ἀγεοῶχως ἀκείρε χρωμ, ἢ ἀν ἀφιστερὰς καὶ ἡ χλοὴ ἀπώλεσαν διὰ πάντα τὸν πρωτοτυπε τῶν ἀ ἀφιλοκόμενης ἀξίας τὸν κατα-ἀφρωτ ξε ὅλος τὸν βρυφεν τούτου τοῦ βραχυοκ, καὶ οἱ ὑπολ-ἀφνοι αὐτοῦ ἀπεκθέρισαν αὐτοὺς τοῦ φλοιοῦ αὐτῶν· ἢ δὲ πρῶν ἀφνία τοῦ μουσαρχοῦ μορφὴ ἀπολέγει εἰς ἀμορφον στέλεχος. Παρὰ τὸ δασος κεῖται ἐπιστεφομενμένοι οἱ κλάνες τῆς καταβληθείσης δρυὸς, καὶ πρὸ τῆς σταθῆς αὐτων ἐγκρίρμενε κιλοῦθι, εἰς ἣν καταβιβάζεται οἱ ἐρμτοι ἐν ὥρᾳ βροχῆς.

Ἡ ἐργασία τοῦ φλοισμοῦ ἀπαιτεῖ πολυχειρίαν· διὸ καὶ ἀσχολοῦνται περὶ αὐτὴν καὶ νέοι καὶ γέροντες καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες· οἱ νεωτεροι καὶ ἀρματοφόροι καταγίνονται περὶ τὴν ἀποκοπὴν τῶν κλάνων, ἐπιβάνοντες ἐπ' αὐτῶν εἰς κινδυνώδεις θέσεις, οἱ δὲ γεραιοὶ καὶ οἱ γέροντες ὑποκαπτοῦν πλάτεσσι τον φλοιὸν τῶν ἀποκεκομμένων, διὰ σφαιρίων χαλαρόνοντες αὐτοὺς αὐτοὺ, οἱ δὲ παῖδες ἢ ἀπεχωρίζουσι τὸν φλοιὸν ἀπὸ τοῦ μαχαίρας ἢ ἀπαλαχίζουσι τὰ ἀποσπασθέντα αὐτοῦ τμήματα. Ὅταν οἱ ἐργάται ἔκαν πολλὰ καὶ ἐπιμέξεις, ἀπορεῖ τις μετὰ ποσης ταχύτητος τὸ ὀξυθὲς καὶ τραχὺ τοῦτο δένδρον μεταβάλλεται εἰς λεῖον καὶ στίλβον ἔνκον βιβλίον. Ἀποσπᾶσι δὲ τὸν φλοιὸν ἀπὸ μόνων τῶν πυχῶν τῶν κλάνων, καὶ συνδέουσιν εἰς δέματα τοὺς λεπτοὺς κλάδους. Ἀποσπασθέντος δὲ τοῦ φλοιοῦ, τὸ τμήματα αὐτοῦ τίθενται κατὰ μέρος κεκαλυμμένα ἀκριβῶς, ὅπως προφυλάττωνται ἀπὸ τῆς βροχῆς μέχρις οὗ ξηρανθῶσιν· κακοῦνται ἢ παραδίδονται ἀμέσως εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ἢ ἀναποτίθενται εἰς ἀποθήκας. Ἡ ὄρυς ἀρα εἶναι πολύτιμος δένδρον διὰ τὸ φλοιὸν αὐτῆς καὶ τὸ ἐπὶ πολυτιμοτέρου ἔτι διὰ τὰ ἐν τοῖς χρωματικοῖς αὐτοῦ ἀναγκαῖα οἱ κύριοι τοιοῦτοι, ἐν γένει, σκρίνες πρὸς τὴν ἀφαιρὰν τῶν ἀφνῶν τοῦτου, ἐκπεποιήκασι αὐτὰ ἀφαιδῆ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΙΤΑΛΩΝ. — Τὸ μεγαλεῖον τῆς μητροπόλεως ταύτης καθ' ἑκάστην ἔλκει πανταχόθεν πολλοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες μετὰ πόθου τρέχουσιν ἐνταῦθα νομίζοντες, ὅτι οὐ μόνον προχειρότερα δύνανται νὰ εὕρωσι πόρον ζωῆς, ἀλλὰ καὶ πλούσιοι νὰ γένωσι. Πλὴν ὁποῖαν ἀπατεὼν ἀπατῶνται! Βλέπεις ἐν Λονδίνῳ Ἑλλήνας, Γερμανοὺς, Ὀλγγρους, Ἰταλοὺς, Γαλλοὺς κτλ. ἀμφίους ἰμαιόντονταις. Τούτου ἕνεκα πολλοὶ φιλανθρωποι Ἄγγλοι ἐσχηματισαν ἑταιρίαν, ἵνα περιθάλπῃ τοὺς ἀπόρους ξένους καὶ χορηγῇ αὐτοῖς τὰ ἔξοδα, ὅπως ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν. Ἐσχάτως δὲ ἐσυστήθη ἐν Λονδίνῳ Ἰταλικὴ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία κατὰ πρότασιν τῆς συθεριόσης τοῦ Βίκτορος Ἐμανουὴλ ὑπὸ τὴν προσοδρίαν τοῦ μαρκησίου Ἀζελίου, ὅστις διατελεῖ ὢν πρέσβυς οὐχὶ πλὴν τοῦ Πιεμοντίου, ἀλλὰ τῆς Ἰταλίας. Σκοπὸς τῆς ἀξιομνήστου τούτης ἑταιρίας εἶναι νὰ περιθάλπῃ διὰ τροφὴν καὶ κατοικίας τοὺς ἐνταῦθα ἐπιδημοῦντας ἀπόρους Ἰταλοὺς· νὰ φροντίζῃ νὰ δίδῃ ἐργασίαν εἰς τοὺς ζητοῦντας αὐτὴν· νὰ δοκῇ δὲ ὁδοιπορικὰ ἔξοδον Ἰταλοῖς, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τὴν γενέτειραν αὐτῶν πατρίδα· νὰ στέλλῃ ἰατρὸν καὶ φάρμακα εἰς πτωχοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου δὲ ἰδίων αὐτῆς δαπανῶν νὰ τοὺς ἐνταφιάζῃ· νὰ παρέχῃ τόπον διανυκτερεύσεως, ἰδίως εἰς τοὺς ἰταλοπαῖδας, οἵτινες εὑρίσκονται ἀγρὰ κατὰ τὴν νύκτα ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ δὲν ἔχουσι πού τὴν κεφαλὴν κλῖναι καὶ νὰ τοὺς προστατεύῃ ἀπὸ πάσης κακοῦσι καὶ ἀδικίας αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν κυρίων των. Ἡ αὐτουργία εἰδοποιήθη, ἵνα λαμβάνῃ τὴν καλωσύνην νὰ στέλλῃ πάντα ἐνδεῆ ἰταλόποιδα εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἑταιρίαν, ἢ ἂν πρόκειται ποτέ νὰ γὰ σύκοσθῇ ἐπὶ ἐπαιτίᾳ νὰ τὴν εἰδοποιῇ, ἵνα στέλλῃ θεραπαίνη ἐν ναιοῖ τῆς δίκης καὶ ἴδῃ τὸ ἀποδοχόμενον εἰς τὸ κατηγορούμενον ἄπορον πλάσμα.

ΜΥΣΤΙΚΗ ΓΡΑΦΗ. — Ἐπὶ τῆς συγκροτεθείσης μεγάλης ἐκθέσεως ἐν Φλωρεντίᾳ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἐκ Σιένης καθηγητὴς Γιούστος ἐπίδειξε πράγμα τι ὅλως καινοφανὲς, ἤτοι ὀλίγας γραμμὰς, γεγραμμένας γαιφρειδῶς, προκηρύξας, ὅτι ὁ ἐπιτυχὼν, διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως, ν' ἀναγνώσῃ τὰς γραμμὰς αὐτὰς, δικαιοῦται νὰ λάβῃ βραβεῖον συνιστάμενον εἰς καλλιτέχνημα ἐξ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ, ἀξίας 20,000 λιρ. καὶ ὅπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καθηγητοῦ Γιούστου ἐξεργασθεισόμενον κατὰ τὴν ἐκφραζομένην ἐπιθυμίαν τοῦ βραβευομένου. Ἐπφραγισμένον δελτίον, παραδοθὲν εἰς τὴν βασιλικὴν ἐπιτροπὴν, περιεῖχε τὴν ἐξήγησιν τῶν μυστηριωδῶν ἐκείνων γραμμῶν. Ὁ ἐφευρετὴς ῥητῶς ἔπεμψε, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ γνωριζόμενοι, εἰς οὐς εἶχεν ἀποκαλύψει τὴν φύσιν τοῦ συστήματος, γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμόν. Ἐν τούτῳ ἡ ἔκθεσις ἐτελείωσε χωρὶς οὐδὲ εἰς ὑποψήφιος νὰ παρουσιασθῇ, ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ καθηγητὴς Γιούστος ἐνώπιον τοῦ Γοφρολοτέρη τῆς Σιένης καὶ πολλῶν ἐγκρίτων κατοίκων τῆς πόλεως ἐξήγησε τὸ περιεχόμενον τῆς μυστικῆς αὐτοῦ γραφῆς καὶ ἔδωκε τὴν κλεῖδα τοῦ γρίφου, συνιστάμενον εἰς τὴν ἀφαίρεσιν ὅλου τραμαύτου οὐδὲν σταυειότων, καὶ κατόπιν εἰς τὴν διάταξιν τῶν ὑπολειφθέντων γραμμάτων εἰς τετράγωνα ὡς τὰ τοῦ ἀβάκου τοῦ ἰατρικοῦ, ὅτε ἠδύνατο ν' ἀναγνωσθῶσι εὐκόλως. Τὰ προτερήματα τοῦ συστήματος τούτου εἶναι· 1) ἁπλότης, διότι ὁ ἐπιστέλλων γράφει τὸ γράμμα κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, καὶ μετὰτοῦτο καθιστᾷ αὐτὸ ἀκατανόητον προσθέσας ἑνὸς ἢ ὀλίγα σημεῖα γραιστῶν μόνον εἰς τὸν πρὸς ὃν στέλλεται τὸ γράμμα. 2) Τὸ ἀδύνατον τῆς ἐξεύρεσης τῆς γραφῆς ἄνευ τῆς κλειδὸς, ἀκόμη καὶ ὅταν τὸ σύστημα ἦναι γνωστόν. 3) Ἡ εὐκολία, μεθ' ἧς ὁ ἐπιστέλλων δύναται νὰ πέμψῃ τὸ αὐτὸ γράμμα εἰς διαφόρους ἀνθρώπους, καὶ ὅμως νὰ κατασταθῇ ἕκαστον αὐτέγραφον ἀκατάληπτον εἰς πάντας, ἐκτὸς ἐκείνου πρὸς ὃν ἰδίως ἀπευθύνεται, δι' ἁπλῆς ἀλλαγῆς τῆς κλειδὸς, τουτέστι, τῶν ἀφιαρετῶν γραμμάτων. Ἀντέγραφον τοῦ γρίφου ἐστάλη εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας, ὅστις ἐξέφρασε τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ συστήματος.

ΑΓΓΑΙΚΗ ΠΑΡΑΞΕΝΙΑ.—Τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον διεκύου τὴν παραξενιὰν τοῦ Ἄγγλου ἔχει πέρασιν νῦν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Νεαπόλεως. Ὅτε πρώτον ἤρξατο ἐνεργῶν ὁ μέγας Νάας Γῆς τηλέγραφος, λόρδος τις Π., ἐκ τῶν προκρίτων γερουσιαστῶν, ἔνθων εἰς τὸ τηλεγραφεῖον εἶπεν, ὅτι ἐπιθύμει νὰ τηλεγραφήσῃ· «ἡ τηλεγραφικὴ γραφὴ δὲν ἠκούσθη ἔτι εἰς τὸ κοινὸν, λόρδε μου.» «Νοὶ, ἀλλὰ μὲ γνωρίζετε· ἔχει 20,000 μετοχὰς εἰς τὴν ἑταιρίαν αὐτὴν, καὶ προσφέρει 200 λίρας διὰ μίαν τηλεγραφικὴν ἐρωτοπόκρισιν.» Ἀνοιχθὴ ἡ ὑμετέρα λόρδοτς νὰ περιμένῃ δύο ὡρας πρὸς ἀπάντησιν.» Τὸ τηλεγράφημα ἦτο· «Πέμψατέ μοι τὸν ὅσον δυνατὸν ἰσχυρότατον σπινθῆρα.» Ὁ λόρδος Π. ἀνέμεινε ἕως οὗ ἤκουσε τὴν ἔξοδον ἀπάντησιν· «Ἔντος ἑνὸς δευτερολέπτου ὁ σπινθὴρ.» Ἡ αὐτοῦ λορδότης τότε προστρόμενος τὸ σιγκρον εἰς τὸ σῦρμα καὶ ἀνοίξας αὐτὸ παρεπετεῖ εὐχαριστημένος, διότι ἔνιωθεν ἐκ πυρὸς στοιχίσαντος αὐτῷ τῷ 5,000 φρ. Τοῦτο ἐπανειλημμένως καὶ σπουδαῖως κυκλοφορεῖ ἀπὸ ἐφημερίδος εἰς ἐφημερίδα, καὶ γενικῶς πιστεύεται ἄνευ πολλοῦ κόπου.

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ.—Ἐπὶ τῆς βασιλείας Αἰκατερίνης τῆς β', αὐτοκρατορίσσης τῆς Ῥωσσίας, Ῥῶσσος μηχανικὸς, χωρικὸς, ὀνόματι Κουλουβέυος, κατεκεύασε μουσικὸν ὡρολόγιον ἐν μόνον ἅσμα ἐκτελοῦν. Ἡ μηχανὴ ἔλχε περίπου τὸ μέγεθος ὠοῦ, ἐν ᾗ ἀριστατο ὁ ἥφαιστος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ οἱ φρουροὶ τοῦ αὐτοῦ ῥωμαῖοι στρατιῶται. Πεζοράνου ἐλατηρίου τινὸς ὁ ἐπὶ τοῦ τυφῶν λόφος ἀπεκυλίετο, οἱ σκοποὶ κατέπιπτον, οἱ ἄγγελοι ἐνεφανίζοντο, αἱ ὅσιαι γυναῖκες ἐισέρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ ὁ αὐτὸς ὅμνος ὁ ψαλλόμενος τὴν παρελθοῦσαν τοῦ Πάσχα ἠκούετο σημαινόμενος.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟΝ ΠΑΛΑΤΙΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.—Ἀνώνυμός τις ἑταιρία, ἔχουσα κεφαλαιο 25,000,000 φραγκων, προτίθεται νὰ συγκροτηθῇ ἐπὶ τῷ σκοπῷ οἰκοδομῆς κρυσταλλίνου παλατιου εἰς τὸ αἶσος τῆς Βουλωνίας. Ὁ Σὶρ Ἰωσὴφ Παξτων ἐδέχθη τὸ ἔργον τοῦ πρωτοτύπου ἀρχιτέκτονος· ὁ Κ. Ἐδουὶν Κλὰρκ το τοῦ συμβούλου μαχανικοῦ καὶ ὁ Κ. Θωμᾶς Βράσσεις τὸ τοῦ γενικοῦ συνομολογητου. Τὸ μέγαρον αὐτὸ θέλει ἔχει μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας προς δημοσίας ψυχαγωγίας, καὶ εὐρύχωρον ναὸν πρὸς ἔκθεσιν καλλιτεχνημάτων, χειροτεχνημάτων καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων. Αἱ ἐκθέσεις ἔσονται διαρκεῖς.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΠΡΟ ΕΚΑΤΟΝ ΕΤΩΝ. — Ἡ κατὰ τὸ 1761 Νέα Ὑόρκη, ὡς περιγράφεται ὑπὸ τοῦ Βεζβρίου Ι. Λόστεγρος τὸ τελευταῖον αὐτοῦ σύγγραμμα τὸ καινοφανὲς «Ο δίος καὶ οἱ καιροὶ Φιλίππου τοῦ Χρυσόλιθρου,» ἦτο ἀληθῶς κώμη συγκριομένη πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν λαμπρότητα καὶ τὰς διαστάσεις. Κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἡ Νέα Ὑόρκη περιελαμβάνε περίπου 13,000 κατοίκων. Ὑπῆρχον ὡς ἔγγιστα 2,500 οἰκοδομήματα ἐν τῇ πόλει, ὧν πολλὰ πλινθοκτιστα ἐστηκότα διὰ κεραμίου, καὶ τὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν ἐπιφανόταται ὑμῶν εὐρυχωρεῖ καὶ καλῶς διεκρασμένα οἰκήματα. Ὑπῆκε δὲ ἀγοραῖα ἐνδιαίτημα, περιστηκίζομενα ὑπὸ κιόνων καὶ ἀγιασθῶν, καθομιζόν τὰ περίχωρα, καὶ ὅπου τὸν ἐν τῇ πόλει ἐνδιαιτημενον ἔτσι συγκεκριμένος ὡς δυνατὸν μέγιστα. Τὸ κατ' αὐχὲ ἐστηκότον ἔκεν μέγιστον μέρος, καὶ περίπου χιλιόμετρα μῆκος μέγιστον ἐν πλάτει ἐν ἔρῳ. Τινὲς τῶν οἴκων ἔσαν ἐπτρωμένοι ὑπ' ἐπιμέρους χαλκοῦ, ὡς οὐ τὸ τὸ πόλεις καὶ πόλιχνα τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τὸν κρυστὸν κτισμα ἔκαν ἀκκανοιστοι περὶ τὴν ὀμφοτοφίαν καὶ χωροστάθμιστον. Αἱ ἀγοραὶ καὶ ἐμπόρεσκοντο ἐχθων, κρεατων καὶ πικτος εἴδους ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐμπόρεσκοντο Ὀλλανδοὶ γεωργοὶ ἐγκαταστάθεισαι εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Νόρλεω, πλησιον τοῦ ἀκρου τῆς νησου.

ΤΙΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΔΙ' ΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΝΥΜΦΕΥΟΝΤΑΙ: — Λόγοι καὶ κοινοτικοὶ εἶναι οἱ μέρμονται τοῦ ἐν ἀγορᾷ γεγραμένοι καὶ ἐμεινεν ἀνθρωποι, καὶ νὰ ἀκτίζωσι τὸν πρόκλισις τὸν ἐλαίου παρθένος καὶ ἀνεκδοτος ἔτι, ὡς ἔσω ἡ μονοκλὴς ἐνδιαμονὴ ἐπὸ δυστύχημα, ὁμοπαθεῖα τῶν νυμφευθεντων ἔθνοφρεσκα ἀρμοδιον ἀ-πολογηθῶν ἔκεν ἔκεν ἔκεν ἔκεν πατέθον εἰς τὰ ὀπο τινος βλαστρομένου ὀστεοῦν δυναμοθέτου· «ἔρα σεσμὰ τοῦ γαμου.» Καὶ οὕτος μὲν ἔτρεν, ὅτι ἐνεμφοῦν ὁυτὶ ἐχρεωστεῖτο ὀλιγόκαιρον ἔκεσιν ἐν ἀλλὰ ἀπαλλαχθῇ τῶν κακῶν συνκοκτρεφῶν. Πολὺ δὲ γνωστὸν λέγεται, ὅτι ὑπακοῦοῦσιν χαρμ ὑπόπτωσις οἰκονομίον· ὅθεν πα-ραιτοχοτοι, ὅτι κοσμος αὐτοῦ ἔτο κα ἔκεσιν σύζυγον. Ὁ Γάστης ἀμαλόγρασον, ὅτι ἐνυμφεύθη ἔνα ἔκεν· «Ἀξιοσέβαστος.» Ὁ Ἰωάνης Ὀλίβ ἔπεν, ὅτι ἐνεμφοῦν ἔνα ἐκχρωστεῖσθ τον φίλον αὐτου.» Ὁ Ὀλιβεφλόν, ὁ ὑμφεθεὶς τὴν θερμοκρασὶν αὐτου, ἔπεν ὅτι ἔπρεξεν αὐτο «εἰς τὸ πάτρα τὸν σύγγενεν.» Κρα τις ὑμφεθεὶς ἀδοῦ θεστρεφοῦ σύζυγον, ἔπεν, ὅτι εἶχεν κωφκεν τινος πρὸς παρεμφοῦν διὰ τὴν ἀπωλειαν τοῦ πρώτου σύζυγου. Ἄλλη δὲ τις σίνοτ, ἔπεν, ἐνθμεῖς δὲ ὁ γαμος ἠθεῖε «προξενήσει διασκέδασιν εἰς τὰ τέκνα.» Καὶ ἄλλη, «ἵνα ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τῆς ὀλιβρότητος τῶν ἀκατακαστόνου πολοκρούτων αὐτὴν μνηστῆρων». Πλικωθεῖσαι παρδίνοι, ὑπαρδρυόμενοι βεβαιοῦσι πάντοτε τοὺς φίλους αὐτῶν, ὅτι ἐνόμιζον ὅτι ἠδύνατον νὰ γένωσι «χρεωκόπτρια» ὡς σύζυγοι ἢ ὅμτι φόγω μόνουσιν. Καὶ ὅμως, μεθ' ὅλα τὰ ἱερκμένα, ὁ Κουλίπιος ἐκφέρει ὡς εἶναι τὴν ἐξῆς γνώμη, ὅτι τὰ ἔνκα δέκατα ἐξ ὅλων τῶν νυμφευμένων, εἴτε χρόνω, εἴτε χρόνῳ, εἴτε παρθένοις, εἴτε ἀγκαμα κα-θρῶν, πρακτοῦσι τοῦτο χαμε — τοῦ γαμου.

ΠΛΑΣΤΟΙ ΟΔΟΝΤΕΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΡΩΜΑΙΟΙΣ.—Τρέψατε, παρακαλῶ, τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῶν εἰς τοὺς δώδεκα πίνακας γεγραμμένων ῥωμαϊκῶν νόμων. Ὁ ὑπ' ἀριθμὸν Γ. περιστέλλει τὰς περιττὰς δαπάνας ἐπὶ τῶν νεκρικῶν πομπῶν ἐν γένει· καὶ ὁ ὑπ' ἀριθμὸν ΙΑ', ἐν οἷσι ἐξαιρέτοις, ἐπιτρέπει, ἵνα οἱ ἐκ χρυσοῦ πλαστοὶ ὀδόντες, ἢ ὁ δι' οὗ συνκρυοῦσιν ἐπὶ τῶν φατνιῶν χρυσοῦ, ὑπτπουνται ἢ κιθωνται μετὰ τοῦ τεθνεῶτος. Τοῦτο βεβαιοῦ, ὅτι πλαστοὶ ὀδόντες, συνδεδεμένοι κατὰ τινα τρόπον διὰ χρυσοῦ ἔχουν ἴσον πρωϊμενε ἐν κοινῇ χρήσει παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ. — Ἐν Ἀρκτικοῖς ἔκν ποτε ἔνδοτος τις, ὅστις τοσον δίβιοις ἔτο, ὅτι ὁσακις ἐπίστρεψε χαμόγραφον μὴ κέρδος, κατ' αὐτον, νὰ κατεφρόβῃ, ἐμπλὲ νὰ ποστελῇ εἰς μονοκρίσιν παρὰ τοῦ συγγραφέω, ὥστε εἶχε τὴν ἕξιν ἀπαντᾶσιν πεφρεστεκόν· «Κύριε, ἀκεγνω μετὰ πλειστης ἀσε προσοχῆς τὸ χαμόγραφον ὑμῶν, καὶ ἐπιτρέψατε μοι ν' ἀποπεμψῶ τὴν κατεφρόβησιν αὐτοῦ. Εἰς ὑμᾶς ἀρκοῦν νὰ ἐκλέξετε τὸ ὅπλον.»

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΣΘΜΟΝ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ. — Αἱ νῦν γιόμενοι ἀνασκαφαὶ πρὸς διόρυξιν τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουὲζ ἀνθίγκσαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν θρησκευτικοῦ τινος κτιρίου ἐν Γέζεχ, ἔχοντος τὸ μέγεθος τοῦ Λούξορου, καὶ κτισθέντος πρὸ πέντε χιλιάδων καὶ πλέον ἐτῶν. Ἐν Καρνάκκῳ ὁμοίως ἐξεχώθη ναός, οὗ ἡ περιφέρεια λέγεται οὖσα τεσσαρων χιλιομέτρων (ὅσοι καὶ ἡμεῖς μίλιοι), καὶ ἄλλος ἐν Ἐλβοὶ περιέχων εἴκοσι αἰθούσας. Οἱ τοῖχοι τῶν τελευταίων τούτων οἰκοδομημάτων διακοσμοῦνται ὑπὸ ἀναγλύφων, ἱερογλυφικῶν, καὶ ἔτι νεκρῶν εἰκονογραφιῶν.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ. — Ὁ τε Οὐαστγτὼν καὶ ὁ Ἄρτι ἀποθανὼν ἄνθρ τῆς βασιλέσσης τῆς Ἀγγλίας ἀπέθανον κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς, καὶ περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν τῆς ἡμέρας τῆς 14 δεκεμβρίου 1799 καὶ 1861.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ.—Ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσι τὴν κατάστασιν τῶν πνευμόνων αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ ἀναπνέωσι καλὸν, καὶ νὰ ἔθωσιν ἐπιτε ἐπὶ πόσα δευτερόλεπτα δύνανται νὰ κρατήσωσι τὴν ἀναπνοὴν αὐτῶν. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν δευτερολέπτων τοῦτων πρέπει νὰ σημειοῦῃ προσεκτικῶς· ὅτοι ἐν μὲν τῇ φθισικῇ καταστασει ὁ ἀναπνέων θὲν δύνανται νὰ κρατήσῃ τὴν ἀναπνοὴν αὐτου ὑπερ τὸ δίκα δευτερόλεπτα, καὶ ἐνίοτε οὐδὲ ὑπερτὰ ἓξ δευτερόλεπτα· ἐν δὲ τῇ πλευρίτιδι καὶ περιπνευμονίᾳ ὁ χρόνος τῆς ἀναπνοῆς τοῦ ἀσθενοῦς μετεβλήθεται, καὶ ἐν τῇ ὑγιεινῇ καταστάσει τῶν πνευμόνων ἀπὸ εἴκοσι μέχρι τριάκοντα καὶ πέντε δευτερολέπτων.

ΓΑΛΗ ΤΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΞ.—Πρὸ τινων ἡμερῶν, ἐνῳ γαλῆ τις ἐξέλθοι εἰς τὸν πρωϊνὸν αὐτῆς περίπατον ἐν τινι ἀγρῷ Ἄγγλου τινὸς ἐργκτς τις, ἐργαζόμενος ἐκεῖ, παρατήρησεν ἱέρακα ἐπερχόμενον κατὰ τῆς γαλῆς, ἴσως ὅτοτε ἐξέλαβεν αὐτὴν ὡς κονικλον. Ἐπὶ τέλους δὲ τὸ σαρκοφάγον πτηνὸν ὥρμησεν ἐπὶ τῆς γαλῆς· ἀλλ' αὐτὴ

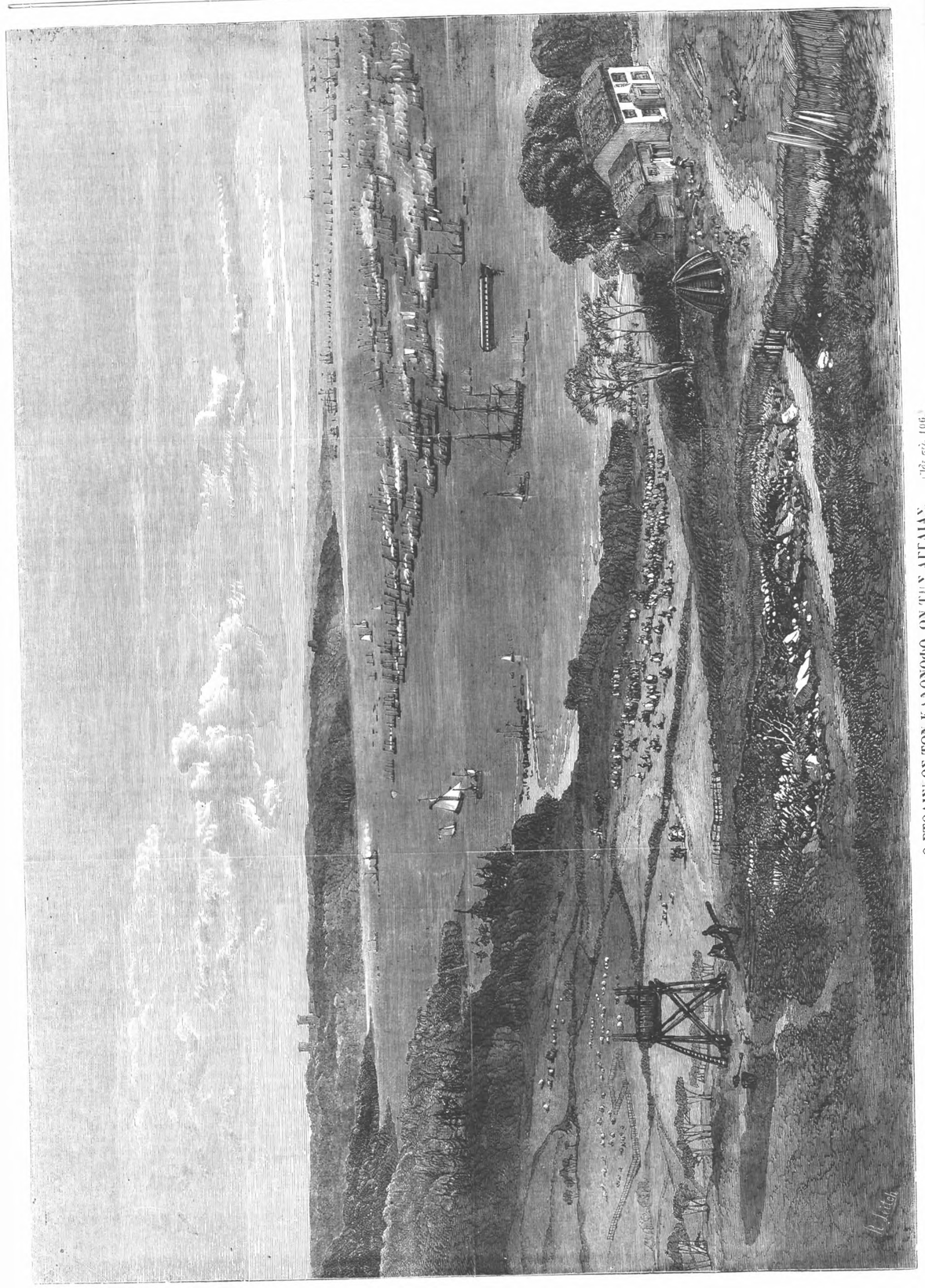

Ο ΣΤΟΛΙΣΚΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΟΝΟΦΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ. (Βλ. σελ. 106.)

Η ΗΜΕΡΑ ΗΛΗΘΕΝ.

Ἰδοὺ παρῆλθεν, ἔφυγε καὶ αὕτη, ἡ ἡμέρα
Πλέον ὁ πέπλος τῆς νυκτὸς ἁπλώνεται στὸν αἰθέρα,
Καὶ μεθιέται ἤδη
Ἡ ἀγρυπνὰ ποιμένικος στὴν ἄκραν νηνεμίαν
Τὰ πάντα γεροντότερα κατὰ ἡμέραν μίαν
Προβαίνει ἐνὸς ὕπν.

Παρῆλθεν ἀνεπαίσθητα τοὺς πάντας εἰς τὸ τόσον
Ταχὺ τῆς βήμα πύρασαν ἓν βῆμα πρὸς τὰ πρόσω.
Καὶ πόσοι ἐνῶ ἔθεσαν
Ἐμπρός τὸν πόδα καὶ αὐτὸ στερούμενοι τὸ βῆμα
Εἰς τὸ ἐμπρός μας ἀκμαῖον καὶ χαῖρον πάντα μάβρα
Μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἔπεσαν!

Ἂς εἴπῃ τὴν ἐπαύριον ὁ ἥλιος ὅταν ἔβγῃ
Πόσους ἐρώτιζε τὴν χθὲς, καὶ πόσους θέλει εὕρει
Ἄχρηστα πλέον πτώματα,
Καὶ πόσους εἶδεν ἐξ ἀρχῆς, ἀφ' ἧς ἀπὸ τὸν Πλάστην
Τὴν θέσιν ταύτην ἔλαβε, καὶ πόσα καθ' ἑκάστην
Τὸν βλέπουν νέα δάκρυα.

Ἡμέρας εἴκοσι ἐτῶν στὴν ῥάχιν μου σκάφνω
Μέχρι τῆς χθὲς, αἰσθάνομαι προσθέτοντα τὸν χρόνον
Καὶ ταύτην στὸ φορτίον μου.
Μὲ τὰς προσθήκας του αὐτὰς δεδαίως θὰ κυρτώσῃ
Τὴν ῥάχιν μου, ὡς ἄπαλον βραδύνῃ νὰ μὲ θώσῃ
Τὸ ἀκάκιον μαρμάρον μου.

Ἀφοῦ ἐλθὼν ἐγνώρισα τὴν ὅλην φθειρομένην
Καὶ νέαν ἐκ τῶν σπορῶν της ἀφθόνως φυομένην
Στοῦ βίου τὸ λειβάδιον,
Ἀπέλπισία! ἔκραξα, τί μάτην περιμένω;
Ἐξ ὅλης σύγκαιμαι κ' ἐγὼ ὀφείλω νὰ πκγαίνω
Ἢ ταχύν ἢ βράδυν.

Α. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ.

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΓΓΙΟΡ.

Τὸ Ταγγιὸρ ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἰνδίαις, κείμενον ἐπὶ χώρας εὐφόρου, πρὸ μιᾶς ἑκατονταετηρίδος ἦτο πόλις πλουσία, διῃρημένη, ὡς εἶναι καὶ τὴν σήμερον

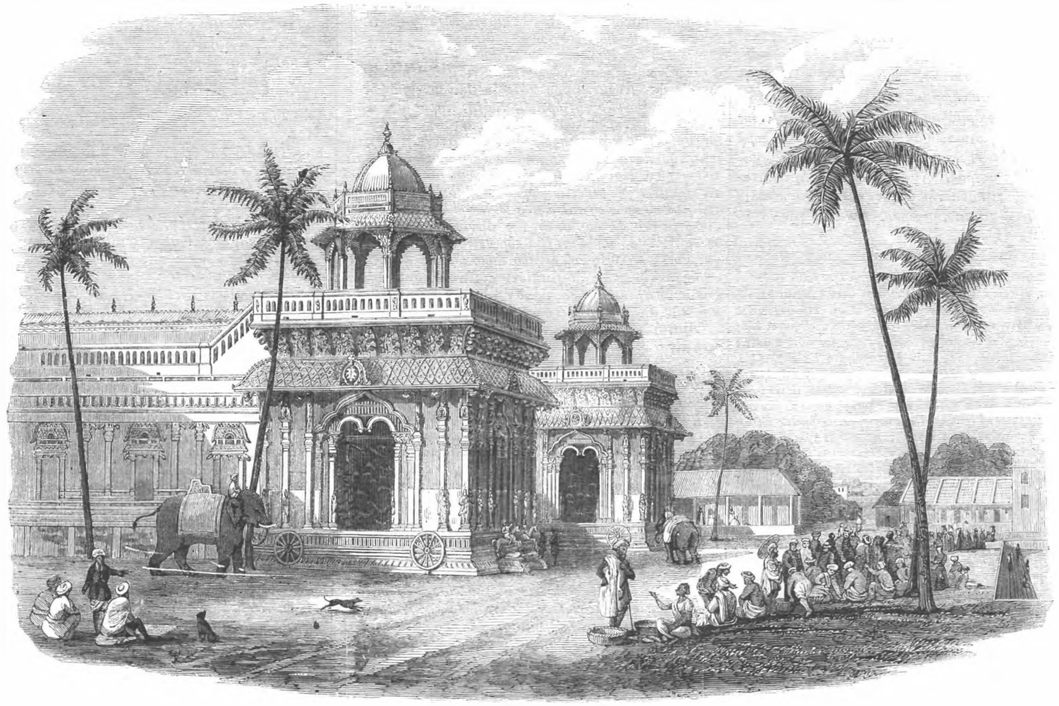

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΓΓΙΟΡ.

εἰς δύο φρούρια καὶ μίαν Πετὰχ (πόλιν ἰνδικὴν), βρίθουσα μεγάλων οἰκοδομῶν καὶ μεγαλοπρεπῶν παγωνδων (τεμενῶν). Ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις αὕτη ποτὲ δὲν εἶχεν ὁλοκλήρως κατακυριευθῆ ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν, διετήρησε παρὰ πᾶσαν ἄλλην ἰνδικὴν χώραν, ἐξαιρέσει τῆς Βενάρες, τὰς ἀρχαίας ἰνδικὰς τάξεις καὶ συνηθείας. Τὸ μέγα φρούριον αὐτῆς, περιφερείας τεσσάρων μιλίων, περιέχει πρὸς τῇ περιφήμῳ παγώνδα αὐτοῦ καὶ τὸ Δοῦρβαρ ἢ αἴθουσαν τῆς ἀκροάσεως, τὴν ὁποίαν ἡ οἰκογένεια τοῦ Χόλου τῆς ἀρχαίας δυναστείας εἶχεν οἰκοδομήσει, καὶ ἥτις, θεωρηθεῖσα ἐκ τῆς συνήθους βραχμανικῆς δεισιδαιμονίας ὡς ἀπαίσιος, ἐγκατελείφθη· ἀνεγερθέντος δὲ τοῦ ἔτι λαμπροτέρου αὐτῆς καὶ ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν παριστανομένου παλατίου, ἡ πόλις αὕτη κατέστη καθέδρα τοῦ ἡγεμόνος.

Τὸ κτίριον τοῦτο παρουσιάζει τὸν συνήθη καὶ ἰδιάζοντα τοῖς Ἰνδοῖς τρόπον τοῦ οἰκοδομεῖν, ἤτοι λίθους καὶ πλίνθους προσκεκολλημένους διὰ πηλοῦ παρεσκευασμένου, διὰ ρευστῆς διαλελυμένης κοινῆς καὶ εὐωνου σακχάρεως, καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ μίγματος ἐπικεχρυσωμένους τοὺς τοίχους, ὡς ἐπιδεκτικοῦ στιλπνώσεως. Εἶναι δὲ φιλοκάλως πεποικιλμένον χρώμασι καὶ χρυσῷ. Αἱ στῆλαι τῆς οἰκοδομῆς παριστῶσι μορφὰς ἀνθρωπίνους, ὡς τὰς ἑλληνικὰς Καρυάτιδας, αἱ δὲ ἀψῖδές εἰσι κεκοσμημέναι διὰ δαιμονίων καὶ ζώων. Εἰς τὴν εἰκονογραφίαν μας φαίνονται αἱ στῆλαι μετὰ τῶν μορφῶν, ὑποβαστάζουσαι ἐπὶ τῶν κορυφῶν αὐτῶν παραπέτασμα καὶ βαίνουσαι κατὰ τὰς βάσεις ἐπὶ τροχῶν ἀπαραλλάκτως ὡς τὰς συνήθεις ἐν χρήσει ἐκεῖσε ἁμάξας.

Ο ΣΤΟΛΙΣΚΟΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΟΦΟΡΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

Πρὸ τοῦ 1856 ἔτους ὀλίγας εἶχε κανονοφόρους τὸ ναυτικὸν τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ἐντὸς ἓξ μηνῶν διωρίσθησαν καὶ συνετελέσθησαν τέσσαρες κλάσεις τοιούτων. Καὶ ἡ μὲν πρώτη σύγκειται ἐξ ἑλικοκινήτων 200 ποδῶν μήκους, ἓξ μακρῶν τηλεβόλων ὁλκῆς 68 λιτρῶν, μηχανῆς δυνάμεως 360 ἵππων, καὶ πληρώματος ἐξ 100 ἀνδρῶν. Ἡ δευτέρα ἐκ κανονοφόρων 150 ποδῶν μήκους, τεσσάρων μακρῶν τηλεβόλων ὁλκῆς 68 λιτρῶν, μηχανῆς δυνάμεως 200 ἵππων, καὶ πληρώματος ἐξ ἀνδρῶν 80. Αἱ τῆς τρίτης κλάσεως εἰσὶν 100 ποδῶν μήκους, μηχανῆς δυνάμεως 60 ἵππων, ἑνὸς τηλεβόλου, στρεφομένου, ὁλκῆς 68 λιτρῶν, ἑτέρου, στρεφομένου καὶ τούτου, ὁλκῆς 32 λιτρῶν, καὶ δύο κατὰ τὰς πλευρὰς, ὀρειχαλκίνων ὅλμων, ὁλκῆς 24 λιτρῶν. Ἡ δὲ τετάρτη συμπεριλαμβάνει κανονοφόρους 80 ποδῶν μήκους, μηχανῆς δυνάμεως 20 ἵππων, δύο στρεφομένων τηλεβόλων ὁλκῆς 32 λιτρῶν, καὶ πληρώματος ἐκ 36 ἀνδρῶν. Ἔλκουσι δὲ αἱ τελευταῖαι αὗται μετὰ τῶν ἀποσκευῶν, ζωοτροφιῶν, πολεμεφοδίων καὶ τηλεβόλων ὕδωρ μόιον $3\frac{1}{2}$—4 ποδῶν, οὐσαι χρησιμώτατοι, ὡς ἁρμόδιοι διὰ τοὺς ἀβαθεῖς κόλπους καὶ πρὸς προσέγγισιν τῶν ἀκτῶν. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ταχύτητα αὐτῶν, καίτοι τῆς δυνάμεως τῶν μηχανῶν φαινομένης μικρᾶς, οὐδόλως εἶναι αὗτη εὐκαταφρόνητος, καθότι κατὰ τὴν ἀργοτέραν αὐτῶν κίνησιν διανύουσιν 7—8 μίλια τὴν ὥραν, κατὰ δὲ τὴν ταχυτέραν ἀπὸ 9—$11\frac{1}{2}$.

ΜΑΝΤΕΙΣ ΕΝ ΚΙΝΑ. — Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐξασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν πόλεων, καὶ ὅπου ὑπάρχει μεγάλη εὐρυχωρία πρὸς συνοθρισιν πολυαρίθμου πλήθους. Στρώνουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ψίαθον, καὶ ἐφ' ἑκάστης γωνίας αὐτῆς προσηλοῦσι ῥάβδον, περὶ ἣν ῥίπτεται ὑφασμά τι, ὅπως κρυφθῇ ὑπ' αὐτὸ ὁ μάντις μετὰ τῆς ὁρινθος αὐτοῦ, ἥτις ἐστὶν ἐγκεκλεισμένη ἐντὸς κλωβίου. Πλησίον δ' αὐτοῦ τίθεται ἀνοικτον τι κιβώτιον, περιέχον πολυάριθμα δελτία, ἐφ' ὧν ὁλόκληρος ἕνοια ἢ ἁπλοῖ χαρακτῆρες εἰσιν ἐγγεγραμμένοι. Ἐμπροσθεν δ' αὐτοῦ ὑπάρχει μακρὰ σειρὰ πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα χαρτίνων περιειλημάτων, περιεχόντων ὁμοίως ἁπλοῦς χαρακτῆρας ἢ καὶ ὁλοκλήρους ἐννοίας. Μικρον δὲ τεμὲμ χαρτου καὶ μελανοδοχεῖον ἢ μολυβδοκόνδυλον χρησιμεύουσιν ὅπως γραφῇ ἡ μαντεία. Ὁ θουλόμενος ἑπομένως νὰ συμβουλευθῇ τὸ μαντεῖον γοητεύει ἐξωθεν τοῦ καλλύμματος ὑφ' ὃ κρύπτονται οἱ μάντεις, πληρόνει τρία κάς (=10 λεπτά), καὶ ἐρωτᾷ τὸ μαντεῖον. Τότε οἱ ἔσωθεν μάντεις λέγουσιν αὐτῷ νὰ λάβῃ δελτίον τι, καὶ τούτου γενομένου, ἄνθρωπός τις θοηθὸς τῶν μάντεων γράφει τὸ περιεχόμενον τοῦ δελτίου ἐπὶ τοῦ χαρτου, καὶ ἀνοίγει τὸ κλωβίον, ἐξ οὗ ἡ ὁρινθς προχωρεῖ εἰς τὰ χαρτινα περιειλήματα, καὶ λαμβάνουσα διὰ τοῦ ῥάμφους ἓν ἐξ αὐτῶν ῥίπτει αὐτὸ κατὰ γῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα κόκκοι τινὲς σίτου ῥίπτονται ἐν τῷ κλωβίῳ, καὶ ἡ ὁρινς ἐπιστρέφει εἰς αὐτό. Τούτων δὲ γενομένων, τὸ χάρτινον περιείλημα, ὅπερ ἔπεσε χαμαὶ, ἀνοίγεται, καὶ οἱ ἐντὸς αὐτοῦ χαρακτῆρες γράφονται ὁμοίως ἐπὶ χαρτου, καὶ ἐκ τῶν δύο ἐννοιῶν, τῶν περιεχομένων ἐν τῷ δελτίῳ καὶ ἐν τῷ χαρτίνῳ περιειλήματι δίδεται ὑπὸ τοῦ μάντεως ἡ ἀπόρισις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ συμβουλευομένου αὐτόν. Ἡ δ' ἐν τῷ κλωβίῳ ὁρινς θεωρεῖται ὡς ὁρίζουσα τὴν τύχην τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, διὸ καὶ τρέφεται λίαν ἐπιμελῶς ὑπὸ τῶν μάντεων.

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ

ΗΤΟΙ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΛΑΠΟΤΗΣ, ΤΥΡΑΝΝΙΑ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

ΥΠΟ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Θ. ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

ΜΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ.

Δύο ὑπῆρχον ὁδοὶ ἄγουσαι πρὸς τὴν μονὴν τῆς Πολλίνας· ἡ μὲν διὰ θαλάσσης, ἡ δὲ διὰ ξηρᾶς· μίαν τούτων λοιπὸν ἡ κατὰ συμβουλὴν τῆς γοήσσης ἀφήσασα τὸν οἶκον τοῦ Τρίκου Μπρίκου Χέϊθα ὤφειλε νὰ ἐκλέξῃ. Ἡ Ζιδρὲ προετίμησε τὴν πρώτην ὡς ἀσφαλεστέραν πρὸς τὸν σκοπόν της καὶ ἦττον ρψοκίνδυνον καὶ ἦττον κοπιαστικήν. Τὸ πλοιάριον ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Αὐλῶνος ἔμελλεν εἰς ὀλίγας ὥρας, ὡς ὁ ἄνεμος ἦτον οὖριος, νὰ φθάσῃ ἀκτοπλοοῦν μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀώου, ἔνθα αὕτη μετὰ τῶν Ἀθιγγάνων ἤθελε παραβολλάξει πλὴν αἴφνης, καὶ Ποσειδῶν καὶ Αἴολος διήγειρον τὰ στοιχεῖα καὶ ἡ ῥικτοτέρα, ὡς εἴδομεν, τρικυμία κατέλαβε τὸ εὔθραυστον σκάφος. Μάτην ἐξῆτει ὁ πλοίαρχος νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Αὐλῶνος ἢ νὰ ἐλλιμενισθῇ εἰς τὴν νῆσον Σάσσον. Εὑρεθεὶς ἄπαξ εἰς τὸ κράτος τῆς τρικυμίας δὲν ἠδύνατο ἢ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἀτίθασσον αὐτῆς βουλὴν καὶ τὴν ἀριστον αὐτῆς διεύθυνσιν. Κατεκλυδωνίζοντο λοιπὸν καθ' ὅλην τὴν φοβερὰν ἐκείνην νύκτα καὶ ἐδέροντο ὑπὸ τῶν μαινομένων στοιχείων, ἀγνοοῦντες τὸ ποῦ ἦσαν καὶ τὸ ποῦ ἐφέροντο, καὶ μὴ ἔχοντες τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα σωτηρίας.

Ἡ Χέϊθα κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐφαίνετο οὖσα εἰς ἄλλον κόσμον ἢ εἰς τὸν ἐπίγειον. Ἔκειτο ἡ δυστυχὴς ὡς νεκρὰ ἐπὶ τῆς στενῆς καὶ ὀζούσης πισσασφάλτου κλίνης τοῦ πλοιάρχου.

Τὰ ῥεύματα τοῦ ἀνέμου καὶ τῶν κυμάτων ὤθησαν περὶ τὰ χαράγματα τὴν βριγαντίναν πολὺ ἀνωτέρω τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀώου καὶ τοῦ Δρήνου, ἐσφενδόνισαν αὐτὴν ἄνωθεν τοῦ Δυῤῥαχίου καὶ τὴν ἔφερον ἄνω πρὸς τοὺς σκοπέλους τῶν ἐκβολῶν τῆς ὁρμητικῆς Βογιάνας ἢ ποταμοῦ τοῦ Μαυροβουνίου, ἐκβάλλοντος τὰ ὕδατα τῆς λίμνης Σκόδρας ἢ Σκούταρι εἰς τὸν Ἀδρίαν. Ἡ τρικυμία ὅμως μακρὰν τοῦ νὰ καταπραϋνθῇ ὡς πολλάκις συμβαίνει μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, τοὐναντίον ἐξηγριώθη ἔτι μᾶλλον. Ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ὀλίγοι ἀνθρωποί του ἰδόντες ἑαυτοὺς παρὰ τῇ ξηρᾷ καὶ γνγνώσκοντες, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ σωθῶσιν ἄλλως ἢ κολυμβῶντες, μὴ δυνάμενοι δὲ οὐδεμίαν νὰ παράσχωσι βοήθειαν πρὸς τὴν δυστυχῆ νέαν, ἐῤῥίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἡμιτεθνεῶτες ἀπέβησαν ἐπὶ τῆς πλησιεστέρας παραλίας. Ἡ τύχη τῆς βριγαντίνας ἐπεσφραγίσθη ἤδη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου· πάντες δὲ συνελυποῦντο καὶ ἐθρήνουν τὴν Χέϊθαν, καθότι εἰς τοὺς φοβεροὺς καὶ διαδοχικοὺς ἀντικυματισμοὺς τῶν ὑδάτων, οἵτινες ὡς κινούμενα ὄρη πότε ἀνέβαινον εἰς ὕψος ὅμοιον τῶν βουνῶν τῆς ὀρεινῆς ταύτης παραλίας, πότε δὲ ἔπιπτον μεταβαλλόμενα εἰς ἀπέραντον πεδίον ἀῤῥῶν καὶ θρόμβων, πάντες περιέμενον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν κατὰ τῶν κρημνωδῶν ἐκείνων πρόσκρουσιν τοῦ πλοίου. Καὶ ὅμως ἡ Θεία Πρόνοια μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἔῤῥιψεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἄμμου τοῦ μικροῦ κόλπου τοῦ ἁγίου Πελεγρίνου, ὅστις τότε ἐχρησίμευεν ὡς ὁρμίσκος τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς πόλεως Ἀντιβάρου. Ἐνταῦθα εὑρεθεὶς ὁ Μαυροβουνιώτης, ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ ὁποίου εὑρισκομεθα ἤδη, περιεποιήθη τὴν νέαν ἀνεβίβασεν αὐτὴν ἐπὶ ἡμιόνου καὶ τὴν μετέφερεν ἐνταῦθα, ἀφοῦ ἀφήρεσεν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ πᾶν ἄλλο μεταφορᾶς ἄξιον.

Ἄμα ἡ Χέϊθα ἐνόησε τὴν θέσιν της, ἤρχισε νὰ πίπτῃ εἰς σπασμοδικὰς λειποθυμίας, συνήθεις εἰς ἀβρὸν σῶμα, πρὸ πάντων ὅταν τοῦτο ἀσυνείδιστον εἰς δεινοπαθείας καὶ κινδύνους.

Ὁ Μαυροβουνιώτης ὑπέλαβε τὰς λειποθυμίας καὶ νυγμοὺς αὐτῆς δι' ἐπιληψίαν ἢ σελήνασμὸν, ὡς τότε ἐκάλουν τὴν ἀσθένειαν ταύτην, καὶ ἐνόμιζε τὸν σατανᾶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Ἡ δεισιδαιμονία καὶ ἡ ἀπλότης ὑπερεπόλαζε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην παρὰ τοῖς Μαυροβουνιώταις· ἄλλως τε ὁ ἀγῶρτης ἐκεῖνος, ὃν εἴδομεν, δὲν ἠδύνατο τέσσαρα κατὰ σειρὰν ἔτη νὰ ἔλθῃ ὡς ὁ αὐτοκράτωρ Πέτρος ὁ γ'. καὶ νὰ διαγείρῃ τὸ Μαυροβούνιον καὶ πᾶσαν τὴν Ἤπειρον εἰς ἐπανάστασιν.

Καὶ ὅμως ἡ δεισιδαιμονία αὕτη τοῦ Μαυροβουνιώτου ἔσωσε τὴν Χέϊθαν ἀπὸ κινδύνου λίαν ἐνδεχομένου, ὃν ὁ ἀναγνώστης εὐκόλως κατανοεῖ. Ὑπῆρχε τότε, ὡς εἴπομεν, συνήθεια ἐν τῇ ἡμιαγρίᾳ ἐκείνῃ χώρᾳ νὰ καίωσι ζῶντας τοὺς σεληνιαζομένους καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶν σκεῦος, οὗ τινος ἤψαντο, ἵνα οὕτω καθαρίζηται ἡ πόλις ἢ τὸ χωρίον τῆς παρουσίας τοῦ σατανᾶ· ἄλλος θάνατος ἦτον ἀνεπαρκής. Ὁ Μαυροβουνιώτης ἔντρομος εἰς τὴν ῥικτὴν ταύτην ἀνακάλυψιν οὐχὶ μόνον δὲν ἠνόχλησε τὴν συχνολειποθυμοῦσαν, ἀλλὰ μετὰ φρίκης ἤρχισε νὰ προβλέπῃ, ὅτι καὶ ἡ καλύβη του μεθ' ὅλων τῶν ὑπαρχόντων της, ἡ μονη περιουσία του, ἔμελλε νὰ γείνῃ παρανάλωμα τοῦ πυρὸς· δι' ὃ καὶ τὴν ζωήν του αὐτὴν ἐθυσίαζεν, ἐὰν εὕρισκεν θεραπείαν τοῦ δεινοῦ. Δὲν ἐτόλμα πρὸς τούτοις, νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο εἰς ἄλλον διότι τίς ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ τοιοῦτον μυστικὸν χωρὶς, ταχύτερον τηλεγράφου, νὰ τὸ διακοινώσῃ εἰς ἅπασαν τὴν χώραν; Πρὸς τὸν Ἀλῆ εἶχεν ἐμπιστευθῆ, διότι οὗτος δὲν ἦτο Μαυροβουνιώτης, διότι ἦτον ἰατρὸς φράγκος, διότι ἦτο μεταβατικός· διότι ἤλπιζε τέλος θεραπείαν ἡ ἀληθῆ συμβουλὴν πυρὰ τούτου.

Ἡ ἀγωνία τοῦ δυστυχοῦς ἀνθρώπου, περιμένοντος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν Ἱπποκράτην, ἦτο ζωντανὴ κόλασις· ἤρξατο δὲ νὰ ἀπελπίζηται καθ' ὅσον ἐπροχώρει ἡ ἑσπέρα καὶ ὁ Ἀλῆς δὲν ἦρχετο. Ἐτόλμα πλέον νὰ εἰσέλθῃ καὶ κοιμηθῇ ἐντὸς τῆς καλύβης του; Τοσούτῳ τὸ δυστύχημα τοῦτο τὸν εἶχε βασανίσει, ὥστε ἐμελέτα ἐπὶ τέλους τὴν ἐπαύριον, ἂν καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας του ζωῆς, νὰ προσδράμῃ εἰς τὸν ἀρχιερέα τῆς Σάβας, νὰ πέσῃ εἰς τοὺς πόδας του. ἵνα τοῦ ζητήσῃ συγχώρησιν καὶ νὰ ἐξομολογηθῇ τὸ ῥικτὸν ἁμάρτημα αὐτοῦ, τουτέστι ὅτι μετεκόμισεν ἀκουσίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν, πλησίον τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ αὐτοκράτορος Πέτρου καὶ τῆς συνόδου τῶν Σιρδίρων, αὐτοπρόσωπον τὸν σατανᾶν,

Καὶ τὸ διάστημα τῆς δυστυχίας της ἡ Χέϊθα εὗρεν, ὅτι σιγῶσα εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ Μαυροβουνιώτου, καὶ ἀγριοκυτταζουσα τοῦτον ἦτο μᾶλλον ἀνενόχλητος. Τρόμοι, οὗτος ἐσταυροκοπεῖτο καὶ ἐξήρχετο· ἀλλ' ἡ δυστυχὴς νέα πῶς νὰ φαντασθῇ, ὅτι μέγας κίνδυνος περιέλπτατο ἄνω τῆς κεφαλῆς της, ὅτι ὑπὸ τὴν στέγην τῆς καλύβης ἐκείνης ἐκινδύνευε νὰ ἐψηθῇ, ὡσανεὶ θῦμα τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως...

Ὁ διορατικὸς ὀφθαλμὸς τῆς Ζιδρὲς, ἤτις ἄλλως τε δὲν ἠγνόει τὴν δεισιδαιμονίαν καὶ τὰς προλήψεις τῆς χώρας, ἐξύγισε κάλλιστα τὸν Μαυροβουνιώτην· λαβοῦσα λοιπὸν ὕδωρ ἔῤῥανε τὸ πρόσωπον τοῦ Μαυροβουνιώτου σταυροειδῶς, διαπερᾶσασα τρεῖς τοὺς βραχίονας ἄνω τῆς κεφαλῆς του.

— Μὴ φοβῆσαι, τῷ εἶπεν· εἰς τὸ ἐξῆς ὁ δαίμων δὲν δύναται νὰ σὲ βλάψῃ, εἴτε μείνῃ εἴτε ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στομάχου τῆς νέας.

Εἶτα ἐνησχολήθη διὰ τῶν φαρμάκων της νὰ ἐπαναφέρῃ τὰς αἰσθήσεις τῆς πασχούσης. Ὁ Μαυροβουνιώτης ἔμεινεν ἔκπληκτος εἰς τὴν τελείαν ἀνάῤῥωσιν τῆς Χέϊθας.

— Τί πληρόνεις, Μαυροβουνιῶτα, νὰ παραλάβωμεν μεθ' ἡμῶν τὴν νέαν ταύτην ἔξω τοῦ Μαυροβουνίου καὶ νὰ σὲ ἀπαλλάξωμεν πολλῶν ἄλλων δυστυχημάτων; λαβοῦσα τοῦτον ἡ Ζιδρὲ κατὰ μέρος τὸν ἠρώτησε.

— Νὰ πληρώσω!!..... πληρόνω μόνον διὰ νὰ τὴν ἰατρεύσῃς.... πλὴν ὄχι καὶ νὰ τὴν πάρῃς... σπολάϊτ, ἂν τὴν ἰατρεύσῃς ἀξίζει τὸν κόσμον ὅλον.... ὅλα τοῦ κόσμου τὰ φλωρία νὰ μὲ δώσῃς δὲν τὴν δίδω...

— Σ' ἐρωτῶ καὶ πάλιν. Μαυροβουνιῶτα· δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ χάνωμεν, διότι αὔριον πρέπει νὰ ἤμεθα εἰς τὸ Βεράτι, ἐπηρώτησεν ἡ Ἀθιγγάνη μετὰ περισσοτέρας τόλμης καὶ σοβαρότητος.

— Τῆς ἔβγαλες τὸν διάβολον ἢ ὄχι; ἐτονθόρισεν οὗτος.

— Ὁ διάβολος ἐβγήκεν ἀπ' ἐπάνω της, πλὴν εὐρίσκεται εἰσέτι ἐντὸς τοῦ οἴκου τούτου· ἂν δὲν ἀποφασίσῃς, τὸν ἀφίνω νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς αὐτὴν ἢ εἰς ἐσὲ τὸν ἴδιον.

— Δὲν σὲ πιστεύω, ἂς κλεισθῶμεν τρεῖς ἡμέρας ὅλοι ἐδῶ, καὶ ἂν δὲν σεληνιασθῇ τότε μόνον πιστεύω, ὅτι ὁ σατανᾶς ἔφυγεν ἀπὸ ἐπάνω της καὶ ἐρχόμεθα εἰς διαπραγματεύσεις.

— Μαυροβουνιῶτα! ζητεῖς νὰ φάγῃς τὴν κεφαλήν σου... τελείονε, τί προσφέρῃς, σὲ λέγω, ἄλλως ἴδοὺ ὁ σατανᾶς τὸν ἀφίνω νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν κατοικίαν του, ἢ, ἂν δὲν σ' ἀρέσῃ, τὸν στέλλω εἰς μεγαλείτερον παλάτι, εἰς τὴν ἰδικήν σου τὴν κοιλίαν.

Συγχρόνως μὲ τὰς λέξεις ταύτας ἔσυρεν ἐκ τοῦ κόλπου της ἡ Ζιδρὲ καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν τὸν πρό τινος συλληφθέντα ὄφιν, ὅστις ἐξάγων τὴν λογχωτὴν αὐτοῦ γλῶσσαν ἐνέπνεε φρίκην καὶ ἔλουε ψυχροῦ ὑδρώτος τὸν ἄλκαιον ὀρεινόν.

— Στάσου! στάσου! σὲ δίδω ἕνα σάκκον φλωρία, (τὰ φλωρία τοῦ διαβόλου,...) τὸν ὁποῖον εὗρον εἰς τὴν βριγαντίναν· φύγετε ὅλοι, φύγετε ἀπὸ τὸ σπῆτί μου, ἔκραξεν ὁ μαχητὴς τοῦ Τζερνα-Γκόρα, καθ' ἣν ὥραν ἡ γόησσα ἔπαιζε καὶ περιέφερεν εἰς τὸν τράχηλόν της μετὰ μεγίστης ἀδιαφορίας τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τοῦ σατανᾶ.

Ἡ Ἀθιγγάνη οὐδὲν ἕτερον ἐπεθύμει ἢ τοῦτο, τουτέστι νὰ τοῦ ἐνσπείρῃ μέγιστον τρόμον καὶ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἐνδώσῃ, ὅπως λάβῃ τὴν Χέϊθαν μετ' αὐτῆς. Ἔδε σε μετ' ὀλίγον πάλιν τὸν ὄφιν εἰς τὸ λαυράζον στήθός της, εἶτα ἐξήτησε ποτήριον ὕδατος ἔσταξεν ἐντὸς τοῦ σταγόνα τοῦ βισκοκοῦ καὶ εἶπε πρὸς τὸν Μαυροβουνιώτην νὰ τὸ ῥοφησῃ, ἵνα μὴ ποτε ὁ δαίμων ἐπέλθῃ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἀπῆλθον πάραυτα σὺν τῇ νυκτὶ, ἐγκαταλειπόντες εἰς τὰς συνεπείας τοῦ φαρμακου τὸν ἀπολὺν ὀρειὸν, δηλ. εἰς τὴν προσωρινὴν θλακίαν, καὶ τοῦτο ἵνα πλήρῃ λάβωσι καιρὸν, ὅπως ἀδίωκτοι ἀπομακρυνθῶσιν ἐκεῖθεν.

Ὀδοιπόρουν σχεδὸν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Ἡ Χέϊθα ἐφαίνετο ἀπηυδημένη. Ὁ Ἀλῆς ἐξῆτησε δὶς νὰ τὴν φέρῃ ἐπὶ τῶν ὠτῶν του, πλὴν ἡ Ζιδρὲ, ἤτις ἠκολούθει τὰς κινήσεις του καὶ ἦτο ζηλότυπος, ἠρξατο νὰ μὴν εὐχαριστῆται ποσῶς διὰ τὰς περιποιήσεις τοῦ νέου βέη πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Καπλὰν πασσᾶ. Ἐφθασαν τέλος εἰς Ἀντίβαρον, ὅπου καὶ ἐκοιμήθησαν ὅλην τὴν νύκτα. Τὴν ἐπαύριον ὧδευσαν ἐφίππου μέχρι τῆς Κρόγιας, ἔνθα ἔμειναν μίαν ἡμέραν διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν. Ἡ Χέϊθα ἦ μᾶλλον ἡ Ἐμινὲ, ἤτο λευκὴ ὡς ὁ κηρὸς· οἱ κόποι καὶ οἱ κίνδυνοι, οὓς ὑπέφερεν, εἶχον ἀποκαταστήσει αὐτὴν σοβαρὰν καὶ χαῦνον, οὐδὲν σύμπτωμα ἐνεφαίνεν, ὅτι ἐλησμόνησε τὸν ἐραστὴν της Βέλιον, ἢ ὅτι ἐτέρπετο διὰ τὰς δεξιώσεις τοῦ Ἀλῆ.

Ὅπως καὶ ἂν ᾖ, ἡ Ζιδρὲ ἐλυπεῖτο σφόδρα, διότι ἀνεκάλυψε πρὸς τὸν Ἀλῆν τὸ μυστικὸν τῆς Ἐμινὲς. Συγκρινομένη πρὸς ἐκείνην εὕρισκεν ἑαυτὴν ἀνωτέραν εἰς τὸν νοῦν, τὰς γνώσεις, τὴν τόλμην καὶ τὸ ἐπιχειρηματικόν, ἴσην δέ, ἂν οὐχὶ κατωτέραν, εἰς τὰ καλλιπλὴν ὡς ἀγχίνους γυνὴ δὲν ἠγνόει, ὅτι ὁ δίσκος τῆς πλάστιγγος ἔπρεπεν εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ κλίνῃ πρὸς τὴν Ἐμινὲν πρῶτον διότι ἐκείνη ἦτο θυγάτηρ πασσᾶ, ἐνῷ αὕτη γενομένῃ ἀλῆτις Ἀθιγγάνη, καὶ δεύτερον διότι ἡ Χέϊθα ἦτον ἀγνὴ καὶ ἄσπιλος. Γινώσκουσα δὲ ὁποίαν ἐπιῤῥοὴν ἤσκουν ἀμφότερα ταῦτα εἰς καρδίαν φιλόδοξον καὶ ἄστατον, ἀπεφάσισε πάραυτα νὰ τοὺς διαχωρίσῃ, νὰ καταβάλῃ δὲ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως μηδέποτε εἰς τὸ ἑξῆς συναπαντηθῶσιν. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ χωρισμοῦ ἠθέλησε νὰ κρίνῃ ὀρθότερον, ἀν αἱ ὑποψίαι της εἶχοντο ἀληθείας, δι' ὁ προσήλωσε τὸν νοῦν της, ἵνα ἀναγνώσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀλῆ τὰ τῆς εἰλικρινείας του.

Ἡ Ἐμινὲ ἦτο τὰ νῦν μία ἀνάγκη διὰ τὴν Ζιδρὲν, διότι δι' αὐτῆς ἔμελλε νὰ κερδήσῃ μεγάλην ποσότητα χρημάτων ἀπὸ τὸν Καπλὰν πασσᾶν, μεγαλειτέραν δὲ ἔτι ἀπὸ τὸν Μπισμάκον, διὰ τῶν ὁποίων ἐμελέτα ν' ἀναδείξῃ τὸν φιλόδοξον Ἀλῆν πασσᾶν τοῦ Δελβίνου, τοῦ Βερατίου, τῆς Παραμυθιᾶς ἢ τῶν Ἰωαννίνων, τουτέστι κυριάρχην τῶν μερῶν ἐκείνων· πρὶν ὅμως ἔῤῥῃ εἰς πέρας τοιοῦτον σκοπὸν πρώτην συνθήκην, πρώτον ὅρον ἔθεσεν ἡ Ἀθιγγάνη τὸν γάμον των.

Ἡ γόησσα, ὡς ἤδη γνωρίζομεν, δὲν ἦτο ἀγροῖκος γυνὴ, ὡς αἱ τῆς φυλῆς της· ἦτο γυνὴ γνώσεων καὶ ἀγωγῆς, φιλότιμος δὲ εἰς ἄκρον· ἠσθάνετο κάλλιστα, ὅτι ἄχρις ὥρας δὲν ἔζησεν ἢ ὡς παλλακίς· δὲν ἐνυμφεύθη τὸν ἰατρὸν Δε-λα-Λάνση, διότι ἦτο τριπλασίας ἡλικίας ἐκείνης, διότι ἦτον ἀνὴρ ἥσυχος, εὐθύς, μηδόλως φροντίζων νὰ ἐξέλθῃ τῆς σφαίρας καὶ μηδὲ συμβιβαζόμενος πρὸς τὸν πλανητικὸν καὶ ῥιψοκίνδυνον ἀγῶρτικὸν χαρακτῆρα· ἄλλως τε ἡ γόησσα ἐγνώριζεν, ὅτι τοσοῦτον εἶχεν ἐπὶ τούτου κράτος, ὥστε καθ' ὁποίαν δήποτε περίστασιν ἐπιστρέφουσα πρὸς αὐτὸν ἠδύνατο νὰ τὸν κάμῃ νὰ τὴν νυμφευθῇ. Ἀλλ' ὅπερ καθίστα τὴν μάγησσαν τρομερωτέραν καὶ μᾶλλον ἐπικίνδυνον ἦτον αἱ θρησκευτικαὶ ἀρχαί της. Ὁ χριστιανισμὸς καὶ ὁ Μωαμεθανισμὸς δὲν ἦσαν δι' αὐτὴν ἢ ἓν θερμὸν ἢ ψυχρὸν λουτρὸν, ὅπερ ἐναλλὰξ ἦτο συνειθισμένη μετ' ἀδιαφορίας νὰ λαμβάνῃ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν συμφερόντων της.

*Ἤδη ἡ Ἠὼς ἐπροχώρει χρωματίζουσα τὰ κοίλα τοῦ στερεωματος ἀλιτόῤῥυρα καὶ μαργαρώδη· ἐπροχώρει παρακολουθουμένη ὑπὸ ἡμέρας τερπνῆς καὶ αὔρας ζωογόνου, ὅτε οἱ ὁδοιπόροι μας κοιμηθέντες εἰς Βεράτιον ἠγέρθησαν καὶ ἔλαβον τὴν πρὸς τὰ Σκαρπάρια καὶ τὸ Τόμαρον ἀνάβασιν αὐτῶν, διὰ τῆς κοιλάδος τῆς Μουζακιᾶς, διαβαίνοντες πλησίον πολυαρίθμων χωρίων κατοικουμένων ὑπὸ βαρβάρων Τόξιδων καὶ Ἀθιγγάνων, ἀκοινωνήτων, ψυχρῶν καὶ ἐραστῶν τοῦ ληστρικοῦ β

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΚ ΤΥΝΙΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΠΗΓΑΣ ΤΟΥ ΡΥΑΚΟΣ, ΕΞ ΟΥ ΤΔΡΕΤΤΟ Η ΠΟΛΙΣ ΚΑΡΧΗΔΩΝ.

Περιηγητής τις Ἄγγλος περιγράφει ὡς ἀκολούθως τὴν ἐκδρομὴν αὐτοῦ ἐκ Τυνίδος εἰς τὰς πηγὰς τοῦ ῥύακος, ἐξ οὗ ποτε ὑδρεύτο ἡ πόλις Χαρχηδών.

«Ἀναχωρήσαντες», λεγει, «ἀπὸ τῆς Τύνιδος μετὰ ὀκτὼ μιλίων ἱππασίαν. ἐφθάσαμεν εἰς ἀθλιεστάτην τινὰ κώμην, ὀνόματι Μωχαμαδιὰχ, εἰς ἣν διήλθομεν τὴν νύκτα· τὴν δὲ ἐπαύριον κινήσαντες ἐκ νέου ἀπὸ τὰς τρεῖς ὥρας τῆς πρωΐας μετ' ὀλίγον ἤλθομεν εἰς τὸν ποταμὸν Μιλλιάνα, τὸν ἀρχαῖον Κατάδα, τὸν ὁποῖον καὶ διεσταυρώσαμεν διά τινος πύρου. Πρὸς ἀριστερὰν τῆς ὁδοῦ ταύτης κεῖνται τὰ ἐρείπια τῆς Οὐδινὰχ, καὶ πρὸς δεξιὰν εἰς ἀπόστασιν τριῶν ἢ τεσσάρων μιλίων τὰ λείψανα τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Καρχηδόνος. Τὰ ἐρείπια τῆς Οὐδινὰχ (ἰδὲ τὴν εἰκονογραφίαν) ἐπέχουσι μεγάλην ἔκτασιν γῆς· εἰσὶ δὲ τὰ ἐπισημότερα αὐτῶν τὰ ἑνὸς παμμεγέθους ἀμφιθεάτρου χωρητικοῦ θεατῶν ἕως 40,000. Τὸ ἔδαφος τῆς πόλεως καλύπτεται ἐπὶ μίλια ὑπὸ μαρμαρίνων πλακῶν, κεράμων καὶ θεμελίων παχέων, ἐξ ὧν καταφαίνεται, ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἦν πάλαι ποτὲ μεγάλη καὶ κραταιὰ, καὶ εἶναι ἄπορον πῶς τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα ἔμεινεν ἄγνωστον. Ἐσυνάξαμεν δὲ ἐκ τῶν ἐρειπίων τεμάχια μαρμάρου μετὰ γραμμάτων λατινικῶν, καί τινα ῥωμαϊκὰ σταθμά. Κατοικίαι δὲ ἀνθρώπιναι ἄλλαι δὲν φαίνονται οὔτε ἐντὸς τῶν ἐρειπίων, οὔτε εἰς τὰ πέριξ πλησίον αὐτῶν εἰμὴ αἱ τῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κατασκηνούντων ἐν αὐτοῖς νομάδων Βεδουΐνων. Εἰς ἓξ μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ἐρειπίων τούτων σώζονται τὰ λείψανα τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Καρχηδόνος, τοῦ ζευγνύοντος τὸν ποταμὸν Μιλλιάνα. Ὁδεύοντες δὲ ἐπί τινα μίλια παραλλήλως τῷ ὑδραγωγείῳ τούτῳ, παατηροῦμεν τὰς διακρινομένας διαφόρους κατασκευὰς καὶ ἐπισκευὰς, τὰς γενομένας ἀλληλοδιαδόχως πρῶτον μὲν ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων, εἶτα δὲ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τελευταίως ὑπὸ τῶν Σαρακινῶν. Ἐντεῦθεν μετὰ εἴκοσι μιλίων ὁδοιπορίαν ἐπὶ ξηρᾶς καὶ ἀμμώδους πεδιάδος ἀνέβημεν μικρόν τινα λόφον, ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἀνεκαλύψαμεν εἰς ἀπόστασίν τινα φυτείαν δένδρων, φθάσαντες δ' ἐκεῖσε, εὕρομεν πηγὴν ὕδατος, ὑπερθεν τῆς ὁποίας περιέπτατο ἄγριαι περιστεραὶ, πλῆθος δὲ χελωνῶν ἔβοσκον εἰς τὰ πέριξ. Ἀναπαυθέντες δ' ἐπὶ μίαν ὥραν ὑπὸ τὴν τερπνὴν τῶν δένδρων σκιὰν, ἐκινήσαμεν ἐκ νέου καὶ μετὰ δέκα μιλίων ὁδοιπορίαν ἐπὶ ἄμμου καὶ κιμωλίας ὑπὸ τὸν καύσωνα μεσημβρινοῦ ἡλίου, καὶ διὰ θάμνων τριῶν ἕως ἓξ ποδῶν ὕψους κατὰ διαστήματα διεσπαρμένων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐμφωλεύουσι πλῆθος ἀγρίων μονιῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ λεόντων, ἐφθάσαμεν εἰς τὰ προάστεια τῆς πόλεως Ζουὰν, κειμένης εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους, ὅθεν ἀναβρύουσιν αἱ πηγαὶ τοῦ ὕδατος τῆς Καρχηδόνος. Ἀλλ' ὁποία ἀντίθεσις τῆς περιχώρου ταύτης πρὸς τὴν ὁδὸν, ἣν εἴχομεν διανύσει. Ἐνταῦθα ἐκ διαφόρων μερῶν καὶ διευθύνσεων ἀναβρύουτα ῥέουσιν ὕδατα γλυκέα καὶ καθάρια, ἐνταῦθα διάδρομοι ἑκατέρωθεν ἐστοιχισμένοι διὰ δένδρων. ἐνταῦθα ῥοδόδενδρα, μυρσίναι καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη θάμνων. Εἰσήλθομεν δὲ εἰς τὴν πόλιν δι' ἀρχαίου τινὸς ῥωμαϊκοῦ πυλῶνος (ἰδὲ τὴν εἰκονογραφίαν), ὑπὸ τὴν ῥωμαϊκὴν ἄψῖδα τοῦ ὁποίου οἱ Σαρακινοὶ ἔκτισαν μικροτέραν ἄλλην, αἵτινες ἀμφότεραι διατηροῦνται. Ἡ ῥωμαϊκὴ ἄψις φέρει ἐπὶ τῆς κλειδὸς τοῦτο ξέον κεφαλὴν κριοῦ καὶ ὄφιν δάκνοντα τὴν οὐρὰν αὐτοῦ, σύμβολον τῆς αἰωνιότητος, ἐντὸς δὲ τοῦ κύκλου τὰ γράμματα «ΑΥΧ. LIO.»

Τὰ κυρίως ἐνδιαφέροντα ἐν τῇ πόλει Ζουὰν εἶναι αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων καὶ ὁ ἐπ' αὐτῶν ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος. Ὁ Κ. Σχὼ λέγει, ὅτι πρὸ διακοσίων ἐτῶν ἐσώζοντο ἐν τοῖς σηκοῖς τῶν τοίχων αὐτοῦ διάφορα εἰδώλια. Ὁ ναὸς εἶναι σχήματος καμπύλου ἀσκεπὴς μὲν κατὰ τὸ κέντρον, μετὰ στοῶν δ' ἐζεγασμένων κατὰ τὰς πλευράς. Αἱ γλυφαὶ πολλῶν τοῦ ναοῦ τούτου λίθων φαίνονται μετὰ 2000 ἔτη, ὡς ἄρτι ἐξελθοῦσαι ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ λιθοξόου. Ἐντεῦθεν ἡ Καρχηδὼν ἀπέχει 50 μίλια. Τὰ δὲ γλυκέα ὕματα τοῦ ῥύακος τοῦ ἀφθόνως ἔτι καὶ σήμερον, ὡς ἀνέκαθεν, ῥέοντος, διωχετεύοντο εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην δι' ὑδραγωγείου, τοῦ ὁποίου τὴν ζερὰν καὶ ἐντεχνον κατασκευὴν βλέπων ὁ θεατὴς ἀπορεῖ καὶ ἐκπλήττεται.

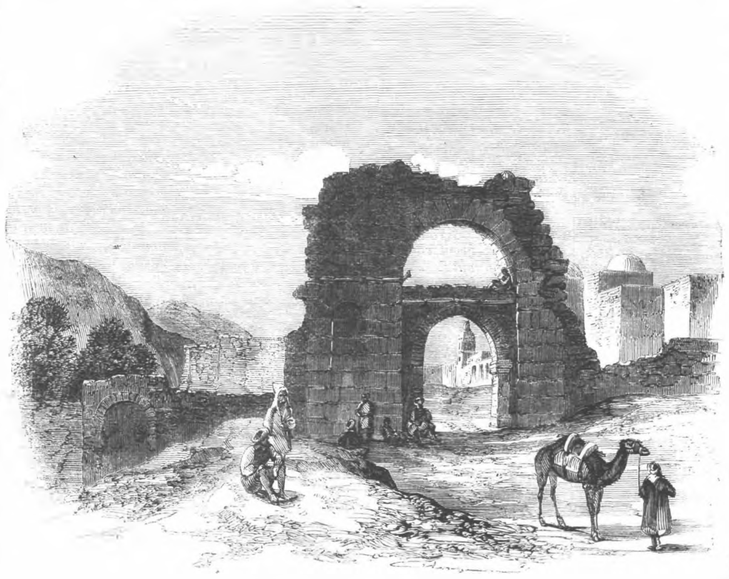

ΡΩΜΑΙΚΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡΑΚΙΝΟΣ ΠΥΛΩΝ.

ΙΝΔΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ.

Αἱ ἰνδικαὶ θρησκευτικαὶ πανηγύρεις οὐδόλως διαφέρουσι τῶν ἄλλων ἀσιατικῶν τοιούτων, τελούμεναι καὶ αὗται ἐν πάσῃ ὁπαθείᾳ ἄνευ θορύβου καὶ ταραχῆς. Δύναται δὲ ἡ τοιαύτη ῥαθυμία τῶν ἀνθρώπων νὰ ἀποδοθῇ ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν θερμότητα τοῦ κλίματος, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς τὴν αὐστηρὰν ἀπαγόρευσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἀλκοολικῶν ἐξ ἀνάγκης, ὅτ' ἐξ αἰτίας αἱ πανηγυρισταὶ διατελοῦσι σφρικιῶ. Καὶ τοιοῦτοι εἰς αὐτὰς οὐδεὶς ἄλλος ἀκούεται θόρυβος εἰμὴ ὁ κρότος τυμπανίσκων καὶ ὁ ἦχος ἀτέχνου τινὸς εἴδους αὐλοῦ σωματοχρόου, εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν ὁποίων χορεύουσι ὀρχησταὶ ἐπαγγελματικαὶ ὡς καὶ ὀρχήστριαι περικυκλούμεναι ὑπὸ πλήθους θεατῶν κατὰ γῆς καθημένων, παρὰ τὸν χορὸν δὲ τούτων καὶ τὴν τοιαύτην μουσικὴν αἱ ἄλλαι διασκεδάσεις συνιστῶνται εἰς τὴν θέαν τερατουργῶν φυκίων, ἀστεύοντων σωμασίας, ἢ ταχυδακτυλουργῶν ἐξασκούντων τὸ ἐπάγγελμάτων, ἢ ἄλλων τοιούτων θεαμάτων, τὰ ὁποῖα, εἰκοτζοῦσα ἡ ἀπέναντι εἰδῶν, παρατίθησι πρὸς ἀριστερὰν καὶ τὸ ἱερὸν, εἰς ὃ προπορεύμενοι ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων αὐτῶν οἱ πλούσιοι πανηγυρισταὶ, προσκυνοῦσι καὶ προσφέρουσι τὰ δῶρά των, πρὶν ἢ συνωμιχθῶσι εἰς τὰς διασκεδάσεις τῆς ἡμέρας. Τὰς πανηγύρεις ταύτας καταγράφων βλέποντες οἱ Εὐρωπαῖοι, δεῦτε οὐδεμίαν ἔχουσι ὁμοιότητα ἢ σύγκρισιν πρὸς τὰς τῶν μερῶν των.

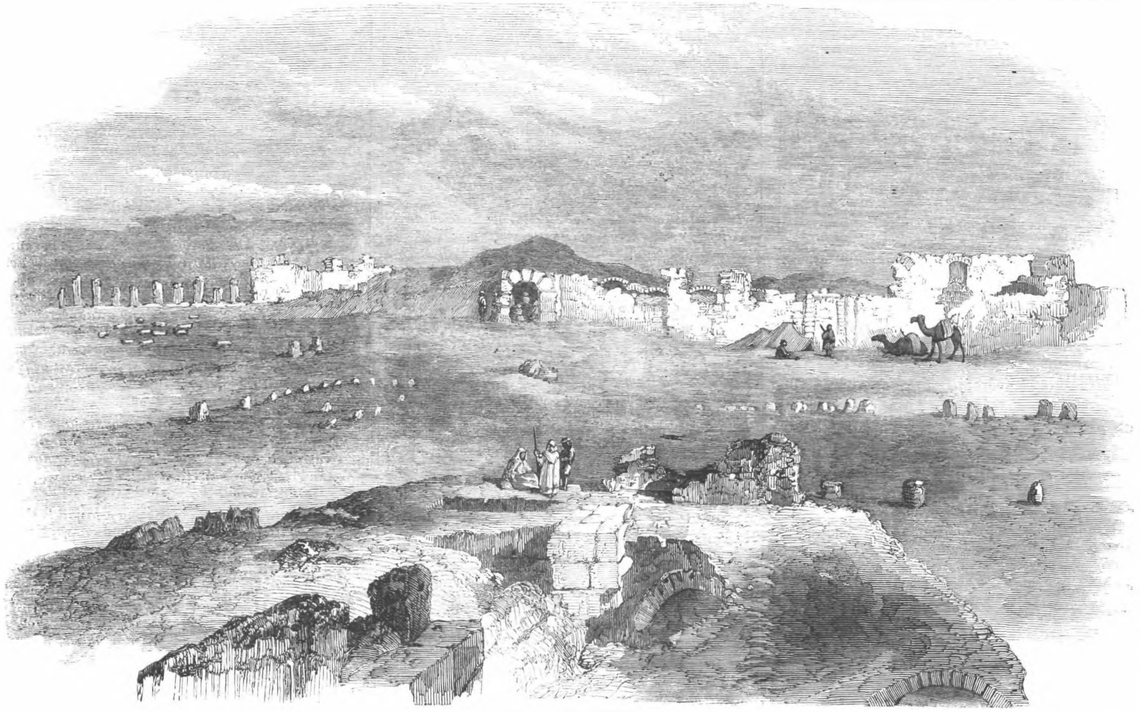

ΕΡΕΠΙΑ ΤΗΣ ΟΥΔΙΝΑΧ.

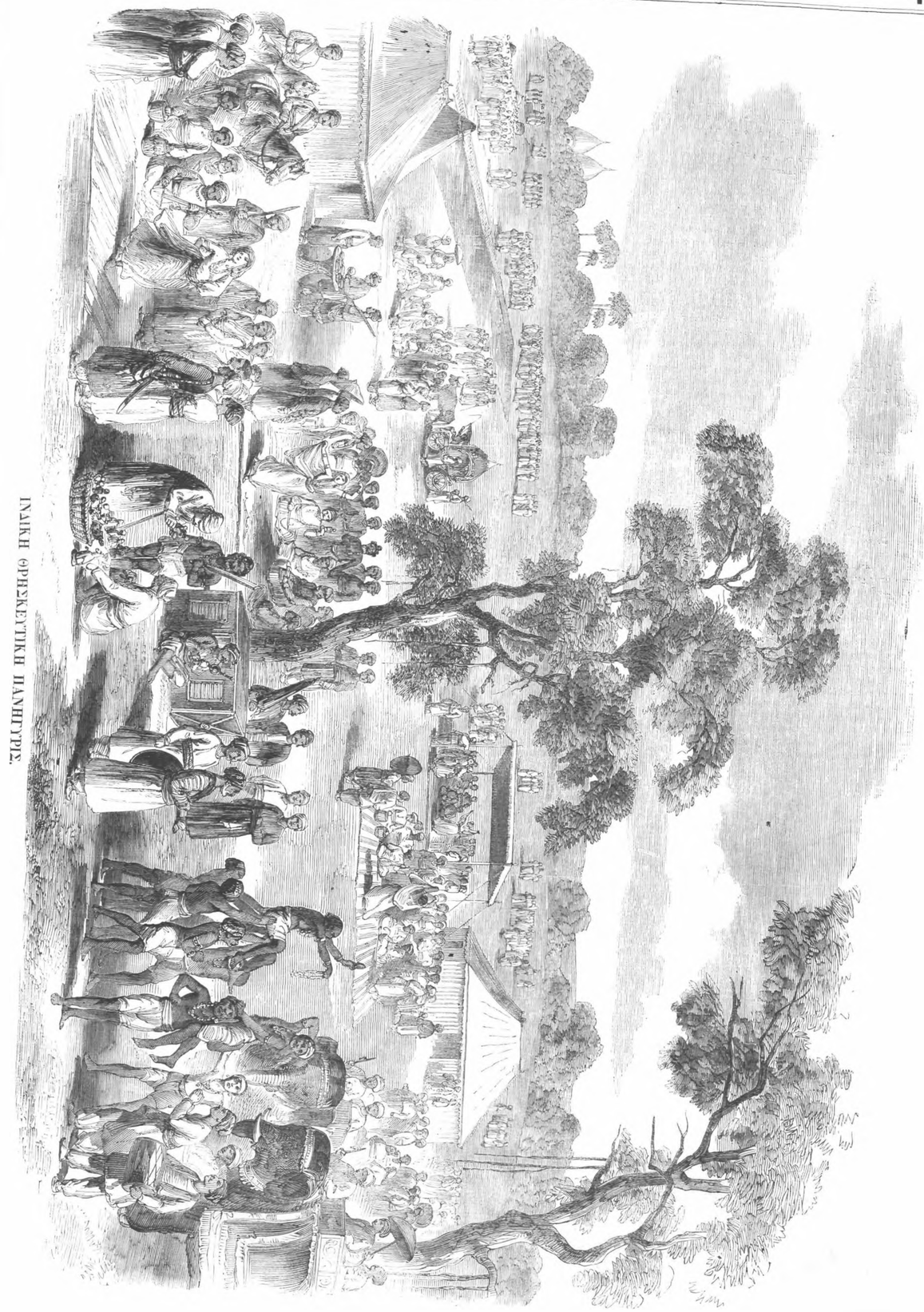

ΙΝΔΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Τὰς ἑπομένας πληροφορίας ἐρανιζόμεθα ἐκ τῆς ἀν ταποκρίσεως τοῦ Χρόνου ἐκ Τουρίνου.

«Ὁ προϋπολογισμὸς καθυποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων καθ' ἑκαστα ὑπουργεῖα· καὶ τὴν παρελθοῦσαν μὲν ἑβδομὰδα ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὁ τοῦ ὑπουργείου τούτου προϋπολογισμὸς· νῦν δὲ ὁ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Τὸ ὁλικὸν κεφαλαιον τῶν δαπανῶν τὸ ὑπὸ τῆς Πολιτείας καταβαλλόμενον ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1862, συγκεφαλαιοῦται εἰς 15,344,700 φραγκα καὶ 90 ἑκατοστὰ, ἐξ ὧν 14,504,419 φρ. 87 ἑκ. σημειοῦται ὡς «τακτικὰ» δαπάναι, καὶ 840,281 φρ. 3 ἑκ. ὡς «ἔκτακτοι.» Ἐξ ὅλου τούτου τοῦ ἀργυρίου 1,304,520 φρ. 40 ἑκ. δαπανῶνται εἰς τὰ τῆς κεντρικῆς καὶ ἐπαρχιακῆς διοικήσεως τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας· 3,989,533 φρ. τακτικὰ ἀναλώματα, καὶ 246,043 φρ. ἔκτακτα, ἤ ὅλα ὁμοῦ 4,232,596 φρ. καταβροχθίζονται ὑπὸ τῶν Πανεπιστημίων καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν καταστημάτων εἰς ταῦτα ἀνηκόντων. Τοῦ Κράτους Πανεπιστημια ὑπάρχουσι 14 ἐν Ἰταλίᾳ, ἤτοι εἰς Τουρῖνον, Γενοὺαν, Παυίαν, Πάρμαν, Μοδένην, Βολωνίαν, Πίσαν, Σιένην, Νεαπολιν, Πάνορμον, Μεσσήνην, Κατανίαν, Καλιαρὶ καὶ Σασσαρὶ, μὴ περιλαμβανομένων τῶν τοῦ Πατανίου καὶ Ῥώμης, ἅτινα θέλουσιν ἀνήκει εἰς τὸ Ἰταλικὸν βασίλειον μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν Αὐστριακῶν καὶ τοῦ Παππα, καὶ ἀποκλειομένων τῶν τῆς Φερράρας, Μακεράτας, Περουγίας, Οὐρβίου καὶ Καμερίνου, ἅπερ εἶναι αὐτοσυνήτρητα, καὶ εἴτε ἑπονομάζονται «ἐλεύθερα,» μὴ συγκατατασσόμενα μετὰ τῶν ἐθνικῶν καταστημάτων, εἴτε λαμβάνουσι μόνον περιορισμένας βοηθείας. Τὸ ἐκ μακροῦ χρόνου διάσημον Πανεπιστήμιον τῆς Βολωνίας, ἡ κοιτὶς τῆς μαθήσεως κατὰ τὸν μεσαιῶνα, ἀλλὰ νῦν μᾶλλον εἰς παρακμὴν ἀπολίνου καὶ μόλις 400 σπουδαστὰς ἀριθμῶν στοιχίζει εἰς τὸ Κράτος 312,251 φρ. ἐξ ὧν 223,020 φρ. διὰ τοὺς διδάσκοντας, 56,156 φρ. διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, καὶ 30,000 φρ. διὰ τὸ ὁλικὸν τῶν μουσείων, βιβλιοθηκῶν κτλ. ἐκτὸς 12,140 φρ. διὰ γραμματεῖς κτλ. Αἱ μισθοδοσίαι ἐν Βολωνίᾳ δὲν εἶναι λίαν γενναῖαι· ὁ πρύτανις λαμβάνει 3,000 φρ. καὶ ὁ ἀντιπρύτανις μόνον 2,400 φρ. κατ' ἔτος. Ὑπάρχουσιν 11 καθηγηταὶ τῆς νομικῆς, ἑκάστου μισθοδοτουμένου 3,000 φρ, ἑκτὸς 12 συναδέλφων διδακτόρων πρὸς 1,000 φράγκα ἑκάστου διὰ τὴν αὐτὴν σχολὴν· καὶ ἑνὸς ἀναπληρωτικοῦ ἐπὶ μισθῷ 720 φρ. Εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν ὑπάρχουσιν 20 καθηγηταὶ, ὧν τρεῖς ἔχουσι μισθὸν 4,000 φρ., εἰς 3,500 φρ., καὶ 16 λαμβάνουσι 3,000 φρ. ἑκατοσ· ἐπὶ δὲ τούτοις 18 συναδέλφοι διδάκτορες, εἰς ἀναπληρωτικοὺς, καὶ εἰς βοηθὸς. Ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν ὑπάρχουσιν 11 καθηγηταὶ ἐπὶ μισθῷ 3,000 φρ. ἑκαστου καὶ 12 συναδέλφοι διδάκτορες τῆς αὐτῆς σχολῆς ἐπὶ 1,000 φρ. Εἰς τὸ φιλοσοφικὸν τμῆμα 11 καθηγηταὶ, καὶ 16 διδάκτορες ἐπὶ τῇ συνιθεῖ μισθοδοσίᾳ 3,000 φρ. ἑκάστου ἐκ τῶν πρώτων, καὶ ἐπὶ 1000 ἑκάστου τῶν δευτέρων.

Τὸ δὲ τοῦ Τουρίνου Πανεπιστήμιον, ὁπλοῦν ἔκφυμα ὀν πλησίον τοῦ ἀξιοσεβάστου ἐφαμίλλου, ὁμως λαμπρυθὲν ἐσχάτως ὡς εὑρισκόμενον ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ βασιλείου, καταναλίσκει ἐκ τῶν πορων τοῦ Κράτους 440,860 φρ. Ἡ διὰ τοὺς διδασκοντας ὅμως δαπάνη μόνον εἰς 223,600 φρ. συγκεφαλαιοῦται, σχεδὸν ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν Βολωνίᾳ, τῆς κυρίας διαφορᾶς προερχομένης ἐκ τῆς δαπάνης πρὸς συντήρσιν τοῦ προσωπικοῦ (102,930 φρ.) καὶ τοῦ ὑλικοῦ (88,460 φρ.), τῶν μουσείων καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν. Ὁ πρύτανις τοῦ ἐν Τουρίνῳ Πανεπιστημίου λαμβάνει μισθὸν 6,000 φρ. Οἱ δὲ καθηγηταὶ πληρόνονται ἀπὸ 3,850 φρ. μέχρι 3,300 φρ. ἑκάστου· εἰς σημειοῦται λαμβάνων 4,350 φρ., ἕτερος 4,200 φρ., τρίτος 3,250 φ., καὶ ὀλίγοι ἔκτακτοι καθηγηταὶ μισθοῦνται ἐπὶ 2,450 φράγκα καὶ 1,750 φρ. Οἱ δὲ λεγόμενοι ἠδελφιστμίοι εἴτε συναδέλφοι διδάκτορες δὲν ἔχουσιν ἀποδοχὰς, τοὐλάχιστον δὲν φαίνονται καταγεγραμμένοι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Παυίας εἶναι ὀλιγώτερον ἐπιχρᾶες εἰς τὸ Κράτος ἢ τὸ τοῦ Τουρίνου καὶ τῆς Βολωνίας. Διὰ τοὺς διδάσκοντας ἀνωλίσκονται μόνον 164,447 φρ., ἀλλ' οἱ δοκιμάται τῶν καθηγητῶν λαμβάνουσι 5,175 φρ., καὶ ὁ ἐλάχιστος μισθὸς ἑκτάκτου καθηγητοῦ εἶναι 2,450 φρ.

Ἡ Πίσα εἶναι κατά τι ἀπανταρροτέρα, ἰδίως περὶ τοὺς διδάσκοντας, οἵτινες· καὶ κατ' ἀριθμὸν ἡζῆσαν καὶ κατὰ τας μισθοδοσίας ἐπὶ τῆς βραχυχρονίου μὲν, ἀλλὰ γενναιοδώρου διοικήτεως τοῦ κλάδου τοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ μαρκεσίου Ῥιδόλφη κατὰ τὸ 1859—60 ἔτος. Οἱ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Πίσης καθηγηταὶ λαμβάνουσι 272,270 φρ., περίπου 40,000 φρ. πλέον τῶν καθηγητῶν τῆς Βολωνίας ἢ τοῦ Τουρίνου, καὶ σχεδὸν 108,000 φρ. πλέον τῶν τῆς Παυίας. Οἱ πλεῖστοι τῶν καθηγητῶν τῆς Πίσης ἔχουσι 4,000 φρ. Τινὲς, ἐν τούτοις, ἀμείβονται ἐπὶ 6,191 φρ. καὶ 6,397 φρ.

Ἡ Νεάπολις πληρόνει τοὺς καθηγητὰς αὐτῆς ἐκ τῶν οἰκείων κεφαλαίων εἴτε προσόδων, καὶ μόνον 162,137 φρ. φαίνονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ βασιλείου διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν μουσείων καὶ βιβλιοθηκῶν. Ἐν τῷ παρόντι, καθ' ἃ μ' ἐβεβαίωσαν, φοιτῶσι εἰς αὐτὸ 10,000 σπουδαστὰι, ἐφ' ᾧ ἀριθμῷ οὐδὲν ἄλλο ἐν Ἰταλίᾳ ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα δύναται νὰ καυχηθῇ, οὐδὲ παράδειγμα τοιοῦτον ἀνοφέρεται συμβὰν εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἐκτὸς ἀν ἀναδράμωμεν εἰς τὸν μεσαιῶνα καὶ εἰς τὴν ἀκμαζουσαν ἐποχὴν τῶν πανεπιστημίων τοῦ Πατανίου καὶ Βολωνίας.

Παρὰ τὰ εἰρημένα, μᾶλλον ἢ ἧττον ἀρχαῖα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, ἡ Ἰταλία σεμνύνεται διὰ τὸ ἐν Φλωρεντίᾳ λεγόμενον «Κατάστημα τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ τελειοποιήσεως» (Instituto di studi superiori e di perfezionamento), εἶδος παμμεγίθους πανεπιστημίου ἢ σχολῆς πρὸς πρακτικὴν σπουδὰς, προωρισμένου ὑπὲρ τὸν σπουδαστῶν τῶν βαθμολογηθέντων εἰς ἄλλα πανεπιστήμια,— τὸ ἀγαμπτὸν αὐτὸ σχέδιον τοῦ μαρκεσίου Ῥιδόλφη, ὅπερ προσθέτει εἰς τὸν προϋπολογισμὸν 280,310 φρ. διὰ τὸ προσωπικὸν, καὶ 80,596 φρ. διὰ τὸ ὑλικὸν, κατάστημα οὐδὲν καλὸν ἀποτέλεσμα ἐπενεγκὸν ἄχρι τοῦδε, οὐδὲ διδασκάλους οὐδὲ μαθητὰς ἐλκῦλας εὑρίσκον, καὶ ὅπερ μόλις ἴσως ἐπιζῆσῃ κατὰ τὴν νῦν πρὸ τὴν ψῆφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ὑπάρχει ἐν Μιλάνῳ ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ φιλολογικὴ ἀκαδημία, δι' ἣν δαπανῶνται 51,315 φρ. Σχολεῖα μηχανικῶν ἐπιβαρύνοντα το Κράτος διὰ δαπάνης 111,000 φραγ. Κτηνιατρικὰ σχολεῖα ἐπιπροσθοῦντα 262,000 φρ., καὶ εἰς Βοτανικὸς κῆπος ἐν Φλωρεντίᾳ, ὃ' ὁν ἀναλίσκονται 7,108 φρ. καὶ ἐπὶ τέλους ἐν Ἰατρικὸν Ἐκπαιδευτήριον ἐν Νεαπόλει, εἰς ὃ τὸ Κράτος χορηγεῖ μόνον 4,250 φρ., καθ' ὅτι καὶ πλούσιον εἶναι πληροδοτήματων καὶ προικοδοτημάτων, καὶ τὰ μάλιστα ἀκμᾶζει ἀμιλλόμενον πρὸς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὅλα ὁμοῦ τὰ καταστήματα ταῦτα, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν 14 τοῦ Κράτους Πανεπιστημίων, εἴτε ὅλως διατροφοῦνται, εἴτε ἐν μέρει βοηθοῦνται δαπάνῃ 822,758 φρ.

Κατόπιν ἔχομεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸ ἐκ 215,040 φράγκονδιλίων διὰ τὰ Τοσκανικὰ καὶ Νεαπολιτικὰ ἀρχεῖα· ἕτερον δὲ ἐξ 789,311 φρ. διὰ τακτικὰ, καὶ 79,992 φρ. δι' ἔκτακτα ἀναλώματα ὑπὲρ τῶν μουσείων, βιβλιοθηκῶν κτλ. τῶν μὴ συνεχομένων μετὰ τῶν Πανεπιστημίων. Ἐν τούτῳ καθυπάγονται ἡ ἐν Τουρίνῳ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν, εἰς ἣς τὰ ἀναλώματα σημειοῦνται 15,709 φράγκα ἁπλῶς μόνον διὰ τὸ προσωπικὸν· τὸ ἐν Μεδιολάνοις Λομβαρδειον καθίδρυμα, πρὸς 28,951 φράγκα· ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ Κρουσκειος Ἀκαδημία ἐπὶ 28,826 φράγκοις· τὸ ἐν Μεδιολάνοις Ἀστρεοσκοπεῖον 15,246 φράγκα· τὸ ἐν Νεαπόλει Μουσεῖον τῶν Ἀρχαιοτήτων, 113,004 φρ., κτλ.

Αἱ διὰ τὰς καλὰς τέχνας δαπάναι συγκεφαλαιοῦνται εἰς φράγκα 1,408,539 τακτικὰς, καὶ εἰς 49,872 φρ. ἐκτάκτους. Αἱ ἀκαδημίαι τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν Παρμῃ, Μοδένῃ, Τουρίνῳ, Μεδιολάνοις, Φλωρεντίᾳ, Λούκκᾳ, Νεαπόλει, Παυρμῳ καὶ ἄλλαις ἀναλίσκουσι κατὰ μέσον ὅρον 50,000 μέχρις 60,000 φρ. ἑκαστ· ἡ τῆς Καρράρας 14,660 φρ. Ἐπὶ τούτοις προστίθενται καὶ ἄλλαι δαπάναι διὰ πινακοθήκας, μουσεῖα ἀγαλμάτων κτλ. Ταῦτα δὲ πάντα γίνονται ἁπλῶς διὰ τὸ προσωπικὸν· διὰ τὸ ὑλικὸν δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ περίπου τὸ τρίτον τῆς κυρίας δαπάνης. Τοῦτοις προστίθεται καὶ ποσὸν 41,455 φρ. πρὸς ἐτησίαν πληρωμὴν καλλιτεχνημάτων ἐξεργαζομένων ἐν Φλωρεντίᾳ μετὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἔκδοσιν διατυγμάτων τῆς ἐν Τοσκάνῃ προσωρινῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1859—60.

Ἡ μουσικὴ σχολὴ εἴτε τὸ Ὠδεῖον ἐν Μεδιολάνοις στοιχίζει ἑκατοντάσιος εἰς τὸ Κράτος 57,786 φράγκα· τὸ ἐν Φλωρεντίᾳ 56,513 φρ., τὸ ἐν Νεαπόλει 15,996 φρ., τὸ ἐν Παυρμῳ 15,321 φράγκα· ἐπὶ δὲ τούτοις ἐξοδα δι' ὅλικον ἐν Μεδιολάνοις 32,193 φρ., ἐν Νεαπόλει 78,743 φρ., ἐν Παυρμῳ 26,640 φρ. Ἡ Φλωρεντία ἔχει προσέτι καὶ δραματικὸν σχολεῖον, κατάστημα νεωστὶ συστηθὲν, καὶ ἐπαυξάνον τὴν δαπάνην κατὰ 6,300 φρ.

Ἐπεξεργόμεοι τὸν προϋπολογισμὸν ἀριθμοῦμεν εἰς τὰ τῆς δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐνταῦθα εὑρίσκομεν 3,388,000 φρ. διὰ λύκεια καὶ γυμνάσια· διὰ σχολεῖα τεχνῶν 748,200 φρ. διὰ διδασκαλεῖα 732,000 φράγκα, διὰ στοιχειώδη ἐκ κθύσεις 603,682 φρ. εἰς συνθῆ καὶ τακτικὰ ἔξοδα, καὶ 57,115 φρ. εἰς ἔκτακτα· εἰς ὑποτροφεῖα, ὑποτρόφους, κτλ., δευτεροβάθμιον ἐκπαίδευσιν 740,000 φρ., εἰς ἀταφορὰ 821,000 φρ.

Ἂν παραδεχθῶμεν ὡς ὑγιᾶ ἀρχὴν, ὅτι πᾶσα ἐλευθέρα καὶ πεφωτισμένη κοινωνία ὀφεῖλει νὰ παρέχῃ τὰ μέσα κυρίοις πρὸς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν, αὐτὴν ἐπείνην, ἅτις εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς πάντα πολίτην, νὰ ἐγκαταλείπῃ δὲ τὰ ἀκαδημαικὰ, τεχνικὰ καὶ τὰ τοιαῦτα σπουδαστήρια νὰ φροντίζωσι περὶ ἑαυτῶν, τότε ἔχομεν ἀφορμὴν νὰ λυπώμεθα, ὅτι ἐνῷ ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς ἐν Κρατει, ὁσπουδαιοτ 10 ὅλα ἑκατομμύρια φράγκων εἰς προαγωγὴν τῶν τελευταίων, μόλις ἀφιεροῦνται 5 ἑκατομμύρια φράγκων ὑπὲρ τῆς πρώτης. Ἰσῶν ὅμως, ὅτι ὁ νῦν προϋπολογισμὸς φαινόρνει τὴ ἔτο ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸ τῆς τελευταίας πολιτικῆς μεταβολῆς· ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ εἰταχθῶσι, προϊόντος τοῦ χρόνου, βιζικαὶ μεταρρυθμίσεις· εἰς τὸ νὺν ἐν ἰσχυὶ σύστημα τῆς ἐν Ἰταλίᾳ δημοσίου ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ 12 ἡ 19 πανεπιστήμια, τὰ κληροδοτηθέντα εἰς τὸ Ἰταλικὸν βασίλειον ὑπὸ τῶν ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ Πολιτειῶν εἰς ὃς ἤτο διαρρηκτὴν ἡ ἐπικράτεια ἐπὶ τῆς παλινορθώσεως τοῦ 1815, ταχέως ἐλθοῦσι πωῦσι νὰ ἦναι ἐθνικὰ κθιδρύματα, γινόμενα ἐπαρχιακὰ, δημοτικὰ, ἢ ἐλεύθερα καὶ ἀνεξάρτητα, ὡς τὸ τῆς Φερράρας, καὶ τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἐγκαταλειπόμενα ὑπὸ διατηρώντων ἰδίοις ἀναλώμασιν ἢ τῇ γενναίᾳ συνδρομῇ πόλεως τινος ἢ ἐπαρχίας, θέλουσι ταχέως θεωρηθῇ ἀνωφελῆ ἢ καὶ ἐπιβλαβῆ, καὶ ταχέως ἀπόδοκιν φυσικὸν θάνατον. Σκοπὸς τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως εἶναι οὐχὶ ν' ἀνοίγῃ καὶ προικοδοτῇ πολλὰ ἐργαστήρια διδαχτόρων, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ παρίξῃ τὰς στοιχειώδεις γνώσεις τὰς ἀρμοζούσας εἰς ἑκαστον ἄνθρωπον κατὰ τὴν σφαῖραν τοῦ βίου εἰς ἣν εἴτε φύσει ἀνήκει εἴτε τὴ; ἐπιθυμεῖ νὰ κατασταθῇ ἑαυτὸν ἄξιον. Οἱ διδάκτορες τῆς Ἰατρικῆς ἢ οἱ διδάκτορες τῆς Νομικῆς κατ' οὐδένα λόγον πρέπει νὰ ἐκπαιδεύωνται μᾶλλον δαπανῇ τῆς Πολιτείας ἢ ὅσον οἱ ὑποδημματοποιοὶ ἢ οἱ λεπτουργοί. Ὁ νῦν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας Δεσσγκτῆς ἔχει ἀνὰ χεῖρας σχεδίον τι νὰ ἐλαττώσῃ τὰ πανεπιστήμια τοῦ κρατους εἰς ἑπτά, τρία ἢ καὶ ἓν μόνον, καθαιρῶν πάντα τὰ ἄλλα, καὶ ἐγκαταλείπων τὴν τε διεύθυνσιν καὶ τὴν δαπάνην εἰς τὰς κατὰ μέρος διαφόρους κοινότητας. Τ' αὐτὰ μέτρα ὠφελεῖν νὰ ἰκφθῶσι καὶ εἰς τὰ τῶν καλῶν τεχνῶν. Ἡ Ἰταλία ὀλίγον ἐκέρδησεν ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ῥαψῳδῶν καὶ ψευδοζωγράφων. Αἱ τέχναι, τὸ δράμα, κτλ., πρέπει νὰ ἐπῖζωσιν οὐχὶ ἐκ τῆς γενναιοδωρίας τῆς Πολιτείας, ἀλλ' ἁπλῶς ἐκ τοιούτης τῶν πολιτῶν προστασίας, ἣν συνεπάγεται ἡ ἐλευθέρα ἐμπορία.

Καιρὸς, ἀναμφιβόλως, θέλει παρέλθει ἕως οὗ αἱ ἰδέαι αὐταὶ ριζώσωσι βαθέως εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἡ μεταβολὴ ἀνεκκαίως ἀπαιτεῖται νὰ ἐπέλθῃ βαθμηδὸν καὶ περιλαμμένως· ὑγιεῖς ὅμως ἀρχαὶ ἀρχονται νὰ σπείρωνται θεωρητικῶς, καὶ ὁ προϋπολογισμὸς ἐκ 15 ἑκατομμυρίων φράγκων ταχέως θέλει ὠρίμασει αὐτάς, καὶ εἰς πράξιν ἔλθει.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν ὑπάρχουσιν, ἡ μετ' οὐ πολὺ ὑπαρξουσιν, ἐν Ἰταλίᾳ 36 κυβερνητικὰ ἢ ἐθνικὰ λύκεια, ὀκτὼ μὲν πρώτης τάξεως, 17 δευτέρας τάξεως, καὶ 11 τρίτης τάξεως· ἐκ τούτων 14 μὲν ὑπάρχουσιν εἰς τας πολαιὰς Σαρδηνικὰς ἐπαρχίας, 9 ἐν Λομβαρδίᾳ, 9 ἐν Αἰμυλίᾳ, 3 ἐν ταῖς Μαρκίαις, καὶ 1 Οὐμβρίᾳ.

Πρὸς τούτοις 41 βασιλικὰ γυμνασια, 7 πρώτης τάξεως, 20 δευτέρας τάξεως, 19 τρίτης τάξεως, 37 εἰς τὰς πολαιὰς ἐπαρχίας, 9 εἰς τὴν Λομβαρδίαν. Ἡ Τοσκάνα καὶ αἱ δύο Σικελίαι εἶχον μέχρι τῆς σήμερον χωριστὴν διοίκησιν διὰ τὰ ἰδιαζοντα ταῦτα καθιδρύματα. Ἡ Τοσκάνα εἶχεν ἑπτὰ λύκεια, καὶ δὶς τόσα γυμνάσια. Ἡ αὐτὴ ἀνωλυρία τρέπει ἐν Νεαπόλει καὶ Σικελίᾳ. Ὅλα τάλλα λύκεια καὶ γυμνάσια ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν τὸ πλεῖστον ὑποστηρίζονται δαπάναις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων. Τὰ τῆς Τοσκάνης λύκεια, ἅπερ εἶναι ἐθνικὰ, στοιχίζουσι 334,000 φράγκα· ἄλλα δὲ ὅμοια καθιδρύματα ἐν ἄλλαις ἐπαρχιαις δέχονται βοηθείας παρὰ τῆς κυβερνήσεως· καθ' ὅλον δὲ ἡ Πολιτεία πληρόνει δ' ἐθνικὰ γυμνάσια 653,043 φράγ., καὶ τὰ καθιδρύματα τῆς «δευτερευούσης κλασικῆς διδασκαλίας» ἐν Νεαπόλει καὶ Σικελίᾳ ἐπιπροσθέτουσιν εἰς τὰς δαπανας τῆς Πολιτείας 760,000 φρ. Τὰ πολυτεχνεῖα ἐπιβαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν διὰ 748,000 φρ. καὶ τὸ διδασκαλεῖα 665,000 φρ.

Τὰ ὑπὸ τῆς Πολιτείας δαπανώμενα πρὸς στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν εἶναι μόνον, ὡς ἐρρέθη, 614,000 φρ., διὰ τοὺς ὅμως συστρέχουσι μόνον οἱ ἀπορώτατοι τῶν δήμων, οἱ θεωρούμενοι ἀνίκανοι πρὸς τὸ ἀντέχειν εἰς ἔξοδα τοπικῆς ἐκπαιδεύσεως. Τὰ λοιπὰ τῶν 15 ἑκατομμυρίων φράγκων τοῦ προϋπολογισμοῦ μόλις παριστῶσι τὸ ἥμισυ τῶν δαπανωμένων ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως· διότι τινὰ τῶν ἀνωτέρων καταστημάτων εἶναι εἴτε ὅλως αὐτοσυντήρητα, εἴτε μερικῆς μόνον βοηθοῦνται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως· ἑτέρωθεν δὲ, ἡ γενικὴ γνώμη εἶναι, ὅτι τὰ λύκεια, γυμνάσια καὶ ὅλα τὰ στοιχειώδη εἴτε πρακταρικὰ, καὶ τὰ θεωρεύοντα πρίπει εἰς περιπτώσεις τινὰς νὰ ἀνατίθενται εἰς βαρος τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τῶν δήμων. Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ δῆμοι εἶναι ὑπὲρ τοὺς 7,000 καὶ ἑκατὸν αὐτῶν ἀντέχει, ἢ ταχὺς θέλει καταστῇ ἑκαστος ν' ἀντέχῃ εἰς τὴν δαπάνην ἑνὸς διδασκάλου καὶ μιᾶς διδασκαλίσσης, οὕτων κατὰ μέσον ὅρον 1,200 λιρ. δι' ἑκαστον δήμον, ἢ 8,400,000 φράγκων δι' ὅλους ὁμοῦ τοὺς δήμους. Μόνος ὁ δῆμος Τουρίνου πληρόνει πλέον τῶν 600,000 φρ. πρὸς ἐκπαίδευσιν, καὶ δεν ἐλαττοῦται πολὺ κατὰ τοῦτο καὶ οἱ δῆμοι Μεδιολάνων, Φλωρεντίας καὶ Νεαπόλεως. Αἱ ἐπαρχίαι ἐν Ἰταλίᾳ εἶναι 59 τὸν ἀριθμὸν, ὁ δὲ μέσος ὅρος τῆς ἐπαρχιακῆς δαπάνης πρὸς ἐκπαίδευσιν δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὀλιγώτερον τῶν 100,000 φρ., ἤτοι τὸ ὅλον φράγκα 5,900,000 φρ. Ἐν τούτοις θέλομεν πλησιάσει μᾶλλον εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἐπαρχιακὸς καὶ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς πρὸς δημοσίαν ἐκπαίδευσιν ἐντελῶς ἐξισοῦται τῷ ἐθνικῷ προϋπολογισμῷ, ἤ, ἐν ἄλλαις λέξεσι, ὅτι ἡ ὅλη τοῦ κρατους δαπάνη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν φράγκων 30,000,000. Αἱ Πειεβεμόντειοι ἐπαρχίαι, λόγον χάριν, πρὶν τὰς προσαρτήσεως, ὑφίστανταο δαπάνην 5 ἑκατομμυρίων φραγ. διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἐνῷ ὁ τῆς Πολιτείας προϋπολογισμὸς ἦτο μόνον 2 ἑκατομμυρίων φρ., τοῦτ' ἔστιν εἰς τὴ πλευὶ Σαρδηνικὴ Μοναρχία αἱ ἐπαρχίαι καὶ οἱ δῆμοι συνεισφέρον τὰ τρία πέμπτα τῶν ἐξοδων τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ Πολιτεία μόνον τὰ δύο πέμπτα.

Η ΦΙΛΙΑ ΕΣΤΙΝ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΑΥΤΟΥ.

Ὁ Πασχαλὴς οὐδένα οὐδέποτε ἐπέτρεψεν, ἵνα συμμετάσχῃ τῆς φιλίας αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν συνήκεθα καὶ νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ μέγας ἐκεῖνος ἀνὴρ ἦτο μισανθρωπος, ἄπαγε τοιαῦτα βλασφημίας! Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἡ πρὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ ἀγάπη ἦτο ἄπειρος. Ποῖον λοιπὸν τὸ αἴτιον; Ἔνθεν μὲν ἡ μεγάλη καὶ ὑψηλὴ ἰδέα, ἣν εἶχε περὶ τοῦ Θεοῦ, ἔνθεν δὲ καὶ ἡ περὶ τῆς μεθαμεινότητος τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἀείμορ αὐτὸς ἀνὴρ ἐφρόνει, ὅτι ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων ἐστὶ μόνος ὁ Θεὸς, καὶ ἂν ποτε ἔκαμνε ὄνησιν τινα φίλοις, τοῦτο ὃν ἦτο οἱονεὶ προσβολὴ ἐκ μέρους αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἠλιακτῆρα, ὡς ἐξισούμενον οὕτω πρὸς τὸ ἑαυτοῦ πλάσμα. Ἀλλὰς μὲν καὶ ἀναμφίλεκτον, ὅτι ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων ὁ Θεὸς μόνον ἐστὶ φίλος καὶ πρὸς αὐτὸν πρίπει νὰ προσπλῴκεν τὴν ἀγάπην ἡμῶν, πλὴν αἱ κλίσεις καὶ ὁρμαὶ τοῦ πλάσματος κυτοῦ εἰσι τοιαῦται, ὥστε εἶναι μία ἀκατάσχετος ἐπιθυμία, τὸ νὰ θέλωμεν καὶ ἐπιζητῶμεν, ἵνα ἐρῶμεν καὶ ἀγαπῶμεν ἀνοίγωμεν τὰ πτέρνα τῆς καρδίας καὶ ἐκχυνόμεθα πάντα τὰ μυστήρια αὐτῆς.

Ἡ φιλία ἐστὶν ἀρχαία, ὅσον καὶ ὁ πρῶτος σχηματισμὸς τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντες σχεδὸν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, ὧν τὰ συγγράμματα διεσώθησαν, εἶπον κάτι τι εἰς ἐξύμνησιν αὐτῆς. Ἡ φιλία ἐστὶ τοσοῦτον ἀναγκαία, ὥστε δὲν ἠξέυρομεν πῶς εἰς κοινωνικὸς ἄνθρωπος δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἄνευ αὐτῆς. Πῦδόκκιστν ἡ θεία πρόνοια νὰ μᾶς ἀνεβιβάσῃ ἐν τῇ κατοικτὰ σεως τῶν πτωχῶν εἰς τὴν τῶν πλουσίων; εἰς ποῖον ἄλλον θὰ κοινοποιήσωμεν τὴν ἡδίστην ταύτην εἴδησιν ἢ εἰς τὸν φίλον ἡμῶν; Ἀφ' ἑτέρου καταβιβαζόμεθα ἀπὸ τῶν ὑψίστων ὑπερῴων μεγαλείου, δόξης καὶ πλούτου εἰς τὴν ταπεινὴν καὶ περιφρονημένην κατάστασιν τῆς πτωχείας καὶ μαβαμνότητος, παρὰ ποῖον ἄλλον θὰ προσδοκῶμεν τότε παραμυθίαν καὶ ἀνακούφισιν ἢ παρὰ τὸν Θεοῦ καὶ τοῦ φίλου ἡμῶν. Δὲν ὑπάρχει τφόντι κατάστασις τοῦ βίου ἡμῶν, καθ' ἣν δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ φιλία οὐκ ἔστιν ἀναγκαία. Ὁπόσον δυστυχεῖς θὰ ἤμεθα, ἂν δὲν ἐπροικιζόμεθα διὰ τοσοῦτον εὐγενοῦς ἀρχῆς! Ἡ φιλία, ὡ; ὁ γάμος, συνάπτεται διὰ βίου. Ἡ φιλία ὀποχρεώνει ἀμφότερα τὰ μέρη νὰ ἀνοίγωσι πρὸς ἄλληλα τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ συνάμα ἐπιβάλλει εἰς αὐτὰ, ἵνα μηδὲν μηδέποτε κρύπτωσιν ἀπ' ἀλλήλων. Δὲν ὑπάρχει θέλγητρον ἄλλο δωρούμενον παρὰ Θεοῦ, οὔτε τερπνὴ τις κατάστασις εἰς τὸν ἄνθρωπον ἄλλη ἢ ὅ,τι περιλαμβάνεται ἐν τῇ λέξει «φιλία.» Ἀγαθεργία, εὐσπλαγχνία, συμπάθεια κτλ. εἰσὶ τὰ μονον μέρη αὐτῆς.

Ὁποίαν ἀνέκφραστον ψυχικὴν ἡδονὴν αἰσθανόμεθα, ὁπόταν γράφωμεν πρὸς φίλον ἀρχαῖον καὶ εἰλικρινῆ ἢ ὁπόταν λαμβάνωμεν, μακρὰν αὐτοῦ διαμένοντες, παρ' ἑνὸς ἢ πολλῶν συνόμα φίλων ἐπιστολὴν, δι' ἧς ἐκφράζεται πρὸς ἡμᾶς τὸ ὑψηλὸν αἴσθημα τῆς φιλίας, ἀνανεούντα καὶ συφφίγγοντα οἱ δεσμ

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΚΟΛΟΜΒΙΑΣ.

Ἡ βρεττανικὴ Κολομβία ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου ἐφείλκυσε μεγάλως τὴν προσοχὴν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν μεγάλην ποσότητα τοῦ χρυσοῦ τοῦ εὑρισκομένου ἰδίως ἐν μιᾷ ἐπαρχίᾳ αὐτῆς καλουμένῃ Καριβοῦ.

Κατὰ τὸν σεπτέμβιον μῆνα μεγάλαι ποσότητες χρυσοῦ εὑρέθησαν ἐν μικρᾷ ἐκτάσει γῆς, καὶ πολλαὶ μετοχαὶ τῶν ἐργατῶν ἐπωλήθησαν ἀντὶ 8,000 καὶ 10 χιλιάδων ταλήρων ἑκάστη. Γενικὴ δὲ γνώμη ἐπικρατεῖ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅτι ἡ ἐπαρχία Καριβοῦ θὰ ἀπαιτήσῃ ὑπὲρ τὰς 25,000 ἐργατῶν προς ἐξορυξιν τοῦ ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντος χρυσοῦ.

Χιὼν δὲ πεσοῦσα κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ ὀκτωβρίου ἠνάγκασε τοὺς ἐργάτας νὰ διακόψωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν, καὶ οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν εἰς Βικτωρίαν, Καλιφορνίαν, Ὄρεγον καὶ ἄλλα μέρη, χάριν τῶν ἰδιωτικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων· ἅπαντες ὅμως ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπανέλθωσι. Περὶ δὲ τοὺς 200 ἔμειναν, ὅπως διαχειμάσωσιν ἐν Καριβοῦ. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως πολλάκις ἐν τῇ διανομῇ τοῦ χρυσοῦ τὸ ῥεβόλβερ καθίσταται ὁ μόνος κριτής. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν δὲ ταύτην τῆς Βρεττανικῆς Κολομβίας δύναταί τις νὰ ὑπάγῃ διὰ διαφόρων ὁδῶν ἐκ Φόρκης καὶ Κουενσύλλης· ἀλλ' ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε ἐν Καριβοῦ ἡ χιὼν ἔχει βάθος 18 ἑως 20 ποδῶν, καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτῆς ἀπὸ τῶν δυο τούτων χωρῶν ἐστι 50 μιλίων, ἡ συγκοινωνία τῶν ῥηθεισῶν χωρῶν καθίσταται δυσχερεστάτη.

Ἅπαντες δ' οἱ ἐργάται ἐν Καριβοῦ εἰσιν εὐχαριζημένοι, οἱ μὲν διὰ τὰ παρόντα αὐτῶν, οἱ δὲ διὰ τὰ μέλλοντα αὐτῶν κέρδη, καὶ ἐπιτομὴ τις πεμφθεῖσα ἐκεῖθεν ἀρτίως λέγει τὰ ἑπόμενα· «Πρὸ τριῶν ἑβδομάδων τρεῖς ἄνθρωποι ἐξώρυξαν 292 οὐγγίας χρυσοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Πολλοὶ δ' ἄλλοι ἐλάμβανον καθ' ἑκάστην, κατὰ τὰς τελευταίας μάλιστα ἡμέρας, ἀνὰ 1000 τάλληρα. Ἐκ 1500 ἐργατῶν οἱ 250 ἑκέρδαινον καθ' ἡμέραν τὸ χρηματικὸν τοῦτο ποσὸν, οἱ δὲ ἄλλοι ἀνὰ 100 τοῦλλιστον τάλληρα ἕκαστος. Ἡ δὲ ἔκτασις τῆς χρυσοφόρου χώρας ἐστὶ μεγίστη, καὶ μόλις ἤδη μέρος αὐτῆς κατέστη γνωστόν.»

Ἕτερος δ' ἐπιστολογράφος ἐκ Καριβοῦ γράφει τὰ ἑπόμενα·

«Ἡ χώρα ἐν γένει ἐστὶ βραχώδης μετὰ ἐκτεταμένων δασῶν κεκαυμένων καὶ ξηρῶν δένδρων. Τὰ δὲ καταπίπτοντα φύλλα τῶν δένδρων ἀποκωλύουσι μεγάλως τὴν πρόοδόν τινος. Ἀπανταχοῦ δὲ τῆς χώρας ἐνδείκνυται ἡ ὕπαρξις μετάλλων, καὶ τὰ βόρεια αὐτῆς μέρη εἰσὶ δύσβατα. Ἡ δ' ἀπὸ τῆς Διλλουέττης εἰς αὐτὴν ἄγουσα ὁδὸς ἐστι μεγαλοπρεπὴς, καλλωπιζομένη πέριξ ὑπὸ ὀρέων, καὶ ποταμῶν. Ἀλλ' ἡ ὡραιοτέρα θέα τῆς χώρας ἀποτελεῖται ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ λιμνῶν. Ἐν Καριβοῦ ὑπάρχουσι 1500 μεταλλουργοὶ, καὶ τούτων οἱ μὲν ἀποκτῶσι μεγάλας περιουσίας, οἱ δὲ ἐλπίζουσι νὰ ἀποκτήσωσι τοιαύτας. Αἱ ἀπαιτήσεις δὲ τούτων ἀναβαίνουσιν ἀπὸ 1000 εἰς 4000 ταλήρων. Εἶχον πρό τινος χρόνου πλησίον μου πτωχὸν τινα ξυλουργὸν, ὅστις πρὸ τινων ἡμερῶν ἦλθε πρός με καί με ἠρώτησε πῶς ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ τὸν χρυσὸν, ὃν ἀπέκτησεν ἐργαζόμενος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Καὶ κατὰ πρώτου μὲν ἐκέρδησε 5000 τάλληρα, μετὰ δὲ ταῦτα 10,000 τάλληρα, καὶ ἐπὶ τέλους 50,000 τάλληρα· ὥστε ὅτε ἦλθε πρός με εἶχεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ 65,000 τάλληρα. Συνεβούλευσα δ' αὐτον πῶς νὰ διαθέσῃ τὸν χρυσὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψα εἰς Βικτωρίαν. Ἐκεῖ δὲ πάλιν ὁ πρώην οὗτος ξυλουργὸς ἦλθε πρός με καὶ ἐζήτησε τὴν συμβουλήν μου περὶ τῆς διαθέσεως ἄλλων 12,000 ταλήρων, ἅτινα ἀπέκτησεν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεχωρίσθημεν. Ἕνεκα δὲ τῆς σπάνεως τῶν νομισμάτων καὶ τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως τοῦ χρυσοῦ, ἀπῆλθε διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον, ἵνα ἀνταλλάξῃ τὸν χρυσὸν αὐτοῦ ἀντὶ ἀμερικανικῶν νομισμάτων. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔγραψε πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον, καὶ νῦν ὁ πρώην πτωχὸς μου ξυλουργὸς ζῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐν μεγίστῃ ἀνέσει, ἀγοράσας κτήματα καὶ ἔχων εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ὑπὲρ τὰς 70,000 ταλληρα. Προχθὲς εἶδον ἕνα τῶν ἐνταῦθα ἄγγλων ἰατρῶν, ὅστις περιηγήθη ἅπασαν τὴν χώραν, καὶ μοὶ εἶπεν, ὅτι τὸ κλίμα ἐστὶν ὑγιεινὸν, καὶ ὅτι τὰ πλούτη αὐτῆς εἰσιν ἀνεξάντλητα. Ὁ ἀγαθὸς οὗτος Ἀσκληπιάδης παρετήρησε κατὰ τὴν περιήγησιν αὐτοῦ τέσσαρας ἀνθρώπους νὰ ἐξορύξωσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 240 οὐγγίας χρυσοῦ, καὶ ἄλλους ἐλάχιστα κερδαίνοντας ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτῶν ὀκνηρίας. Ἠρώτησα τὸν οἰκοδεσπότην οἰκίας τινὸς μεταλλουργῶν ἐν Βικτωρίᾳ, ἐὰν ἠδύνατο νὰ μοὶ εἴπῃ πόσα ἑκέρδαινεν ἕκαστος ἐργάτης, καὶ μοὶ ἀπεκρίθη, ὅτι ἐκ πέντε ἑταιριῶν, ἡ μὲν μία ἡ συγκειμένη ἐκ τριῶν ἀνδρῶν ἔλαβε 50,000 τάλληρα, ἤτοι ἀνὰ 16,666 τάλ. ἕκαστον αὐτῆς μέρος· αἱ δὲ τρεῖς ἄλλαι ἀνὰ 36,000 τάλληρα, ἤτοι ἀνὰ 12,000 τάλληρα ἕκαστον αὐτῶν μέλος· καὶ ἡ τελευταία, συγκειμένη ἐκ τριῶν μελῶν, 36,000 τάλ., ἤτοι 12,000 τάλ. ἕκαστον μέρος αὐτῆς. Εἰργάσθησαν δ' αἱ ἑταιρίαι αὗται ὅπως κερδήσωσι τὰ χρηματικὰ ταῦτα ποσὰ τρεῖς μόνον μῆνας. Ἐξ ἑτέρου δὲ χρυσωρυχειου τὰ κέρδη ἦσαν ἔτι μείζονα· τέσσαρες μὲν ἐργάται ἐκέρδησαν ἀνὰ 60,000 τάλληρα ἕκαστος, ἑννέα ἀνὰ 90,000 τάλληρα, τέσσαρες ἀνὰ 48,000 τάλ., τρεῖς ἀνὰ 24,000 τάλληρα, καὶ πέντε ἀνὰ 30,000 τάλληρα ἕκαστος. Σανδαλοποιός τις ἀνεχώρησεν ἐκ Βικτωρίας κατὰ τὸ ἔαρ καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ἐνταῦθα χρυσωρυχεῖα. Ἤρξατο δὲ μετὰ δύο ἄλλων νὰ ἐξορύσσῃ χρυσὸν ἀπὸ τῆς 12ης τοῦ παρελθόντος μαΐου, καὶ κατὰ τὴν 26ην σεπτεμβρίου, ἤτοι τρεῖς μῆνας καί τινας ἡμέρας μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐπανῆλθεν εἰς Βικτωρίαν οὐχὶ πλέον πτωχὸς ὡς πρότερον, ἀλλὰ μετὰ 23,000 ταλήρων. Οἱ δὲ δύο αὐτοῦ σύντροφοι, οἵτινες ἔλαβον ἴσον χρηματικὸν ποσὸν, ἦσαν πρότερον ἀλιεῖς, καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἀπῆλθον εἰς Καριβοῦ, ἔνθα εὗρον τὸν πρώην σανδαλοποιὸν, καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας μετήλλαξαν ἐντελῶς τὴν τύχην αὐτῶν.»

Ἡ τιμὴ ἑκάστης οὐγγίας χρυσοῦ ἐξορυσσομένου ἐκ τῶν ἀρτίως ἀνακαλυφθέντων χρυσωρυχείων τοῦ Καριβοῦ ἐστι 18 τάλληρα καὶ $^{97}/_{100}$ τῆς πρώτης ποιότητος, καὶ 16 τάλ. καὶ $^{71}/_{100}$ τῆς δευτέρας ποιότητος.

Ὑπάρχουσι δὲ πολλὰ παραδείγματα ἀνθρώπων κερδησάντων μείζονα χρηματικὰ ποσὰ τῶν ἄνω ῥηθέντων, ἐν μικροτέρῳ χρονικῷ διαστήματι, καὶ ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἡ χρυσοφόρος χώρα τῆς βρεττανικῆς Κολομβίας ἐστὶν ὑπερτέρα πάσης ἄλλης εἰς τὸ νὰ παρέχῃ τοῖς μεταλλουργοῖς ἐν μικρῷ χρόνῳ μεγάλα κέρδη.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 1,500 ἐργάται εἰργάζοντο ἐν τοῖς χρυσωρυχείοις τοῦ Καριβοῦ. Ἐκ τούτων δὲ 79 μόνον ἄνθρωποι ἐκέρδησαν 926,680 τάλληρα, ἤτοι ἀπὸ 1000—1200 τάλληρα ἕκαστος, καὶ 400 ἔλαβον 600 χιλιάδας τάλληρα, ἤτοι ἀνὰ 1500 ἕκαστος. Ὑπολείπονται δ' ἔτι 1021 ἄνθρωποι, ὅπως ἀποτελέσωσι τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν 1500. Ὑπολογίζοντες δὲ καὶ τὰ κέρδη τούτων ἀνὰ 7 ταὐλάχιστον καθ' ἑκάστην, εἰς 107 ἡμέρας θὰ ἐκέρδησαν 764,729 τάλληρα. Ἐὰν δὲ προσθέσωμεν ἅπαντα ταῦτα τὰ ποσὰ, θὰ εὕρωμεν, ὅτι οἱ 1500 ἐκέρδησαν ἐν Καριβοῦ 2,291,409 τάλληρα.

Πλὴν δὲ τούτων τῶν ἐργατῶν εἰργάζοντο καὶ 3,500 Κινέζοι. Ἐκ τούτων δὲ 1500 ἄνθρωποι ἐκέρδησαν ἐν διαστήματι 180 ἡμερῶν 2,700,000 τάλληρα· οἱ δὲ λοιποὶ 2000, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐξίσου εὐτυχεῖς, 4,800,000 τάλληρα.

Οἱ δὲ αὐτόχθονες Ἰνδοὶ, ἐργαζόμενοι κατ' ἰδίαν, ἐξώρυξαν μεγαλην ποσότητα χρυσοῦ, καὶ μετ' οὐ πολὺ τὸ πολύτιμον τοῦτο μέταλλον θὰ ἐξέρχηται ἐν ἀφθονίᾳ ἐκ τῆς χρυσοφόρου χώρας τῆς βρεττανικῆς Κολομβίας.

Ἵνα μεταβῇ δ' ἐργάτης τις ἀπὸ Βικτωρίας εἰς Καριβοῦ θὰ δαπανήσῃ μόνον 10—12 λίρας, καὶ ἐκεῖ θὰ ἀποκτήσῃ μεγάλην ποσότητα χρυσοῦ. Ἀλλὰ τὸ λυποῦν τοὺς Ἄγγλους ἐστὶν, ὅτι ἅπας σχεδὸν ὁ ἐκ τῆς βρεττανικῆς Κολομβίας ἐξορυττόμενος χρυσὸς μεταβιβάζεται εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον καὶ Ὄρεγον, ὅπως πλουτίσῃ ξένας κοινότητας, καὶ μόλις μικρὸν ποσὸν αὐτοῦ μετακομίζεται εἰς Ἀγγλίαν.

Ὄπιον.

Ὄπιον εἶναι πυκνὴ οὐσία ἐκ τῆς λευκῆς μήκωνος. Ἡ λέξις ὄπιον παράγεται ἐκ τοῦ ὄπος. Κατὰ τὰ μυθολογικὰ πλάσματα πρώτη ἡ Κίρκη κατέστησε γνωστὸς εἰς τοὺς προγόνους ἡμῶν τὰς ἀρετὰς τοῦ ὀπίου. Ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει ὅπόν τινα σχεδὸν θεῖον, καὶ ἀναμφιβόλως ἡ πανάκεια ἐκείνη, δι' ἧς, βεβαιοῖ ὁ ποιητὴς, ἠδύνατό τις νὰ καταπαύσῃ τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος, οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ ὄπιον. Μεταξὺ τῶν ἱστορικῶν τῆς ἀρχαιότητος ἀναφέρουσι τοῦτο ὁ Ἡρόδοτος καὶ ὁ Ἱπποκράτης, καὶ ἐκ τῶν γραφομένων οὐδεμία ὑπολείπεται ἀμφιβολία ὅτι ἦν γνωστὴ ἡ χρῆσις πολὺ πρότερον. Τὸ παρὰγον τὸ ὄπιον φυτὸν εἶναι αὐτόφυτον εἰς τὴν Ἀνατολὴν, καὶ που ἠλαστανει αὐτομάτως καὶ εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ Περσίαν. Μετενεχθὲν δὲ εἰς Εὐρώπην ἐκκλιματίσθη σχεδὸν ἀπανταχοῦ. Πρῶτος ὁ διάσημος φυσιοδίφης Τουρνεφόρτιος περὶ τὸ τέλος τῆς δεκάτης ἑβδομας ἑκατονταετηρίδος μετενόμισε τὴν λευκὴν μήκωνα ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἵνα λαβωσι τὸ ὄπιον, χαρασσουσιν ὁριζοντείως τὰς κάψας εἴτε κεφάλας τῆς λευκῆς μήκωνος πρὶν ἔτι ὡριμάσωσιν. Ἐκ τῶν ἐντομῶν ἐκρέει λευκὸν ὑγρὸν, συμπυκνούμενον ἐν εἴδει σταγόνων εἴτε δακρύων· κατόπιν γίνεται καθυρῶς κίτρινον, καὶ τελευταῖον μελανχροινὸν καθ' ὅσον ὁ καρπὸς προβαίνει ὡριμάζων· ἐπὶ τέλους θέτοντες οὐτό ἐντὸς ἠθίου θλῶσι μέχρις οὗ ἀποκτήσῃ σύστασιν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ σχεδὸν ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ τὸ ὄπιον εἶναι εὔχρηστον ὡς ἰατρικὸν· ἐν δὲ τῇ Τουρκίᾳ καὶ τῇ Ἰνδίᾳ εἶναι περιζήττον εἰς μάσησιν καὶ κάπνισιν. Οἱ Μουσουλμανοὶ λαμβάνουσιν αὐτὸ πρὸς διέγερσιν τῆς φαντασίας, τῆς τόλμης, καὶ παραγωγὴν τερπνῶν καὶ ἡδυπαθῶν ἰδεῶν.

Ἡ μᾶλλον μεταχειριζομένη τὸ ὄπιον χώρα εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ Σινική. Καί τοι αὐστηρότατοι νόμοι ἐμποδίζουσι τὴν χρῆσιν, οἱ λαθρέμποροι παντοιοτρόποις κατορθοῦσι νὰ θεραπεύωσι τὴν κλίσιν ταύτην τῶν κατοίκων τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Διωκόμενον ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα, ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ἀπὸ τῆς Οὐαμπόας εἰς τὴν Καντώνα, ἀπὸ τῆς Καντῶνος εἰς τὸ Μακάω, ἀκολουθοῦμενον κατὰ πόδας ἀπανταχοῦ ὑπὸ τῆς σινικῆς ἀστυνομίας, τὸ ὄπιον εὑρίσκει ἐπὶ τέλους καταφύγιον εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Σιντένος, ὅπου οἱ λαθρέμποροι φέρουσιν αὐτὸ δι' εὐρωπαϊκῶν ἀτμοπλοίων ἐμπρὸς εἰς τὰ ὅμματα τῶν ὑπαλλήλων τῶν τελωνείων καὶ ὑπὸ τὰ κανόνια τρομεροῦ τινος φρουρίου.

Ἡνίκα ἡ καπνίσωσιν ἢ μασήσωσι τὸ ὄπιον οἱ Σῆναι καθυποβάλλουσιν αὐτὸ εἰς μέθοδον τινα καθαριστικὴν· ἀφαιροῦντες ἀποχωρίζουσι τὰ ρητινῶδη συστατικὰ, καὶ οὕτως ἀπολαμβάνουσι καθαρὸν προϊὸν ἔχον ἐξαίρετον ἄρωμα. Πρὸς κάπνισμα ἀνάπτουσι μικρὸν δουλάκι εἰς τὸ ἄκρον μακρυστάτης καπνοσύριγγος μετά τινος κουσίμου ὕλης, μεθ' ὃ ὁ καπνὶζων ἐκτελεῖ τέσσαρας ἢ πέντε εἰσπνοὰς, καὶ ἀμέσως κατακλινόμενος παραδίδεται εἰς ὀνείρα, διεγείρουσα τερπνότατα αἰσθήματα, ἃν καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθα, ὡς ἐπὶ τῆς χρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, δὲν εἶναι τόσον εὐάρεστα. Τὸ ὄπιον τὸ μᾶλλον ἐπαινούμενον ἔρχεται ἐξ Ἀνατολῆς, πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῆς Σμύρνης. Τὸ ἐν Ἰνδίᾳ, Περσίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ παραγόμενον ἐλαττοῦται πολὺ κατὰ τὴν ἀξίαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

Ο ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ 1861 ΤΟΥ **ΟΥΑΙΤ**

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη ὑπὸ περπίου διακοσίων ἰατρῶν ὡς ἡ ἀποτελεσματικωτέρα ἐρεύνησις εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἐντεροκήλης. Χρῆσις χαλυβδίνου ἐλαστηρίου, πολλάκις ἐπεβλαβῆ ἐχουσα ἀποτελέσματα, δὲν γίνεται· εἶναι ἁπαλὸν ὑπόδεσμα περὶ τὸ σῶμα δεδεμένον, ἐνῷ ὡς ἀνθισταμένη δύναμις ὑπάρχει ἡ προσκεφάλαιον καὶ τὸ προνομεύον χαλύβ ἐν εὐκολύνσει καὶ ἐγγύησι προσαρμοζόμενος, ὅστις οὐδαμῶς φαίνονται· δύναται δὲ τις καὶ κοιμώμενος νὰ φορῇ. Περιγραφὴν δύναται τις νὰ λάβῃ ἄμα αἰτήσει, καὶ ὁ ἐπίδεσμος ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἂν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἐργοστασιάρχην Mr White, 228, Piccadilly, London, ἡ περίμετρος τοῦ σώματος, ὀύο δακτύλους κάτωθεν τοῦ ἰσχίου.

Τιμὴ ἑτεροπλεύρου ἐπιδέσμου 16s., 21., 26s. 6d. καὶ 31s. 6d.
Τιμὴ ἀμφιπλεύρου 31s. 6d., 42s., καὶ 52s. 6d.
Τιμὴ ὀμφαλικοῦ ἐπιδέσματος 42s., καὶ 52s. 6d.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΝΟΔΙΑ, ΕΠΙΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΟΝΑΤΟΣ, κτλ.

Δι' ἐξαιρετικὴν φλέβας καὶ ἐπὶ πάσας τὰς ἐξαισθησεις καὶ ἐξωγκώσεις τῶν κνημῶν, ἐξαιρετικὴς κτλ. Εἶναι παρῴδη, λεπτὰ καὶ εὐδιάλυτα, καὶ φοροῦνται ὡς τὰ συνήθη περιπόδια. Τιμὴ 4s. 6d., 7s. 6., 10s. καὶ 16s. ἕκαστον.

JOHN WHITE, ἐργοστασιάρχης.
228, Piccadilly, London

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΗΚΤΩΝ

C. E. HEINKE,
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
79, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας πλοίων, ἐμπορους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλαὶ βεβαιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλῷ μαι: «Ἡ ἐμπορὶς καὶ τὴ λοιπῇ ἐνδυμασία τοῦ βυζαντίου φέρων δύναται νὰ μένῃ ὅσον πλειότερον ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγορὴν πραγμάτων σπόγγων καὶ μαργαριτῶν ἐν τοῖ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς ὃ τούτοις ἀπὸς καταπάσης θεμελίων λιμένων ἢ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μετάλλιον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθέσει τοῦ 1851 καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιος μηχανικὸς τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ῥωσσικῆς, Ἱσπανικῆς, Πορτογαλλικῆς, Καναδικῆς, Περιθιανῆς, Βραζιλιανῆς καὶ Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.
Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ θαυμάσια ταῦτα καταπότια, ταχέως ἀναζωογονοῦντα τὸ σύστημα, αἴρουσι πᾶσαν αἰτίαν ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας. Νέος ἢ γέρων, πόνοις ἢ πένης, δοκιμάζων τὰ περίφημον τοῦτο ἰατρικὸν, ἐν βραχεῖ ἀναλαμβάνει δύναμιν καὶ σθένος.

Βῆξ, συνάγχη καὶ ἄσθμα.

Ὁ νοσημά τι τοιοῦτον νοσῶν, λαμβάνων ὀλίγας δόσεις καταπατίων, καὶ ἐπιτρίβων τὴν ἀλοιφὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει αἰσθανθῆ ἐντεῦθεν μέγα ὄφελος κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ καθ. Ὀλλουαΐου.

Μητέρες καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὰς πρώτας τὰ καταπότια ταῦτα εἶναι ἀνεκτίμητα εἴς τινα περίοδον τῆς ζωῆς, ἐνισχύοντα ταύτας νὰ διέλθωσιν ἀβλαβῶς τὴν κινδυνωδεστέραν περίοδον τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε τοσαῦται ἀπόλλυνται. Εἰς δὲ τὰς νέας τὸ θεῖον τοῦτο φάρμακον δὲν ἔχει ἄλλο ἴσον. Πλείονες λεπτομέρειαι περιέχονται εἰς τὰς ἐντύπους ὁδηγίας, τὰς συνοδευούσας ἑκαστον κουτίον.

Ἧπαρ, στόμαχος, πνεύμονες.

Ὀλίγαι δόσεις τῶν καταποτίων τούτων καθαρίζουσι ἐκ τῆς χολῆς τὸν στόμαχον, ἐπαναφέρουσι τὴν λειτουργείαν τοῦ ἥπατος καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ καθαρίζουσιν οὕτω τὸ αἷμα, ὥστε ὁ πάσχων λαμβάνει νέαν τρυφερὰν ζωήν. Πρὸς διατήρησιν καλῆς ὑγείας πᾶς τις πρέπει νὰ παίρνῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μίαν δόσιν τῶν καταποτίων τούτων. Πωλοῦνται ὡς ἀνώτερα παντὸς ἰατρικοῦ.

Τὰ καταπότια τοῦ Ὀλλουαΐου χρησιμεύουσιν ὡς ἄριστον ἀντίδοτον κατὰ τὰς ἐξῆς ἀσθενείας, τοὺς παντοειδεῖς πυρετοὺς τὸ ἄσθμα, τὰ χολερικὰ νοσήματα, τοὺς ἀχῶρας, τὰ ἐντερικὰ νοσήματα, τὸν κόλικα, τὰς ἐμφράξεις τῶν ἐντέρων, τὴν ῥῆσιν, τὴν ἀτονίαν, τὸν δόρυπα, τὴν δυσεντερίαν, τὸ ἐρυσίπελας, τὴν ἀταξίαν τῶν ἐμμήνων, τοὺς σπασμοὺς, τὴν ποδάγραν, τὴν κεφαλαλγίαν, τὴν δυσπεψίαν, τὰς φλογώσεις, τὸν ἴκτερον, τὴν ἀκοίαν τῶν, τὴν πλευραλγίαν, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν δυσουρίαν, τὰς χοιράδας, τοὺς πονοκλείφους, τὴν λιθίασιν, τὴν ἀγρυπνίαν, τὰ ἑλκη, τὰ ἀρροῖσιακὰ πάθη, τὴν ἐλμινθίασιν, τὴν δυσμένειαν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλπ.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου Ὀλλουαΐου (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1½δ., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον κουτίον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα ἐλαμβάνων ἔχει μεγαλείτερον ὄφελεια. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσαρτῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ BENSON
Χρυσᾶ πωλοῦνται ἀπὸ 4 ἕως 100 γουινέας.
Ἀργυρᾶ » » 2 » 50 »
Τὰ ὡρολόγια στέλλονται ταχυδρομικῶς ἐξόδων τοῦ ὡρολογοποιοῦ.
Διεύθυνσις 33 καὶ 34, Ludgate Hill, London E. C.
Παραγγελίαι δύνανται νὰ σταλῶσι καὶ πρὸς τὸν Κ.
J. F O'BRIEN, 33, Brompton Square.

(ΑΡΙΘ. 83.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐν Λονδίνῳ, ὡς γνωστόν, ἀνοίγεται κατὰ τὸν προσεχῆ μαΐον ἡ Ἀλληλεθνὴς Ἔκθεσις· ὁ δὲ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» προτίθεται νὰ δώσῃ ὅσον οἷόν τε λεπτομερῆ αὐτῆς περιγραφὴν μετ' ἐκλεκτῶν εἰκονογραφιῶν.

Καταχωρήσαντες μέχρι τοῦδε τὰς σπουδαιοτέρας εἰκονογραφίας τῶν παρελθόντων, ἵνα ἐνήμεροι οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν γείνωσι τῶν ἐν Εὐρώπῃ, Ἀμερικῇ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ κτλ. συμβαινόντων, προτιθέμεθα ἤδη μετὰ τῶν εἰκονογραφιῶν τῆς Ἐκθέσεως νὰ καταχωρῶμεν καθ' ἑβδομάδα εἰκονογραφίας, ἀντικείμενον ἐχούσας γεγονότα τῆς ἡμέρας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν πιεστηρίων τοῦ «Βρεττ. Ἀστέρος,» ἕνεκα τοῦ πολυδαπάνου, δὲν ἐξέρχονται ἀντίτυπα πολλῷ περισσότερα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀνωτέρω νέος ὀργανισμὸς τῆς ἐφημερίδος ἄρχεται πρὸ τῆς λήξεως τοῦ 2ου ἔτους αὐτῆς, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀπανταχοῦ Κυρίους συνδρομητὰς ἡμῶν, νὰ εἰδοποιήσωσιν ἡμᾶς, ἢ τοὺς πράκτορας ἡμῶν πρὸ τῆς 20ῆς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς μαρτίου, ἐὰν προτίθενται ἢ μὴ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ «Βρεττ. Ἀστέρος.»

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τοὺς βουλομένους νὰ καταγραφῶσιν ὡς νέοι συνδρομηταί, νὰ ἀναγγείλωσι τοῦτο κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν· διότι· καί τοι τοῦ τρίτου ἔτους ἀρχομένου τὴν 1ην ἰουλίου, οἱ νέοι συνδρομηταί, ἵνα μὴ στερηθῶσι τὰ καθέκαστα τῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νέων συμβάντων ὡς καὶ τὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως, θέλουσι λάβει, ἀντὶ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς αὐτῶν, δεκατεσσάρων μηνῶν φύλλα, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης μαΐου 1862 μέχρι τῆς 31ης ἰουνίου 1863.

Παρατηροῦντες μετὰ λύπης τοὺς πλείστους τῶν συναδέλφων ἡμῶν ἑλλήνων δημοσιογράφων παραπονουμένους διὰ τὰς καθυστερήσεις τῶν συνδρομῶν αὐτῶν, χρέος ἡμῶν θεωροῦμεν ν' ἀπονείμωμεν τὰς θερμοτέρας ἡμῶν εὐχαριστήσεις πρὸς τοὺς Κυρίους συνδρομητὰς τοῦ «Βρετ. Ἀςέρος,» οἵτινες, καί τοι πολυαριθμότεροι τῶν συνδρομητῶν πά

κτάσεις φόρων παντοχοῦ τῆς Εὐρώπης, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὰς τέσσαρας εὐρωπαϊκὰς αὐτοκρατορίας. Τὸ χαρτὶ βασιλεύει· τὸ χαρτόσημον εἰσέρχεται παντοχοῦ, φορολογεῖ τὰ πάντα· τὸ δὲ ἅλας, τὸ ἀναπόφευκτον εἰς τὴν ζωὴν ταλαίπωρον ἅλας ἐπιφορτίζεται ὑπὸ τῶν νέων τῆς ἡμέρας οἰκονομολόγων νὰ παραγάγῃ χρήματα πολλὰ καὶ χρήματα οὐχὶ χάρτινα, ἀλλὰ πανάργυρα, πάγχρυσα. Ἐῤῥέτω ὁ μὴ εὐχαριστούμενος. Τίς οἶδεν, ἐὰν μὴ μετ' οὐ πολὺ καὶ ὁ ἄρτος τὴν τοῦ ἅλατος τύχην λάβῃ ἢ καὶ τὸ πότιμον ὕδωρ εἰς μονοπώλιον τραπῇ ἐν Βιέννῃ, ἐν Πετρουπόλει, ἐν Κωνσταντινουπόλει; Εἰς Παρισίους, ἀφ' οὗ τὸ ἐθνικὸν δάνειον τῶν 4 καὶ 4 1/2 τοῖς 0/0 τρέπεται εἰς δάνειον 3 τοῖς 0/0 (ὅπερ καλεῖται ἑνοποιεῖν τὰ δημόσια χρέη), οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος, ὅτι δύναται νὰ τεθῇ δασμὸς ἐπὶ ἄρτου ἢ ὕδατος.

Εἰς Λονδῖνον ἔτι ὀλιγώτερον, διότι ὁ λόγος τοῦ σπέρματος, μ' ὅλην τὴν μαστίζουσαν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν κρίσιν, προαγγέλλει εὐπορίαν καὶ ἄνεσιν.

Ἐκτὸς τοῦ καλοῦ τούτου ὁ βασιλικὸς λόγος ἔσχε καὶ ἄλλο καλόν· τοῦτεστι διέβη τὴν Μάγχην καὶ εἰσῆλθεν εἰς Παρισίους ἐν χρονικῷ διαστήματι 25 λεπτῶν τῆς ὥρας. Πάντα τὰ λοιπὰ αὐτοῦ μέρη εἰσὶν ἄκακα καὶ ἀβλαβῆ, ἅτινα οὐδένα τῶν κυβερνωμένων ὠφελοῦσιν ἢ ζημιοῦσιν, ἀλλὰ συνάμα καὶ οὐδένα τῶν κυβερνώντων ἐνοχοποιοῦσι.

«Μετὰ πασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων» ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης εὑρίσκεται εἰς σχέσεις φιλικὰς, καὶ ἐλπίζει, ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν θέλει διαταραχθῇ «ἐν τῇ Εὐρώπῃ.» Εἰς Ἀμερικὴν ὅμως; αἴ! τίς οἶδε τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα; Ἐπειτα, διατί ἄρά γε δὲν γίγνεται μνεία περὶ τῆς εὐδιαθεσίας, ἣν ἡ ὁμοσπονδικὴ κυβέρνησις ἔδειξεν εἰς συμβιβασμὸν τῆς ὡς ἐκ τοῦ Τρέντ προελθούσης διαφορᾶς; Οἱ ὑπαγορεύσαντες τὸν βασιλικὸν λόγον ὑπουργοὶ ἔκριναν εὔλογον νὰ εἴπωσι μόνον, «ὅτι αἱ με»ταξὺ τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ προέδρου τῶν Ἡ»νωμένων Πολιτειῶν φιλικαὶ σχέσεις διέμειναν» ἀνέπαφοι.» Ἂς τὸ ἐξηγήσῃ ἕκαστος, ὅπως θέλῃ.

Περὶ δὲ τοῦ Μεξικοῦ, χάρις εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ἐμάθομεν, ὅτι τριπλῆ ἐγένετο συμμαχία, ὅπως ἐπανορθωθῶσι τὰ ζημιωθέντα συμφέροντα τῶν συμμαχησασῶν δυνάμεων. Οὐδὲν λέγει περὶ μεταπολιτεύσεως τοῦ τόπου ἐκείνου, μ' ὅλον ὅτι ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἀπαύστως συζητεῖ τὸ ζήτημα. Εὐτυχῶς ὁ λόρδος Πάλμερστων μᾶς ἐρώτισε διὰ τῆς διπλωματικῆς ἀβδὸς ἐν τῇ συζητήσει τῆς ἀπαντήσεως, ἀποκριθεὶς πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας νομοθέτας, «ὅτι οἱ Μεξικανοὶ εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ »ἐκλέξωσι τὸ ἀρεστὸν αὐτοῖς κυβερνητικὸν σύ»στημα.» Ὥστε καὶ ἐντεῦθεν ἐμάθαμεν νέον μάθημα· ὁ λόρδος Πάλμερστων δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ διάσῃ 8,000,000 ἀνθρώπων ἐλευθέρων, δημοκρατῶν, νὰ ἀναγορεύσωσι βασιλέα ἑαυτῶν τὸν αὐστριακὸν ἀρχιδοῦκα Μαξιμιλιανόν. Ὅσον γηράσκομεν τοσοῦτω καὶ μανθάνομεν. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, δὲν ἔμαθεν ὅσα ἠξεύρει πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὴν σεβασμίαν ἡλικίαν του.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων, τὴν 6ην φεβρουαρίου, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἀναστὰς ὁ λόρδος Δούφφεριν ἐπρότεινε τὴν ψήφισιν ἀπαντήσεως πρὸς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα, εἰς ἀπόκρισιν τοῦ χαριεντοῦ βασιλικοῦ λόγου· καὶ ἐγκωμιάσας θερμότατα τὸν ἀποθανόντα βασιλικὸν σύζυγον καὶ προτείνας καὶ ἐκφρασθῇ ἐν τῇ ἀπαντήσει ἡ βαθεῖα θλίψις τοῦ Κοινοβουλίου, ἀνεκεφαλαίωσε πάντα τὰ λοιπὰ ἀπαντηθόμενα τοῦ λόγου κεφάλαια. Λαλῶν δὲ περὶ Ἀμερικανῶν εἶπεν, ὅτι οἱ Ὁμοσπονδικοὶ ἐσφαλμένως διηρμήνευσαν τὰς πράξεις τῆς Ἀγγλίας, ἤτις οὐχὶ μόνον δὲν φθονεῖ τὴν εὐημερίαν τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἀεί ποτε ἐθεώρησε τὴν εὐημερίαν τούτων, ὡς τὴν μάλα εὐχάριστον ἐγγύησιν τῆς ἀγγλικῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ λόρδος Σχέλβουρν ὑποστηρίζει τὴν ἀπάντησιν. Λυπεῖται, διότι αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι δὲν ἐμιμήθησαν τὸ παράδειγμα, ὅπερ ἡ Ἀγγλία ἔδωκε κατὰ περιστάσεις ὁμοίας τῆς ὑποθέσεως τοῦ Τρέντ. Πρὶν δὲ περατώσῃ τὸν λόγον ἐκφράζει, ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ αὐτοκράκρατόρος τῶν Γάλλων ὑπῆρξεν ἐν τῇ προκειμένῃ διαφορᾷ ἀξία τῶν εὐχαριστήσεων τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ θαυμασμοῦ αὐτῆς.

Ὁ λορδος Δέρβυ μετὰ πολλῆς εὐγλωττίας ἐκφράζει τὴν προσηκουσαν ὑπόκλισιν εἰς τὸν βασιλικὸν σύζυγον, καὶ ὡς εὐεργέτην τοῦ τόπου, καὶ ὡς ζήριγμα τῆς Βασιλίσσης. Ἐγκρίνει δὲ τὴν διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἀγγλοαμερικανικὴν διαφοράν. Δὲν προτρέπει τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς μεσημβρινὰς Πολιτείας, ἀλλὰ φρονεῖ καθῆκον αὐτῆς, νὰ ἀποφανθῇ, τί φρονεῖ περὶ τοῦ ἔπαρκοῦς ἢ ἀνεπαρκοῦς τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν λιμένων αὐτῶν. Συμφωνεῖ δὲ μετὰ τοῦ προλαλήσαντος ὡς πρὸς τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Ναπολέοντος.

Ὁ λόρδος Γρανβὶλ χαίρεται ὁρῶν τὴν Βουλὴν ὁμοφώνως ἐπιδοκιμάζουσαν τὴν συμπεριφορὰν τῆς κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Τρέντ, κτλ. Ἀποκρινόμενος δὲ εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ λόρδου Δέρβυ λέγει, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Α Μ. σκοπὸν δὲν ἔχει νὰ συγκαλέσῃ Συνέδριον εἰς προσδιορισμὸν τῶν ὅρων τοῦ περὶ δικαιωμάτων τῶν διαμαχομένων ἀλληλεθνοῦς νόμου. Τελευτῶν δὲ ἐπαινεῖ τὸν βασιλικὸν σύζυγον.

Ὁ λόρδος Ῥοῦσσελ συμφάσκων κατὰ πάντα, ὡς πρὸς τὰ ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ εἰρημένα, ὅστις, «ἐδείχθη »πάντοτε ἀμερόληπτος καθ' ἅπαντα τὰ ἐν τοῖς πράγ»μασιν ὑπουργεῖα.» ἐκφράζει γνώμην, ὅτι δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ τὰ ἐν τῷ βασ. λόγῳ διαλαμβανόμενα σπουδαῖα πράγματα, πρὶν ἢ λάβῃ τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως χορηγηθόμενα ἐπίσημα ἔγγραφα.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀμερικανικῶν λιμένων λέγει, ὅτι οἱ λιμένες οὗτοι φυλάσσονται ὑπὸ πλοίων ἱκανῶν τὸν ἀριθμὸν, μ' ὅλον ὅτι πλοιάτινα κατώρθωσαν καὶ διέθησαν τὴν πολιορκητικὴν γραμμήν. «Ἡ κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ τὴν διατήρησιν οὐδετερότη»τος αὐστηροτάτην,» προσέθηκεν ὁ ἔντιμος λόρδος. Ὅσον δὲ περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν Νοτίων, αἱρετώτερον εἶναι τὸ ἀναμένειν. Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν θέλει φανῆ, ἐὰν αἱ ὁμόσπονδοι Πολιτεῖαι δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ ἔργον, ὅπερ ἀνεδέχθησαν. Ἐὰν ἐν διαστήματι μηνῶν τινων δὲν ἐπιτύχωσι, θέλουσιν ἀναμφιβόλως συναισθανθῆ τὸ ἀδύνατον τοῦ διαλύσαι τὴν διαφορὰν δι' ἄλλου τρόπου ἢ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Νότου. Ἄρα συμφερότερον εἶναι, ὅπως ἡ Εὐρώπη ἀναμείνῃ τὴν κρίσιν ταύτην, ἀντὶ νὰ τὴν ἐπισπεύσῃ.

Ὁ Κ. Κιγγστδάουμ κατακρίνει τὴν διακοίνωσιν τοῦ Κ. Σήουαρδ, ὡς μηδὲ εἰλικρινῆ μηδὲ φιλικὴν οὖσαν.

Ἡ συνεδρίασις διελύθη.

Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων.

Ἅμα εἰσελθόντος τοῦ λόρδου Πάλμερστων, τὴν 4ην καὶ ἡμίσειαν περίπου ἑσπερινὴν ὥραν, χειροκροτήσεις ῥηγδαῖαι ἠγέρθησαν ἐκ τῶν ὑπουργικῶν ἑδρῶν.

Ὁ Πρόεδρος ἀναγιγνώσκει τὸν λόγον τῆς Βασιλίσσης. Τὸ χωρίον τὸ πραγματευόμενον περὶ μεταβιβάσεως τῆς κτηματικῆς ἰδιοκτησίας ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον ἐπεκροτήθη.

Ὁ Κ. Πόρτμαν προτείνει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βασίλισσαν ἀπάντησις εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, καὶ ἐγκωμιάζει τὸν ἀποθανόντα πρίγκιπα. Ἀποδίδει τὴν εἰρηνικὴν τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς διαφορᾶς λύσινεἰς τὴν ταχείαν ἐνέργειαν τῆς κυβερνήσεως, «ὡς φρονεῖ »ἡ πλειοτης τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους.» Ἡ διαφορὰ αὕτη ἐπήνεγκε τὸ μέγα καλὸν, τοῦ ὅτι καὶ οἱ ἐν Καναδᾷ ὑπήκοοι Ἄγγλοι ἀπέδειξαν τὴν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν αὐτῶν πιστὴν συμπάθειαν, καὶ ἡ Ἀγγλία ἀπέδειξεν αὐτοῖς τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην της. Λέγει, ὅτι ἡ Ἀγγλία ὀφείλει κατὰ μέγα μέρος τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς εἰς τὴν φιλικὴν ἀπόφανσιν τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων. Συγχαίρει τὴν Βουλὴν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἐφεδρείας τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἐλπίζει, ὅτι αἱ μετὰ τῆς Κίνας σχέσεις τῆς Ἀγγλίας βελτιωθήσονται. Περαίνων δὲ προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παρενείρῃ εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς παράγραφον εἰδικὸν ἐκφράζουσα, τὸ πόσον ἡ Βουλὴ συμμερίζεται τὴν θλῖψιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, ἣν συμπονεῖ ἅπας ὁ τόπος καὶ ὡς ἀγαπητὴν Βασίλισσαν, καὶ ὡς μητέραν, καὶ ὡς χήραν.

Ὁ Κ. Οὐέστερν Βοῦδ ὑποστηρίζει τὸν προλαλήσαντα, κ.τ.λ. Λαλῶν δὲ περὶ τῆς ἐφεδρείας τοῦ ναυτικοῦ, λέγει· «Τοιαύτης ὑπαρχούσης ὑπερασπίσεως, ἡ »ἀσφάλεια τοῦ τόπου εἶναι βεβαία.»

Ὁ Κ. Δ' Ἰσραέλης ἐγκρίνει τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς τὸν περὶ Μεξικοῦ παράγραφον τοῦ βασιλικοῦ λόγου, ὡς λίαν σπουδαῖον. Κατακρίνει τὸ δάνειον, ὅπερ ἡ Ἀγγλία παρέσχεν εἰς τὸ Μαρόκον, καὶ περαίνει τὴν ἀγόρευσίν του ἐγκωμιάζων τὸν θανόντα πρίγκιπα.

Ὁ λόρδος Πάλμερστων λέγει, ὅτι θέλει θεωρήσει ἑαυτὸν εὐτυχῆ, ὡς καὶ ἡ πατρὶς, ἐὰν ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν βασιλ. λόγον γείνῃ παραδεκτὴ παμψηφεί. Λαλῶν δὲ περὶ ἀγγλοαμερικ. διαφορᾶς λέγει, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐνήργησε κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς φρονήσεως, καὶ ὅτι τὰ ληφθέντα μέτρα ἦσαν ἀντάξια τῆς δίκης. Προσθέτει, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θέλει ἀποσπασθῇ τῆς αὐστηρᾶς οὐδετερότητος· ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θέλει λαβεῖ μερος εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ Μεξικοῦ πράγματα, ἀλλ' ὅτι ἡ γενομένη ἐκστρατεία σκοπὸν ἔχει τὴν θεραπείαν τῶν προσγεγενημένων ἀδικημάτων καὶ ζημιῶν. Ἡ μόνη ἐπιθυμία αὐτῆς εἶναι, τὸ ἱδρῦσαι ἐν Μεξικῷ κυβέρνησιν ἐδραίαν παρέχουσαν ἀσφάλειαν εἰς τὸ ἐμπόριον. Περὶ τοῦ δανείου τοῦ Μαρόκου λαλῶν συμβουλεύει τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφανθῇ, πρὶν ἢ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν μετὰ τοῦ συμτάνου τῶν Μαυριτανῶν σύμβασιν τῆς Ἀγγλίας. Ἐγκωμιάζει τὸν πρίγκιπα Ἀλβέρτον, «ὅστις ἐκέκτητο ἐν »σπανίῳ βαθμῷ, τὰ μέγιστα προτερήματα.»

Ὁ Κ. Μάγγουιρ προσκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς πτωχείας τῆς Ἰρλανδίας.

Ὁ Σὶρ Ρ. Πὴλ ἀντικρούει αὐτόν.

Ὁ Κ. Σκούλλυ ὑποστηρίζει τὰ λεγομενα τοῦ ἀντικρουομένου.

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν βασιλ. λόγον ἐγένετο παραδεκτὴ, ἡ συνεδρίασις διελύθη.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη οὐδὲν ἔχει τὸ οὐσιῶδες, διότι γίνεται μόνον διὰ τὸν τύπον καὶ κατὰ τύπον. Ἡ μόνη διαφορὰ διὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον εἶναι ὁ προστεθεὶς παράγραφος τῶν συλλυπητηρίων τοῦ Κοινοβουλίου, διὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλικοῦ συζύγου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ 7ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων οὐδὲν τὸ σπουδαῖον.

Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων.

Ὁ Σὶρ Ἰωάνης Τρελώνης ἀναγγέλλει, ὅτι καὶ πάλιν σκοπεῖ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐρχομένην τετάρτην τὸ κατ' ἔτος ὑπ' αὐτοῦ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον περὶ καταρῄσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φόρου.

Ὁ Κ. Γρεγγόρυ λαλῶν περὶ ἐμφυλίου πολέμου τῆς Ἀμερικῆς λέγει, ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν νοτίων λιμένων εἶναι μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου, καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως. Προειδοποιεῖ δὲ, ὅτι προσεχῶς θέλει ἐπασχολήσει τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ὁ Κ. Βέντιγκ εὐχαριστεῖ τὸν προλαλήσαντα λέγων, ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἐνέχεται ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ τόπου καὶ προσθέτει· «ἐὰν ἀληθῶς ὁ ἀπο»κλεισμὸς δὲν ὑπάρχῃ εἰμὴ ἐπὶ τοῦ χάρτου, τότε προ»σήκει νὰ παύσῃ ἡ Ἀγγλία τὴν οὐδετερότητα, δι' ἣν »τοσούτῳ ἐγκαυχᾶται.»

Ἡ συνεδρίασις διελύθη.

Κατὰ τὰς λοιπὰς τοῦ Κοινοβουλίου συνεδριάσεις οὐδὲν τὸ σπουδαῖον. Ἡ Βουλὴ τῶν λόρδων φαίνεται, ὡς εἰκὸς, ἀνταμερικανική.

Ἡ Βασίλισσα ἀποκριθεῖσα εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κοινοβουλίου εὐχαριστήσεν αὐτὸ ἐν ὀλίγαις λέξεσιν, ἐν αἷς οὐδὲν ὑπάρχει τὸ πολιτικὸν ἔχον σημασίαν.

Προχθὲς, τὴν 9ην τοῦ μηνὸς ἀξιοθρήνητον συνέβη γεγονὸς κατὰ τὴν λεωφόρον τοῦ Βατερλὼ ἐν Λονδίνῳ. Συναγωγὴ ἀνθρώπων ἐθεᾶτο περιέργου τι γιγνόμενον, ὅτε αἴφνης ἐσχάρα τις σιδηρᾶ τῶν πεζοδρομίων, δι' ἧς μετεδίδετο φῶς εἰς ὑπόγειον συνεθλάσθη καὶ 30 ἄτομα κατέπεσαν εἰς βάθος 35—40 ποδῶν. Πάντες ὑπέστησαν μώλωπας καί τινες αὐτῶν κινδυνεύουσιν.

ΓΑΛΛΙΑ.— Ἀπὸ τῆς 7ης τοῦ μεσοῦντος ἤρξαντο αἱ συζητήσεις τοῦ περὶ τροπῆς τοῦ ἐθνικοῦ δανείου 4 τοῖς 0/0 ἐν τῷ νομοθετικῷ Σώματι, καὶ ἐγένοντο λίαν σφοδραί. Οἱ ΚΚ. Δαρμὼν καὶ Κεουνιγσβάρτερ προσέβαλον ζωηρῶς τὸ σχέδιον τοῦ Κ. Φούλδ. Ὁ Βουλευτὴς Κ. Βαρθολονὺ καὶ ὁ ἐπίτροπος τῆς κυβερνήσεως Κ. Βυϊτρὺ ὑπερασπίσθησαν αὐτὸ ἀνταξίως τῆς προσβολῆς.

Ὁ Κύριος Δαριμὼν πολεμεῖ τοὺς συνδυασμοὺς τοῦ νομοσχεδίου, 1ον), διότι εἶναι ἀνήθικοι (ἐπιφωνήσεις) καὶ λέγει, ὅτι θέλει ἐξηγηθῆ· 2ον), διότι ἐρείδονται ἐπὶ βάσεων πλαστῶν· 3ον), διότι οὐδεμίαν παρέχουσιν ὠφέλειαν τοῖς μεριδιούχοις σπουδαίαν· 4ον), διότι εἶναι ὀλέθριοι πρὸς τὸν δημόσιον πλοῦτον.

Καὶ ἀνήθικοι μὲν εἰσι, λέγει, οὐχὶ διὰ τὸ ἐπιλήψιμον τοῦ σκοποῦ, διότι οὗτος εἶναι ἀγνὸς καὶ ἄριστος, ἀλλὰ, διότι τὰ προτεινόμενα μέσα εἰσὶν ἀνήθικα. «Διὰ νὰ τρέψωσιν εἰς χρεώγραφα 3 τοῖς 0/0 τὰ χρεώ»γραφα τῶν 4 καὶ 4½ τοῖς 0/0 διεγείρουσι κολοσσιαίαν »τοῦ χρηματιστηρίου πρᾶξιν, ἧς τὰ ὠφελήματα ἀ»παιτεῖ τὸ δημόσιον νὰ συμμερισθῇ μετὰ τοῦ Κοινοῦ, »ἀπαραλλάκτως ὡς ἤθελε πράξει μεσίτης τις ἀθῶν »τὸν πελάτην αὐτοῦ εἰς ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησιν. Ἡ »κυβέρνησις αἰτεῖ μέρισμα ἀπὸ τοῦ κατόχου τῶν δη»μοσίων χρεωγράφων καὶ παρέχει αὐτῷ ἐλπίδα, ὅτι »ἡ μέλλουσα ὕψωσις τοῦ 3 τοῖς 0/0 θέλει ἀποδώσει »αὐτῷ τὸ μέρισμα τοῦτο. Ἰδοὺ τὶ τὸ φαινόμενόν μοι »ἀνήθικον καὶ ἀναρμόδιον τῇ κυβερνήσει.»

Προβαίνων δὲ εἰς τὴν ἀγόρευσίν του ὁ ῥήτωρ λέγει, ὅτι ἡ κυβέρνησις, εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ πράγματος, ἀναγκάζεται νὰ γείνῃ καὶ κερδοσκόπος καὶ κολλυβιστὴς (spéculateur et agioteur). Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὅλως οἰκονομολογικὰ ἐπιχειρήματα, καὶ ὅλως πολέμια τῆς κυβερνήσεως λαβὼν ὁ ῥήτωρ, ἐπεραίωσε τὸν ἐκτενῆ αὐτοῦ λόγον εἰπὼν, ὅτι τοιαύτη τροπὴ τῶν δημοσίων χρεῶν καὶ τοιαύτη ἑνοποίησις (unification) ἀπαιτοῦσι τὴν πάμψηφον τοῦ Σώματος ἀπόφανσιν.

Ὁ Κ. Κεουνιγσβάρτερ μετὰ χαριεντισμῶν πολλῶν καὶ λογικῆς εὐτραπέλου πολεμεῖ τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ καὶ χαριεντισμοὶ καὶ λογικὴ καταδεικνύουσι τὸν σφόδρα ἀντιπολιτευόμενον. Περαίνει δὲ λέγων, ὅτι καὶ ἡ ὑποβαλοῦσα τὸ νομοσχέδιον κυβέρνησις, καὶ ἡ ψηφίσουσα αὐτὸ Βουλὴ ἐλπίζουσιν ἐπιτυχίαν· ἀλλ' αὐτὸς ἀμφιβάλλει, καὶ τὸ μέλλον θέλει ἀποδείξει.

Ὁ Κ. Βυϊτρὺ ἀναιρῶν μετὰ πολλῆς σοβαροτητος καὶ λογικῆς τὰ λεγόμενα τῶν προλαλησάντων καὶ τὴν «γραφικωτάτην ἀγόρευσιν τοῦ ἐντίμου Κ. Κεουνιγσβαρτερ» καταδεικνύει, ὅτι ἡ κυβέρνησις οὔτω πράττουσα οὐχὶ μόνον δὲν γίνεται κολλυβιστής, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ζημιοῖ τοὺς κολλυβιστὰς καὶ παρεμποδίζει τὸν κολλυβισμόν. Ἀποδεικνύει, ὅτι καὶ ἐν ἔτει 1852, ὅτε καὶ πάλιν ἐγένετο τροπὴ δημοσίου δανείου, ἡ κυβέρνησις ἐπικαλεσθεῖσα τὴν συνδρομὴν τῆς Τραπέζης παρέλυσε τὸν κολλυβισμὸν, «εἰς πεῖσμα τῶν »κατηγοριῶν, ἃς δὲν ἤπιξε νὰ ἀκούσῃ ἐν τῷ περι»βάλῳ τῆς Βουλῆς.»..... Ἀνατρέπει πληρέστατα τὰς δύο ἀντιλογίας, τὴν ζημίαν δηλονότι τοῦ δημοσίου καὶ τὴν βλάβην τῶν μεριδιούχων, καὶ δεικνύει προφανῶς, ὅτι ἡ συγχώνευσις πάντων τῶν γαλλικῶν δανείων εἶχε μὲν καὶ μόνον ὁμοιόμορφον δάνειον, τὸ 3 τοῖς 0/0, ὀφελεῖ καὶ τὸ Δημόσιον, καὶ τοὺς δανειστὰς, καὶ τὰς ἑταιρίας τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἄλλων πολλῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ ζημιοῖ μόνον τοὺς κολλυβιστὰς, τοὺς τοκογλύφους. Τελευτῶν δὲ λέγει· «ἡ κυβέρνησις αἰτεῖ ἀπὸ τῆς Βουλῆς τὴν λύσιν ζητήματος ἐνδιαφέροντος τά τε πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου συμφέροντα. (Ζωηρὰ ἐπιδοκιμασία).

φωναὶ πολυάριθμοι. Εἰς ψηφοφορίαν!

Ὁ Κ. Πικὰρδ καταφέρεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου πικρότατα.

Συνεδρίασις τῆς 8ης φεβρουαρίου.

Ὁ Κ. Αὔγουστος Σχεβαλιὲρ ὑποστηρίζει τὸ νομοσχέδιον. Κατακρίνει τοὺς τοπλεμοῦντας αὐτὸ, καὶ λέγει, ὅτι «ὁ μυστηριώδης ἀγοραστὴς» εἶναι ὁ κοινὸς νοῦς, διότι τὸ πρᾶγμα συμφέρει εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, καὶ τοι ἐπιζήμιον εἰς τοὺς τοκογλύφους. Περαίνων δὲ κηρύττει, ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἐξαίρετον, καὶ ὅτι θέλει ψηφοφορήσει ὑπὲρ αὐτοῦ μετὰ πάσης τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ χαρακτῆρος του.

Ὁ Κ. Ἐμὶλ Ὀλλιβιὲρ δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ προλαλήσαντος καὶ γνωμοδοτεῖ, μετὰ μακρὰν ἀγόρευσιν, κατὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ Κ. Βαρὸσχ ὑπουργὸς καὶ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀγορεύει ἐν ἐκτάσει, καὶ ἀναιρεῖ πάσας τὰς ἀντιλογίας τῶν πολεμίων τοῦ νομοσχεδίου.

Πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων ἀγορευσάντων ὑπὲρ καὶ κατὰ, τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη κατ' ἄρθρα, τὸ δὲ σύνολον ἔσχε ψῆφους ὑπὲρ μὲν, 226, κατὰ δὲ, 19, ἐπὶ 245 παρόντων βουλευτῶν. Ἡ συνεδρίασις διελύθη.

Πρὸ τινος εἶχε διαδοθῆ, καὶ ἐν τῷ νομοθετικῷ Σώματι ἐπανελήφθη, ὅτι ἡ γαλλ. κυβέρνησις διεπραγματεύετο δάνειον 4,000,000 λιρ. στερλ. ἐν Λονδίνῳ. Τὴν φήμην ταύτην διαψεύδει αὐθεντικῶς ὁ γαλλικὸς Μηνύτωρ.

Κατὰ τὴν ἀρτίως γενομένην ἀνακεφαλαίωσιν τὰ γαλλ. ταχυδρομεῖα μετεκόμισαν, ἀπὸ 1ης ἰανουαρίου μέχρι 31 δεκεμβρ. 1861, ἐπιστολὰς 274 ἑκατομμύρια τὸν ἀριθμὸν, αἵτινες παρήγαγον εἰς τὸ δημόσιον 56,600,000 φρ. συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ δικαιώματος τῶν χρηματοφόρων ἐπιστολῶν, αἵτινες, κατὰ τὰ βιβλία, ἔφερον ὁμοῦ 521,800,760 φρ.

ΙΤΑΛΙΑ.— Σμικρὰν ἔχουσι κατὰ τὸ φαινόμενον σημασίαν τὰ ἐν Ἰταλίᾳ γιγνόμενα, καί τοι μεγάλων ἀποτελεσμάτων παραγωγά. Ὁ καρπὸς ὡριμάζει οἰκοθεν· ἡ φρόνησις λέγει «χεῖρα μὴ βάλετε,» ἕως ἂν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ Κυρίου. Ἐν τούτοις τὰ ἰταλικὰ πράγματα ῥυθμίζονται ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς· ἐνδον μὲν οἰκοδομοῦμενα καὶ κραταιούμενα, ἔξω δὲ μεγαλυνόμενα καὶ ἐμπνέοντα σέβας. Ἡ ὑπὸ τῆς Ῥωσίας ἀναγνώρισις τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου δὲν δύναται ἐπὶ πολὺ νὰ βραδύνῃ· ἡ δὲ Πρωσία, ἡ ὡς μὴ ὤφελε πολεμουμένη ὑπὸ τῶν σμικρῶν ὁμογενῶν αὐτῆ βασιλίσκων, τῶν δορυφόρων τῆς Αὐστρίας, ἐν τάχει θέλει αἰσθανθῆ τὴν ἀνάγκην νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν φίλων αὐτῆς δυνάμεων.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς Λιβόρνου ψηφισάμενον ἐκήρυξε δημοτελῶς, ὅτι ἡ πολις ἐκείνη προθύμως ἀναδέχεται πάντας τοὺς φόρους, ὅσους ἡ κυβέρνησις καὶ τὸ Κοινοβούλιον ἤθελον κρίνει ἀναγκαίους εἰς περαίωσιν καὶ στήριξιν τῆς ἰταλικῆς ἑνότητος.

Ἡ ἐφημερὶς Ἰταλία συμβουλεύει τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν Ματσίνην ἄνευ ὅρου οὐδενὸς, λέγουσα, ὅτι ὁ Ματσίνης οὐδ' ὡς βουλευτὴς δὲν εἶναι ἐπίφοβος.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα Τὸ Σύνταγμα, ὁ μοδενικὸς στρατὸς διελύθη.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τοῦ Τουρίνου ἀναιρεῖ τὰς ἀκεντρεχεῖς φήμας, περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ὑποθάλπει τὰς κατὰ τοῦ πάπα ἐπιδείξεις καὶ ὑποκινεῖ ταραχὰς ἐν ταῖς ποντιφικαῖς χώραις, ὡσανεὶ οἱ Ἰταλοὶ εἶχον ἀνάγκην ὑποκινήσεων. Ἰδοὺ, καὶ ἐν Γενούῃ ἐγένετο, τὴν 9ην τοῦ μεσοῦντος, μεγάλη ἐπίδειξις, τῶν πάντων βοώντων, «ζήτω ὁ Ῥώμη ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας! ζήτω ὁ βασιλεὺς αὐτῆς Βίκτωρ Ἐμμανουήλ!

Καὶ εἰς Μιλάνον ἠτοιμάζετο τοιαύτη ἐπίδειξις· ἀλλὰ τὸ δημοτικὸν σῶμα ἐδημοσίευσε προκήρυξιν λέγουσαν,

Ἐκ τοῦ ΜΕΞΙΚΟΥ *οὐδεμία οὐσιώδης εἴδησις. Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἀπαύστως πραγματεύεται τὸ περὶ βασιλοποιήσεως τῆς δημοκρατίας ἐκείνης καὶ τῶν ὑποψηφίων τοῦ μεξικανικοῦ θρόνου, εἰς οὓς προσετέθησαν τανῦν καὶ μία ἐκ τῶν Ἰνφαντῶν τῆς Ἱσπανίας, καὶ εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων. Προσεχῶς θέλομεν λαλήσει ἐν ἐκτάσει.*

Λυπούμεθα, διότι στερούμενοι τόπου δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρήσωμεν σήμερον τὴν παρισινὴν ἡμῶν ἀλληλοφραφίαν.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Ἀναγνωσθεὶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν Βουλῶν ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης τὴν 6ην τοῦ μηνὸς φεβρουαρίου 1862.

« Μυλόρδοι καὶ Κύριοι,

»Διετάγημεν ὑπὸ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος νὰ βεβαιώσωμεν ὑμᾶς περὶ τῆς πεποιθήσεως αὐτῆς, ὅτι συμμερίζεσθε παθαινόμενοι τὴν καταθλιπτικὴν λύπην τῆς Α. Μεγαλειότητος, τὴν προερχομένην ἐκ τῆς ἀξιοθρηνήτου, τῆς προώρου καὶ ἀδιορθώτου ζημίας, ἣν ὑπέστη, θανόντος τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτῆς συζύγου, ὅστις ἦν τὸ στήριγμα καὶ ἡ παρηγορία αὐτῆς.

»Καὶ ὅμως, ἐν μέσῳ τῆς ζωηρᾶς παθήσεως τῆς ἐπενεχθείσης ἐκ τοῦ τρομεροῦ κτυπήματος τῆς θείας Προνοίας, ἡ Α. Μεγαλειότης παρηγορίαν ἠσθάνετο λαμβάνουσα παρὰ πασῶν τῶν ταξεων τῶν ἐκυτῆς ὑπηκόων τὰς περιπαθεστάτας διαβεβαιώσεις τῆς συμπαθείας αὐτῶν εἰς τὴν θλῖψιν της, καὶ ὁρῶσα ὁπόσον πάντες ἐξετίμησαν τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα ἐκείνου, οὗτινος ἡ ἀπώλεια, ἡ σκληρὰ διά τε τὴν βασίλισσαν καὶ τὸ ἔθνος, προξενεῖ ἐπαξίως γενικὴν πάθησιν καὶ θρῆνον.

»Ἡ βασίλισσα διατάττει, ἵνα βεβαιώσωμεν ὑμᾶς, ὅτι ἐν πεποιθήσει ἐπικαλεῖται τὴν ὑμετέραν συνδρομὴν καὶ τὰς ὑμετέρας συμβουλάς.

»Αἱ σχέσεις τῆς Α. Μεγαλειότητος μετὰ πασῶν τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης ἐξακολουθοῦσιν οὖσαι φιλικαὶ καὶ εὐχάριστοι· ἡ δὲ Α. Μεγαλειότης εὐελπίζεται, ὅτι δὲν θέλουσιν ὑπάρξει ἀφορμαὶ εἰς καραδοκίαν διαταράξεως τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

»Ζήτημα λίαν σοβαρὸν καὶ δυνάμενον νὰ ἐπενέγκῃ σπουδαιοτάτας συνεπείας ἠγέρθη μεταξὺ τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς ἕνεκα τῆς συλλήψεως καὶ ἀπαγωγῆς τεσσάρων ἐπιβατῶν ἀπὸ πλοίου ταχυδρομικοῦ τῆς Ἀγγλίας, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ πλοίου τινὸς πολεμικοῦ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

»Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἐκεῖνο συνεβιβάσθη κατὰ τρόπον εὐάρεστον, ἀποδοθέντων τῶν ἐπιβατῶν εἰς τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν καὶ ἀπαρνηθείσης τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὴν βιαιοπραγίαν, ἣν ὁ ἑαυτῆς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ ἔπραξεν.

»Ἑπομένως αἱ φιλικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν διέμειναν ἀνέπαφοι. Ἡ βασίλισσα ἐκτιμᾷ ἐγκαρδίως τὴν εὐθύτητα καὶ τὸν πατριωτισμόν, ὃν ἐδείξαν ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ οἱ ἐν τῇ βορείᾳ Ἀμερικῇ ὑπήκοοι αὐτῆς.

»Αἱ βιαιοπραγίαι αἱ γενόμεναι ὑπὸ διαφόρων ἀτόμων καὶ ὑπὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων κυβερνήσεων τοῦ Μεξικοῦ κατὰ τῶν ἐν μεξικανικαῖς χώραις παρεπιδημούντων ξένων, μὴ δυνάμεναι ἄλλως νὰ θεραπευθῶσιν, ἐπήνεγκον σύμβασιν μεταξὺ τῆς Βασιλίσσης, τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἱσπανίας, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ἀπὸ κοινοῦ σύμπραξιν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Μεξικοῦ εἰς ἐπίτευξιν τῆς ἄχρι τοῦδε ἀρνουμένης ἱκανοποιήσεως.

»Ἡ σύμβασις αὕτη καὶ τὰ σχετικὰ αὐτῇ ἔγγραφα ὑποβληθήσονται ὑμῖν.

»Ἡ βελτίωσις ἡ ἐπενεχθεῖσα εἰς τὰς μεταξὺ τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας σχέσεις, καὶ ἡ πιστότης, μεθ' ἧς ἡ σινικὴ κυβέρνησις ἐξηκολούθησεν ἐκπληροῦσα τὰς ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Τιεντσὶν διαλαμβανομένας ὑποχρεώσεις, ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα νὰ ἄρῃ τὰ ἑαυτῆς στρατεύματα ἀπὸ τῆς πόλεως Καντὼν καὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὰς ναυτικὰς αὐτῆς δυνάμεις κατὰ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰς θαλάσσας τῆς Κίνας.

»Ἀείποτε ἡ βασίλισσα ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐξασκῇ τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης συνωμολόγησε σύμβασιν μετὰ τοῦ σουλτάνου τοῦ Μαρόκου. Χάρις τῇ συμβάσει ταύτῃ ὁ σουλτάνος ἠδυνήθη νὰ πορισθῇ τὰ δέοντα χρηματικὰ ποσὰ εἰς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεών τινων (προερχομένων ἐκ τῆς συνθήκης), ἅς τινας εἶχεν ἀναδεχθῆ πρὸς τὴν Ἱσπανίαν, καὶ νὰ ἀποφύγῃ οὕτω τὸν κίνδυνον τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐχθροπραξιῶν μετὰ τῆς δυνάμεως ἐκείνης.

»Ἡ σύμβασις αὕτη καὶ τὰ σχετικὰ αὐτῇ ἔγγραφα θέλουσιν ὑποβληθῆ ὑμῖν.

»Κύριοι τῆς Βουλῆς τῶν Ὁμοτίμων.

»Ἡ βασίλισσα διατάττει νὰ ἀναγγείλωμεν ὑμῖν, ὅτι ἐνετείλατο νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὑμᾶς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ μέλλοντος ἔτους. Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος συνετάγη ὑπὸ τὸ κράτος νομίμου καὶ συνετῆς οἰκονομίας.

»Μυλόρδοι καὶ Κύριοι,

»Ἡ βασίλισσα ἐνετείλατο νὰ διακοινώσωμεν ὑμῖν, ὅτι μέτρα τείνοντα εἰς βελτίωσιν τῆς περὶ διαθηκῶν νομοθεσίας θέλουσι προταθῆ πρὸς ὑμᾶς. Μεταξὺ δὲ ἄλλων διατάξεων εὑρίσκεται καὶ νομοσχέδιον ἁπλοποιοῦν τὸ δίκαιον τῆς κτηματικῆς περιουσίας καὶ καθιστῶν τὴν μεταβίβασιν αὐτῆς εὐκολωτέραν· Ἔτι δὲ καὶ ἄλλα μέτρα κοινωφελῆ ἐνδιαφέροντα τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν καὶ τὴν Ἰρλανδίαν θέλουσιν ὑποβληθῆ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἐξέτασιν.

»Ἡ Α. Μεγαλειότης λυπεῖται, διότι ἐν τισι τῶν βιομηχανικῶν κλάδων αἴτια πρόσκαιρα παράγαγον στενοχωρίαν καὶ ἀνέχειαν σημαντικήν· ἀλλ' ἡ Α. Μ. ἔχει ἀφορμὰς νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ τόπου εἶναι καλὴ καὶ εὐχάριστος.

»Ἡ Α. Μ. θαρροῦσα συνιστᾷ εἰς τὴν ὑμετέραν φρόνησιν καὶ μέριμναν τὰ γενικὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, καὶ δέεται θερμῶς, ἵνα ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοδυνάμου ἡγουμένη τῶν ὑμετέρων διασκέψεων ὁδηγήσῃ αὐτὰς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ αὐτῆς καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῶν συμφερόντων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.»

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐν Λονδίνῳ παροικούντων Ἑλλήνων πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα, τὸν Ἔκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, Κύριον Σπυρίδωνα Τρικούπην.

Ἐξοχώτατε,

Οἱ ἐν Λονδίνῳ παροικοῦντες Ἕλληνες, ἀκούσαντες, ὅτι ἀναχωρεῖτε εἰς τὴν φιλτάτην Πατρίδα, μετὰ δωδεκαετῆ διαμονὴν ἐν Λονδίνῳ, καθ' ἣν ἐπαξίως τῆς ὑψηλῆς Ὑμῶν ἀποστολῆς καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Ἄνακτα προσηκόντως ἐξεπροσωπεύσατε παρὰ τῇ κραταιοτάτῃ Ἀνάσσῃ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, καὶ τὰ τῇ Ἑλλάδι συμφέροντα, τά τε πολιτικὰ καὶ ἐμπορικά, μετὰ συνέσεως ἀξιεπαίνου καὶ ἐπιτυχίας θαυμαστῆς διεπράξασθε, ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησαν δικαιοτάτην, ἵνα ἐκφράσωσι πρὸς τὴν Υ. Ἐξοχότητα τὸ σέβας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν, ἐλάχιστον τελοῦντες φόρον πρὸς τὰς μεγάλας Ὑμῶν ἀρετὰς καὶ τὰς πολλοῦ λόγου ἀξίας ὑπηρεσίας πρὸς τὴν κοινὴν ἡμῶν Πατρίδα.

Καὶ δὴ συνελθόντες εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἀνέθηκαν ἡμῖν τὴν ἐντιμοτάτην ἐντολὴν, ὅπως ἐν ὀνόματι πάντων ἐκφράσωμεν πρὸς τὴν Υ. Ἐξοχότητα τὰ κοινὰ πάντων αἰσθήματα.

Τὴν τοιαύτην ἐντολὴν, Ἐξοχώτατε, τοσούτῳ προθυμότερον ἐκπληροῦμεν, ὅσῳ ἐκ τῶν ἀρχαιότερον παροικούντων Ἑλλήνων ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ πεφωτισμένῳ τούτῳ τόπῳ τυγχάνοντες, αὐτόπται μάρτυρες ἐγενόμεθα, ὧν καὶ κατὰ τὴν πρώτην, καὶ κατὰ τὴν δευτέραν, καὶ κατὰ τὴν τρίτην Ὑμῶν πρέσβευσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος διεπράξασθε· καὶ ἀείμνηστον διατηρήσομεν τὴν Ὑμετέραν τελεσιουργὸν προθυμίαν εἰς πάντα τὰ τὴν εὔκλειαν τῆς κοινῆς ἡμῶν Πατρίδος καὶ τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου ἀφορῶντα.

Ἀποχωριζόμενοι τοιούτου προστάτου οἱ ἐν Λονδίνῳ παροικοῦντες Ἕλληνες, εὔλογον ἔχουσι τῆς λύπης αὐτῶν παραμυθίαν, ὅτι καὶ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ τῆς κοινῆς ἡμῶν Πατρίδος διατρίβων, οὐχ ἧττον ἔσται ὠφέλιμος, λέγων τε καὶ πράττων τὰ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῷ θεοστηρίκτῳ Αὐτῆς θρόνῳ συμφέροντα, ὡς καὶ μέχρι νῦν ἔπραξεν, ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ἐπ' ἀγαθῷ διελθὼν ἀμφοτέρων.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ πεποιθήσει εὐχόμενοι αἰσίαν τὴν ἐπάνοδον τῆς Υ. Ἐξοχότητος εἰς τὴν φιλτάτην ἡμῶν Πατρίδα, διατελοῦμεν ἐν ὀνόματι πάντων τῶν ἐν Λονδίνῳ ὁμογενῶν

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος δοῦλοι ταπεινότατοι.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΚΩΝ. ΓΕΡΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.	ΣΤΑΜ. ΤΣΙΤΣΙΝΙΑΣ.
ΓΕΩΡ. ΙΩ. ΚΑΒΑΦΗΣ.	ΔΗΜ. Η. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.
ΔΑΜ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.	ΣΗ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ.
	ΜΙΧ. ΕΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κ. Τρικούπης μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἀπήντησε τὰ ἑξῆς·

Κύριοι,

Δὲν ἔχω λόγους ἀποχρῶντας, ἵνα ἐκφράσω τὰ αἰσθήματά μου ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ.

Πολλὰ καὶ τρανὰ δείγματα εὐνοίας καὶ ὑπολήψεως ἔλαβα παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς Κοινότητος καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τῆς διαμονῆς μου· ἀλλὰ κορωνὶς εἶναι οἱ λόγοι, οὓς ἀκούω τὴν στιγμὴν ταύτην, τόσῳ μᾶλον εὐπρόσδεκτοι, καθὸ λόγοι ἀνεξαρτήτων ἀνδρῶν ἀποτελούντων λίαν οὐσιῶδες μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους· ἀνδρῶν, οἵτινες, δίδοντες εἰς τὸ μέγα Ἀγγλικὸν Ἔθνος ἐναργὲς δεῖγμα τοῦ ὑψηλοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς πολλῆς ἱκανότητος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, εἶναι σέμνωμα καὶ μέγα βοήθημα τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου τοῦ Βασιλέως.

Ἂν καὶ ζῆτε ἐν ξένῃ γῇ, ἠξεύρω, ὅτι ζῆτε ἐν τῇ Πατρίδι, καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς εἶναι ἡ καθημερινὴ μελέτη σας. Ὑπέστη καὶ ὑφίσταται πειρασμοὺς ἡ Πατρίς· ἀλλ' ἔχω πλήρη πεποίθησιν, ὅτι θὰ εὐοδωθοῦν αἱ χρηστότατα καὶ δικαιότατα ἐλπίδες μας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλικοῦ Θρόνου καὶ διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς καὶ ἀναπτύξεως τῶν Συνταγματικῶν θεσμῶν.

Ἀδιάλειπτον καὶ ἀκμαίαν διατηρῶ τὴν μνήμην τῶν τόσῳ πελυετῶν καὶ τόσῳ εὐαρέστων πρὸς ὑμᾶς σχέσεών μου, καὶ παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε καὶ νὰ διαβιβάσητε καὶ πρὸς οὓς τόσον ἀξίως ἀντιπροσωπεύετε τὴν εἰλικρινῆ ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης μου εὐγνωμοσύνης καὶ τὰς ἐνθέρμους μου εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εἰς τὸ πρόσω εὐημερίας καὶ εὐδοξίας τῆς κορυφαίας ταύτης ἐμπορικῆς τῶν Ἑλλήνων κοινότητος.

Σᾶς ἀποχαιρετῶ, Κύριοι, καὶ δι' ὑμῶν ὅλους τοὺς ἐνταῦθα ὁμογενεῖς ἐν συντριβῇ καρδίας, λυπούμενος ὅτι ἡ ἐπελθοῦσά μοι νόσος δὲν μοὶ ἐπέτρεψε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ ἀποχαιρετήσω προσωπικῶς ἕκαστον κατ' ἰδίαν ὡς ἐπεθύμουν· προσφέρω δὲ τὰ σεβάσματά μου καὶ τοὺς ἀδελφικοὺς ἀσπασμοὺς τῆς Κυρίας Τρικούπη εἰς τὰς ἀξιοτίμους ὅλων ὑμῶν οἰκογενείας, αἱ κοσμοῦσι τόσαι ἠθικαὶ, κοινωνικαὶ καὶ χριστιανικαὶ ἀρεταί.

Τελευταῖον, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέφρασε πρὸς τὸν Κ. Τρικούπην τὰς ἑαυτῆς καὶ τὰς τῶν ὁμογενῶν ἐγκαρδίους εὐχαριστήσεις διὰ τὴν εὐμένειαν, ἣν ὑπεδέξατο αὐτὴν, καὶ τὰς φιλόφρονας προσρήσεις, ἃς δι' αὐτῆς ἀπέστειλε πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁμογενεῖς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν. Ἀνταποδοῦσα δὲ τὰ σεβάσματα πάντων πρὸς τὴν εὐγενεστάτην Κυρίαν Τρικούπη, ἀπεχαιρέτησε τὴν Α. Ἐξοχότητα, ἐπαναλαβοῦσα τὰς ὑπὲρ εὐοδώσεως Αὐτῆς εὐχὰς ἁπάντων τῶν ἐν Λονδίνῳ Ἑλλήνων.

Τὸ δὲ δοθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνθύμιον εὐγνωμοσύνης τῶν ἐν Λονδίνῳ Ἑλλήνων συνίσταται ἐξ ἀργυρῶν σκευῶν, ὅλων τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τράπεζαν, καὶ τῶν εἰς καφὲν καὶ τέϊον, μετὰ τριῶν δίσκων, ὧν ὁ μεγαλείτερος φέρει ἐγκεχαραγμένην τὴν κατωτέρω ἐπιγραφήν·

ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ ΤΡΙΚΟΥΠΗι

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΤΗι ΕΛΛΑΔΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΝΤΙ

ΟΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι ΕΛΛΗΝΕΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ἐν ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 31 Ἰανουαρίου.

Οἱ ὁμοσπονδικοὶ συναθροίζουσι τὰς δυνάμεις των περὶ τὸν Λήβανον εἰς 40 μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Σπρίγηλδ εἰς νέαν καταδίωξιν τοῦ στρατηγοῦ Πράϊς (Price).

Ἐξ πλοῖα κατεβυθίσθησαν πάλιν πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Τσάρλεστων καὶ ἕτερα ὀκτὼ καταβυθισθήσονται ὅσον οὔπω.

Ἄδεται, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς παραιτεῖται.

---

1 Φεβρουαρίου.

Ὁ τύπος τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπεδέχθη λίαν κακῶς τὴν φημιζομένην ἐπέμβασιν τῆς Εὐρώπης εἰς τὰ ἀμερικανικὰ πράγματα. Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» παρατηρεῖ, ὅτι τοιαύτη ἐπέμβασις ἤθελεν ἐπενέγκει γενικὴν ἔριδα καὶ εἰς Εὐρώπην ὡς καὶ εἰς Ἀμερικήν.

Ὁ «Χρόνος τῆς Νέας Ὑόρκης» δικαιολογεῖ τὴν ἐν τῷ λιμένι τῆς Τσάρλεστων καταβύθισιν τῶν πλοίων, λέγων, ὅτι ὁ λιμὴν δὲν καταστρέφεται. «Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, προσθέτει, αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις δὲν εἶναι δουλειά τους νὰ διαμαρτύρωνται.»

Ὁ στρατηγὸς Βωρεγὰρδ, ἡγούμενος 15,000 ἀνδρῶν, ἀνεχώρησεν ἀπὸ Κεντούκη. Ὁ πρόεδρος Γέφερσων Δάβυς μέλλει νὰ διοικήσῃ αὐτοπροσώπως εἰς Μανασσᾶν.

Τέσσαρα ὁμοσπονδικὰ ἀτμόπλοια καὶ τρία ἱστιοφόρα καταδιώκουσι τὸ Σοῦμτερ.

Ἡ Ἐφημερὶς τοῦ Ἐμπορίου λέγει· «Αἱ στρατιωτικαὶ κινήσεις τῶν ὁμοσπονδικῶν ἐντὸς μικροῦ θέλουσιν ἀναπτύξει τοιαύτας δυνάμεις, οἷαι θέλουσι ὑπερβῆ πᾶσαν ἰδέαν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐπικρίσεις θέλουσι τότε ἀλλάξει, ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς ὁμοσπονδικῆς κυβερνήσεως θέλει καταγνωσθῆ.»

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct of Whitefriars, in the City of London, and published by Charles Bradbury, at the Office, 14, York-street, Covent-Garden, in the Parish St. Paul.—London. Thursday February 13, 1862